STRIPWEEKBLAD NR. 20

PEP

losse nummers 90 cent
abonneeprijs 75 cent

PEP post

postbus 6003 haarlem

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink

CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij

REDACTIE
Maarten Boom
Jan van Erp
Hans Keeris
Stef Kelzer
Patrick Wessels
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr. 20 — 17 mei 1974

een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003,
Ceylon 5-25, Haarlem
telefoon 023/339040

Plok

Er staat in uw blad een zeer goede strip, namelijk „PLOK". Doch wat ziet ons oog, deze strip heet Joris P.K. Terwijl PLOK duidelijk de belangrijkste figuur van deze strip is. Zou deze fout door Peter de Smet herzien kunnen worden?
P.S.
Wie is er bang van niemandal?
Voor wie valt ieder van zijn stok?
Dat is onze grote Leider.
Dat is PLOK! PLOK! PLOK!

Rob & Kees, H'wijk.

We zullen het met Peter bepraten.

Bigamie

Dit is de laatste kans dat ik u als abonnee kan schrijven. Ik heb mijzelf een verschrikkelijke klap toegediend door met ingang van het 2e kwartaal het abonnement op te zeggen. Dit is alleen gedaan omdat ik ging trouwen. Nu ik getrouwd ben, heb ik 's avonds wel wat anders te doen dan de PEP te lezen, maar... toch mis ik hem nu al.

De gedachte dat ik straks zonder PEP zal moeten leven kan ik nog niet verwerken. De mensen zeggen: „Met een vrouw in het huwelijk treden is gelijk aan de laatste stap tot de volwassenheid"(?)
Maar u, met al uw mensenkennis, weet toch dat een man in zijn hart nooit volwassen wordt. Goed, ik ben bereid een heleboel op te geven voor m'n huwelijk, maar leven zonder PEP, NOOIT!!(sorry)
Ik ben PEP vanaf het allereerste nummer, met de persoon PEP himself en Kuifje en Mickey Mouse, altijd trouw gebleven. Nu heb ik een vrouwtje getrouwd, maar dit is toch geen bigamie.
Dus beste PEP-redactie zet mij met ingang van het 2e kwartaal weer op de lijst met abonnees.
En laat PEP weer elke week mijn sores doen vergeten.
Ik zal de kosten ieder kwartaal met een glimlach voldoen.

S.F.S. H'lem.

Pep bevredigt toch meer.

Inflatie

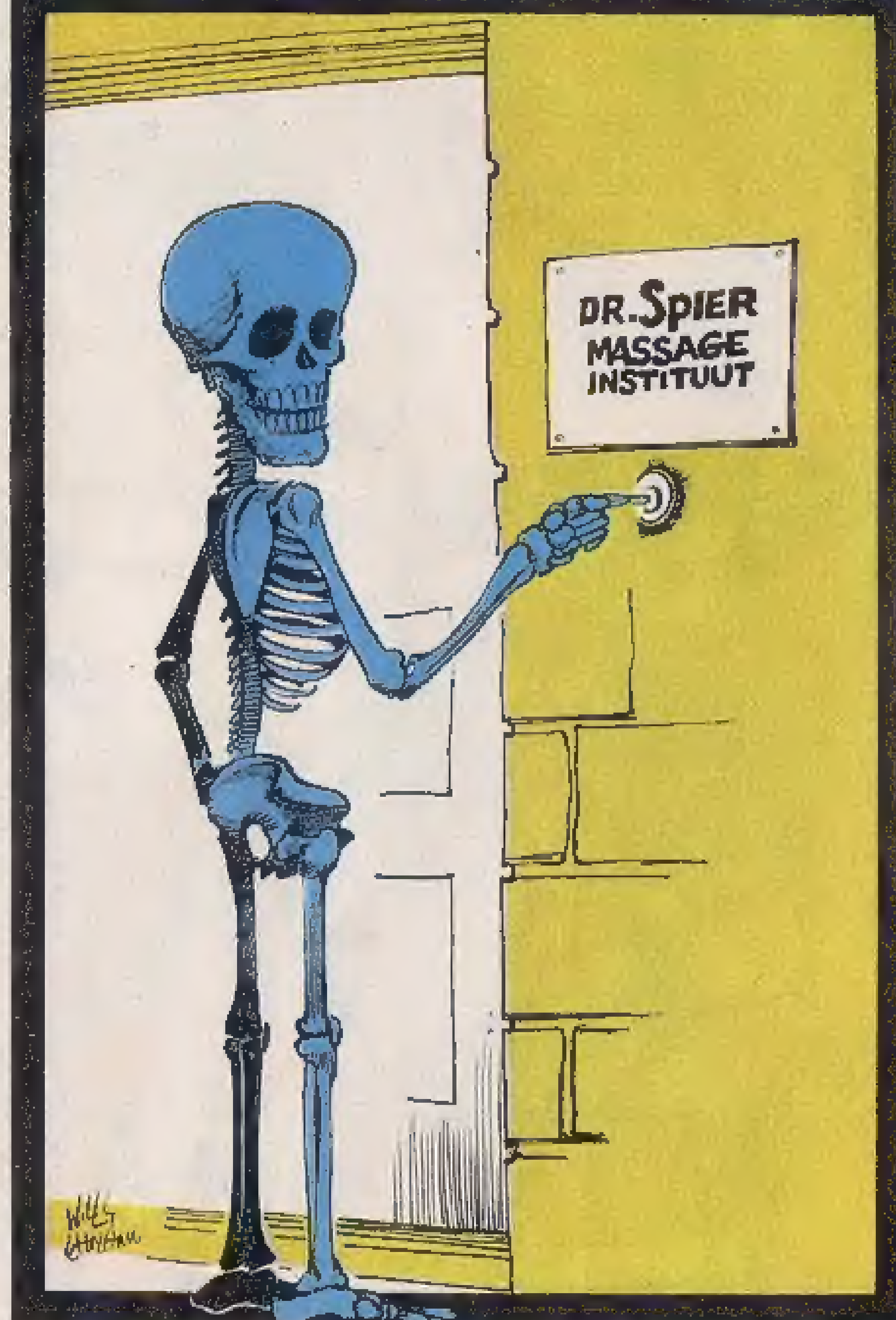
Inflatie kan op verschillende manieren omschreven worden. Het kenmerk ervan is prijsstijging. Het verhaaltje in Pep nr. 12 gaat echter vooral over de verhouding van de geldeenheid van een land ten opzichte van de geldeenheid van een ander land (dit is de wisselkoers). De titel „inflatie" is dan ook niet zo gelukkig gekozen.
Over Joris P.K. Peter de Smet (of is het Desmet?) voorziet vrijwel alle figuren in zijn kostelijke strip van een riem. De gespen van die riemen zijn echter vaak verkeerd getekend. De pinnetjes en de gespbeugels moeten precies de andere kant uit wijzen dan de ronde eindjes van de riemen.

Roel Praat, Den Haag.

Peter draagt bretels.

Een lezer schreef mij, dat hij zich stoorde aan de skelet-tekeningen van Willy Lohmann. „Is het STREAKEN ook al bij U doorgedrongen?", vroeg hij mij. „Ik dacht dat PEP een bolwerk van eer en fatsoen was! Maar die skeletten van Lohmann staan bijna altijd SPIERNAAKT afgebeeld!". Tja, dat was mij nooit zo opgevallen. Is dat dan erg, waarde lezer? Baron van Tast gaat deze week heel diep in op (of: in) het TOILET. De plee, om het eens plat te zeggen. Roy Bean is heel andere koek (p. 42). U zult trouwens wel benieuwd zijn naar wat er schuilgaat achter dat geheimzinnige geroezemoes op de burelen van dit blad. Maar we geven ons nog niet bloot! Nog niet helemaal, tenminste.

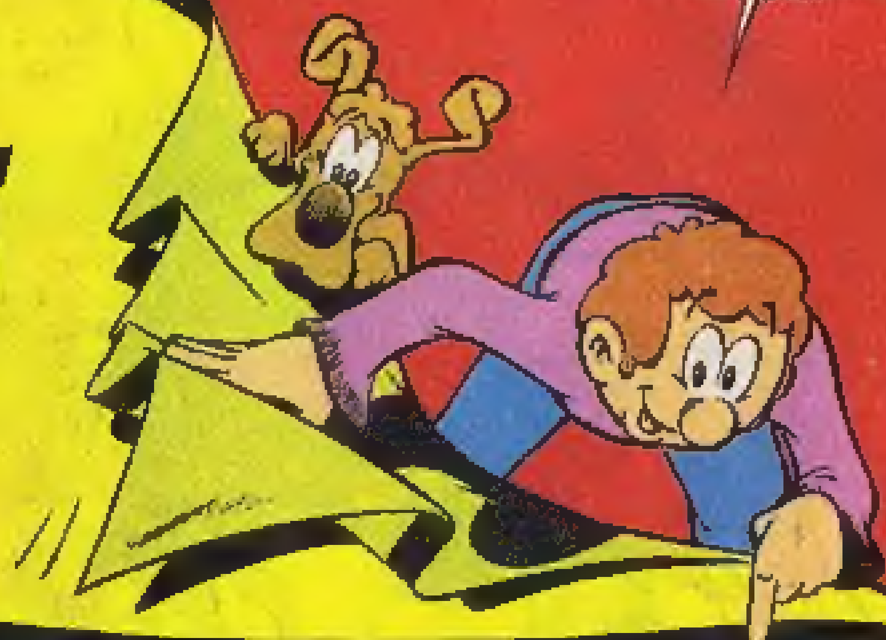
Pietje Poep

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „Inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten, enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumsedijk 23h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v.d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33.90.40. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz). **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-362380. **Agency for Canada.** Dutch Magazine and Book Import Cy 129 Huronstreet Oshawa — Ont. Att. Mr. G. Altena. **Halfjaar-verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP".

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

IK HEB HEM EINDELIJK GLAD GE- KREGEN! HET
MAAR HIER IS HET DAN NA LANG WACH- TEN... HET GROTE NIEUWS!!!
NIEUW!
NA VOLGENDE WEEK PEP toe

WAT GAAN AL DIE MENSEN BIJ PEP DOEN?
PEP
WE ER BIJNA MAAR NOG... NOG NIET H
WACHT 'NS EVEN! WAAR GAAN JULLIE ALLEMAAL NAAR TOE?
NAAR DE PEPREDAKTIE! VANAF NUMMER 22 KOMEN WIJ IN PEP TE STAAN!
WAT?! ZIJN DAT ALLEMAAL NIEUWE HELDEN?!
JULLIE MOGEN ER NIET IN! ANDERS IS ER IN PEP GEEN PLAATS MEER VOOR MIJ!
LAAT ONS ERDOOR!
NIKS MEE TE MAKEN!
IK WIL OOK NOG WAT TE DOEN HEBBEN EN WAT DAT BETREFT ZAL IK NIET DE ENIGE ZIJN!
ZE ZITTEN OP ONS TE WACHTEN!
ZOEK JE SOMS RUZIE?...
JA, HIJ ZOEKT RUZIE!
ROT OP!
MAAK DAT JE WEGKOMT!
LAAT ONS ERDOOR OF...
MET DOF GEWELD KOMEN WE ER MAKKELIJK DOOR!
GRIJP JE WAPENS!
ROT OP!
RAAAAAAAAAAAH!!

OEI! VLUG NAAR BOVEN EN DE ANDEREN WAAR- SCHUWEN! HOE MOET DIT AFLOPEN?!

OEF! ER BLIJKT NOG EEN TWEEDE PAPIER TE ZIJN, MAAR DAT DUURT WEL WEER EEN WEEK- JE VOORDAT IK DAT UITGEVOUWEN HEB...

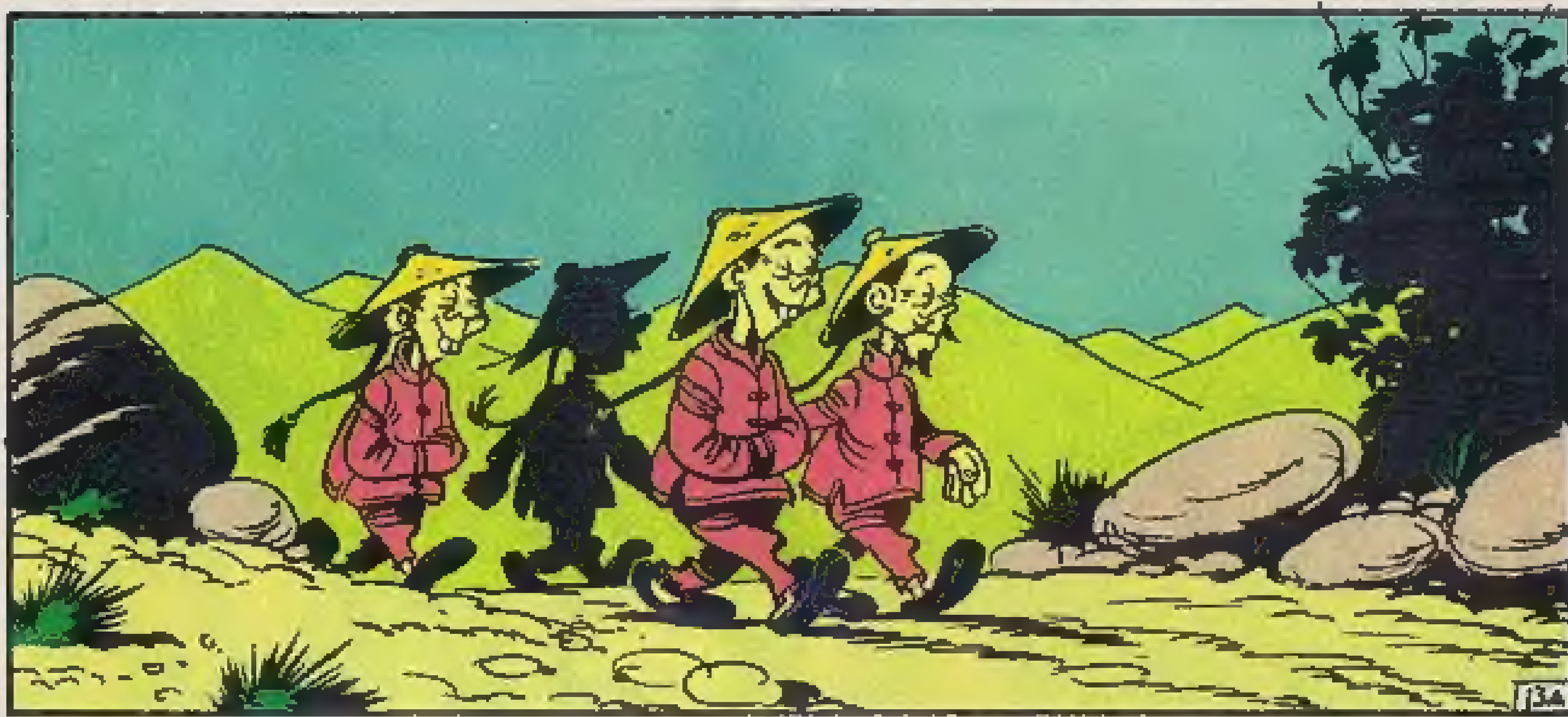
LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

EN JOE REGELT HET INDERDAAD EVEN...

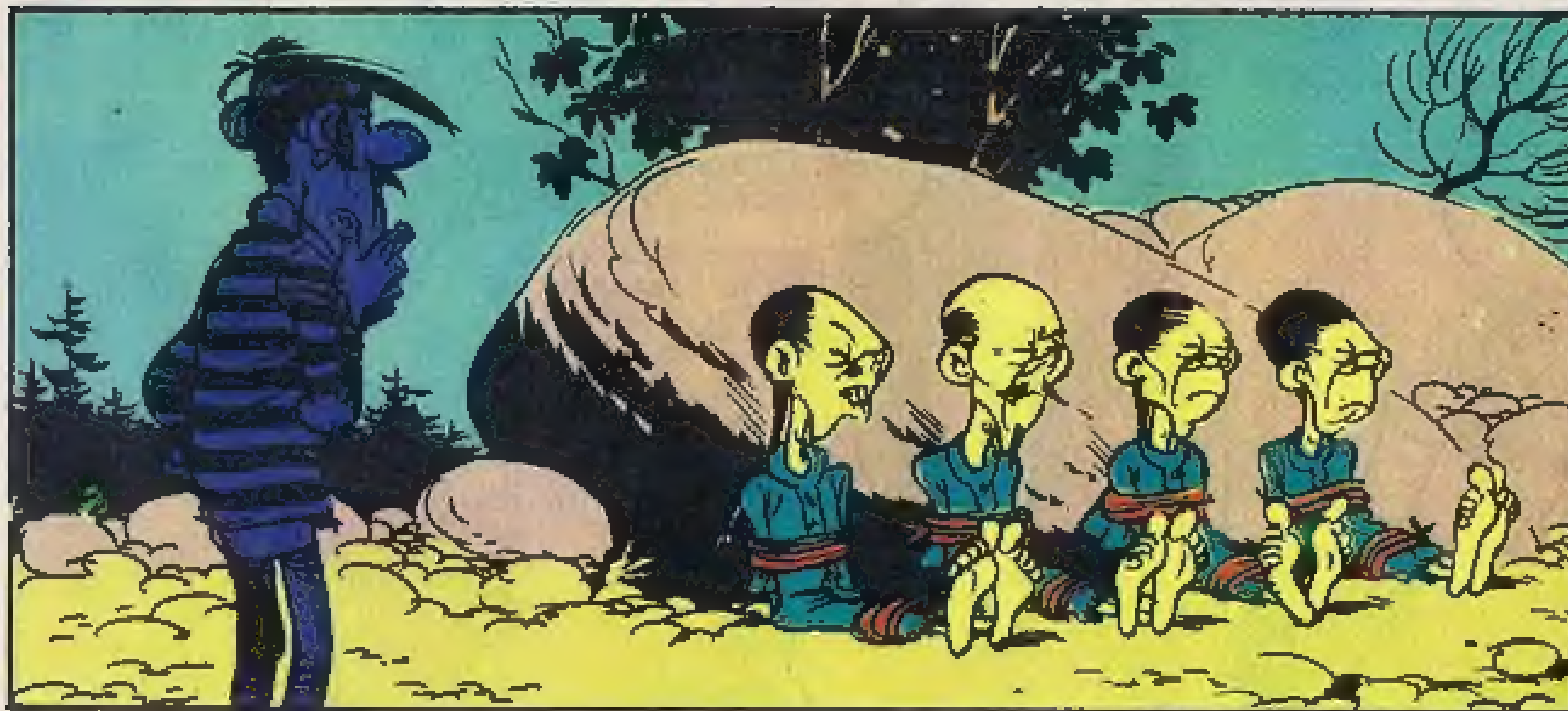
de erfenis van rataplan

WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

TEKST: DICK MATENA
TEKENINGEN EN KLEUR:
DINO ATTANASIO

voetbal in venetië

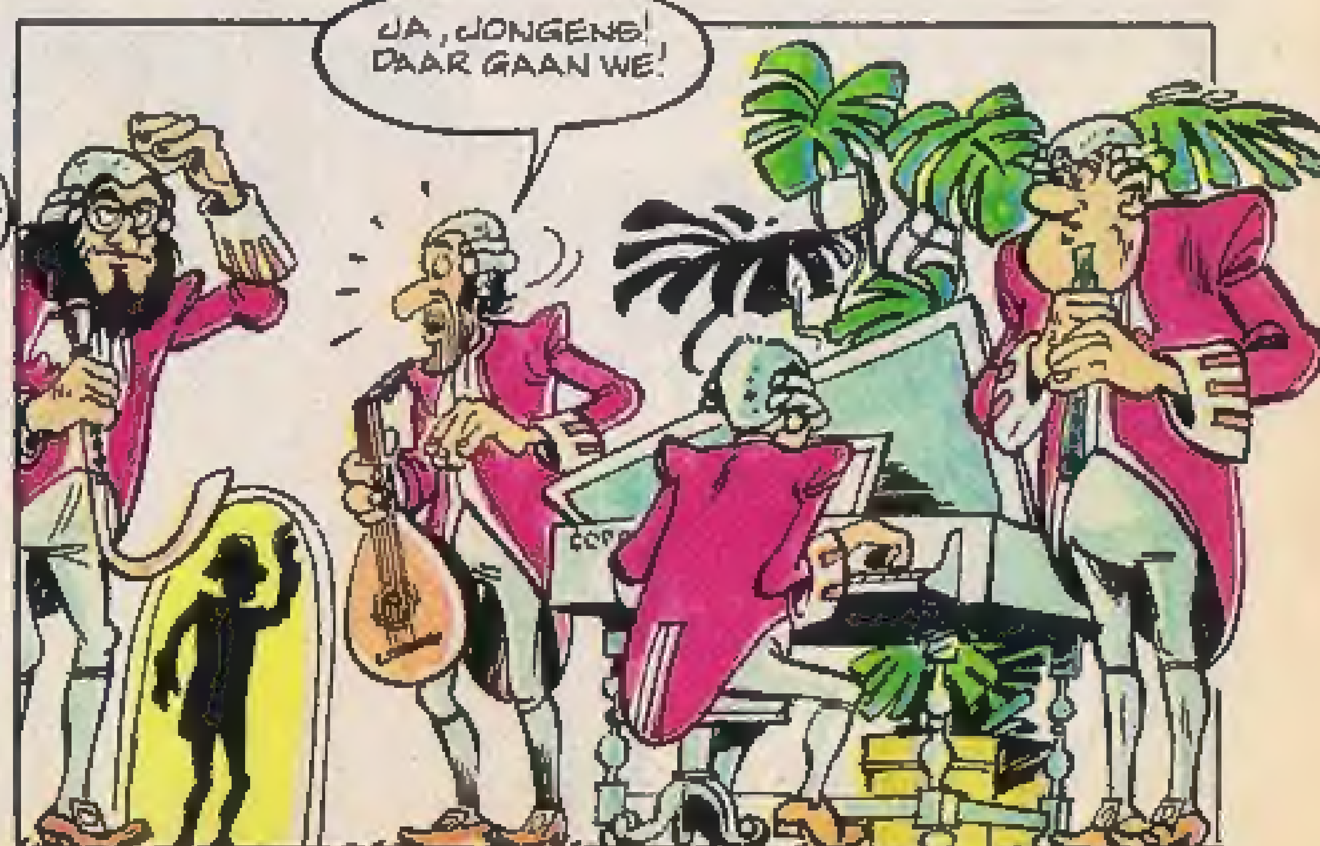

DE MACARONI'S

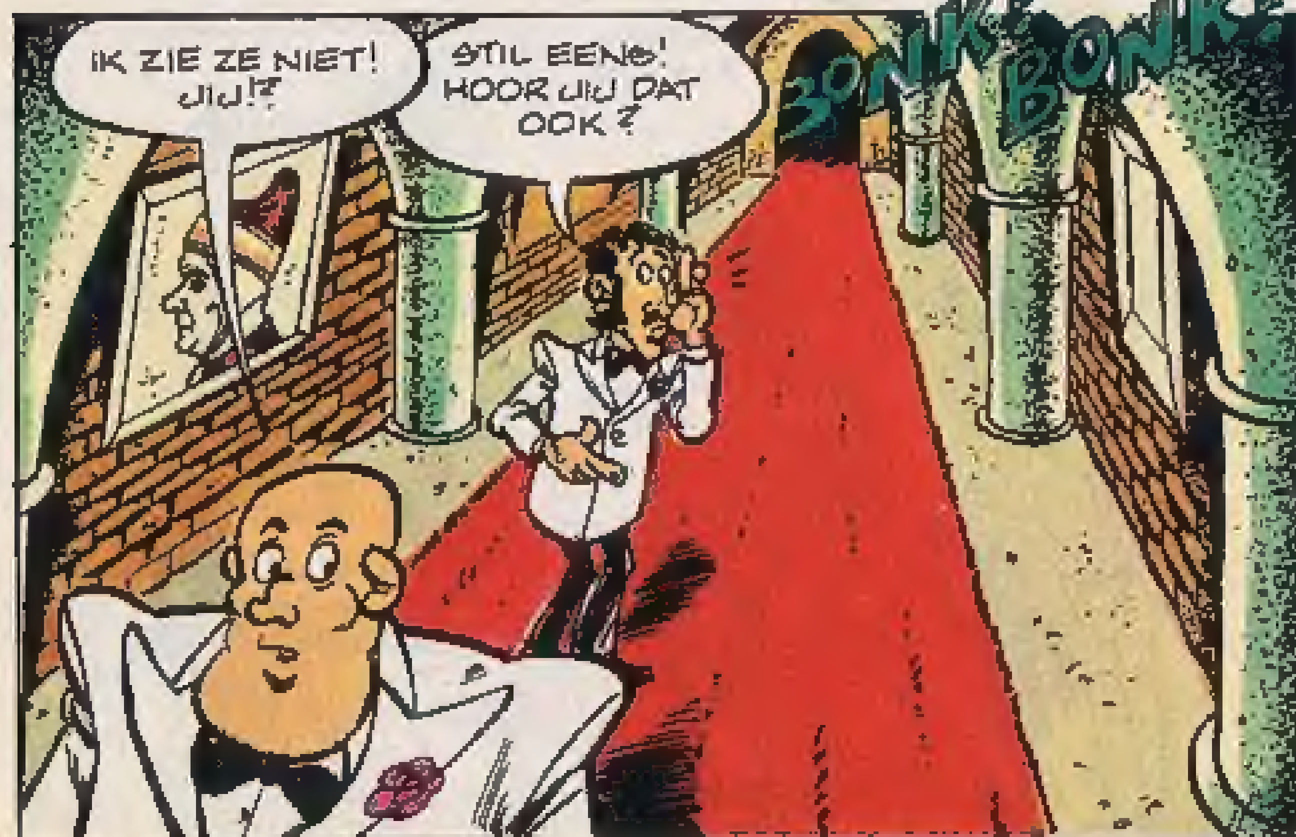

WORDT VERVOLGD

Waw! Fantastisch T-shirt met stripfiguren uit Green Spot land!

Je kent ze toch al?
Señora Green en Sheriff Spot?
Samen met de schurken
Joe Prik en Bill Bever en
de Sinaasappel Pers beleven ze
heel wat spannende avonturen
in Green Spot Land.
En nu staan ze parmantig
op je T-shirt. Hoe je zo'n shirt
te pakken krijgt?

Doe dit:

1. Stop in een envelop 3 groene Green Spotmerkjes van het flessehalsetiket van de literfles, of 3 kroonkurken van de ³/₄ literfles.

2. Doe er ook een briefje in met je naam, adres, woonplaats.

3. Ook de maat die je wilt: 6-8 jaar (maat: 128), 8-9 jaar (maat: 140), 10-12 jaar (maat: 152).

4. Sluit ook in: een ondertekende blauwe girobetaalkaart of groene betaalcheque ter waarde van f 5,95 (is incl. verzendkosten) of stort f 5,95 op bankgironr. 52.10.26.741 bij de Algemene Bank Nederland Dongen t.n.v. FIN T-shirt, Green Spot Land.

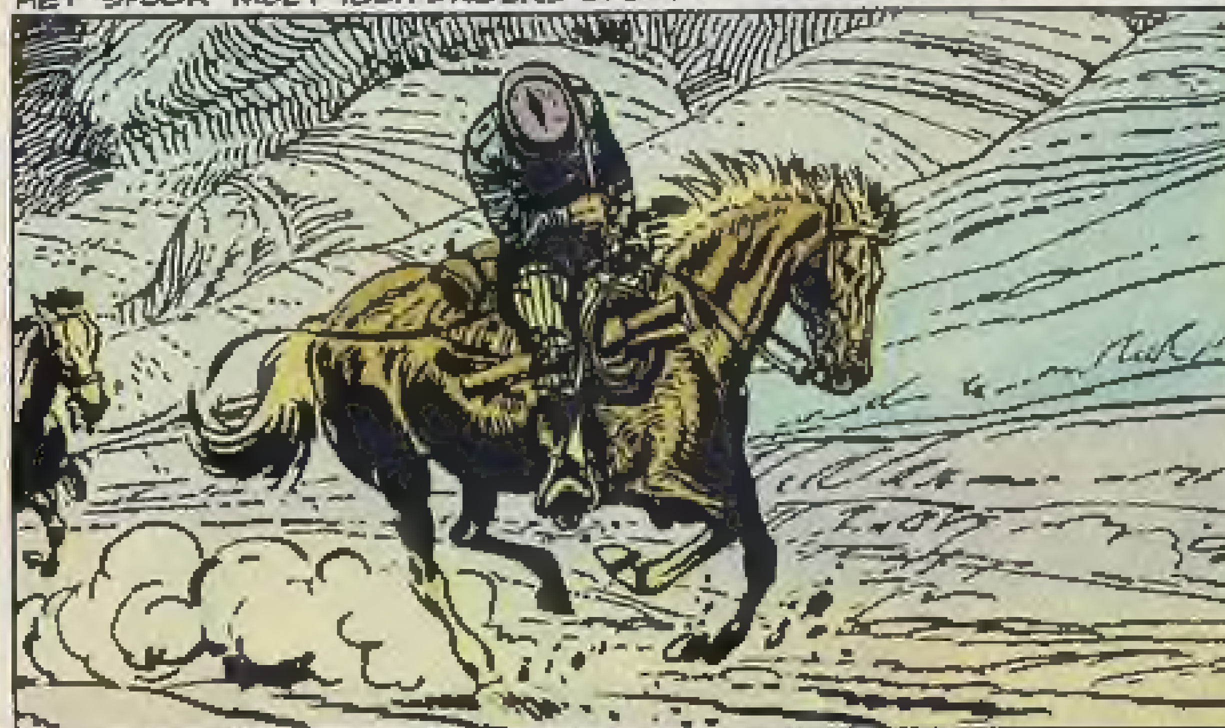
5. Plak envelop dicht, frankeer als brief en adresseer aan: Green Spot Land, Postbus 150, Dongen.

Green Spot® zonder prik, vol avontuur

BLUEBERRY

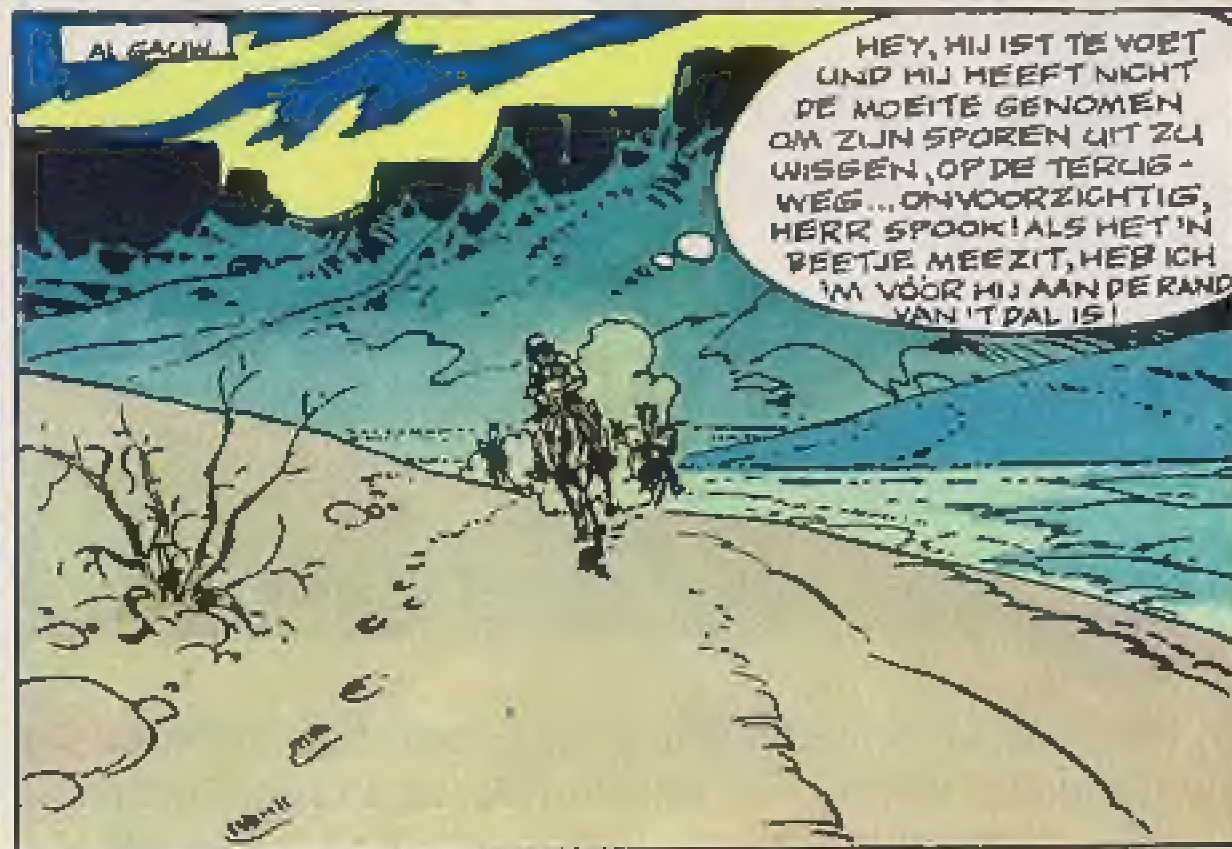
TEKENINGEN: GIRAUD
TEKST: CHARLIER
VERTALING: JAN VAN ERP

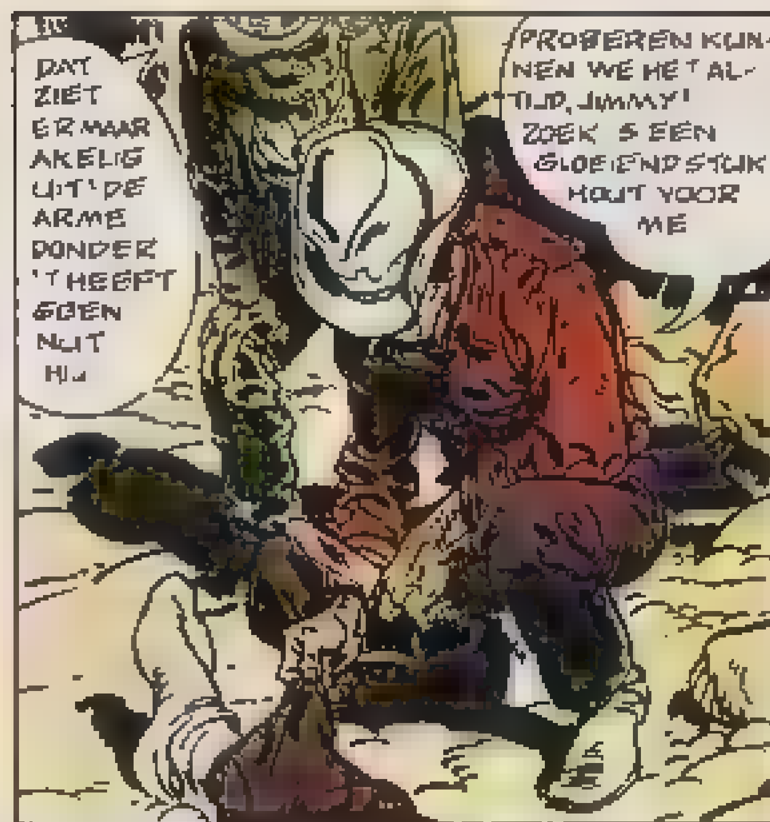

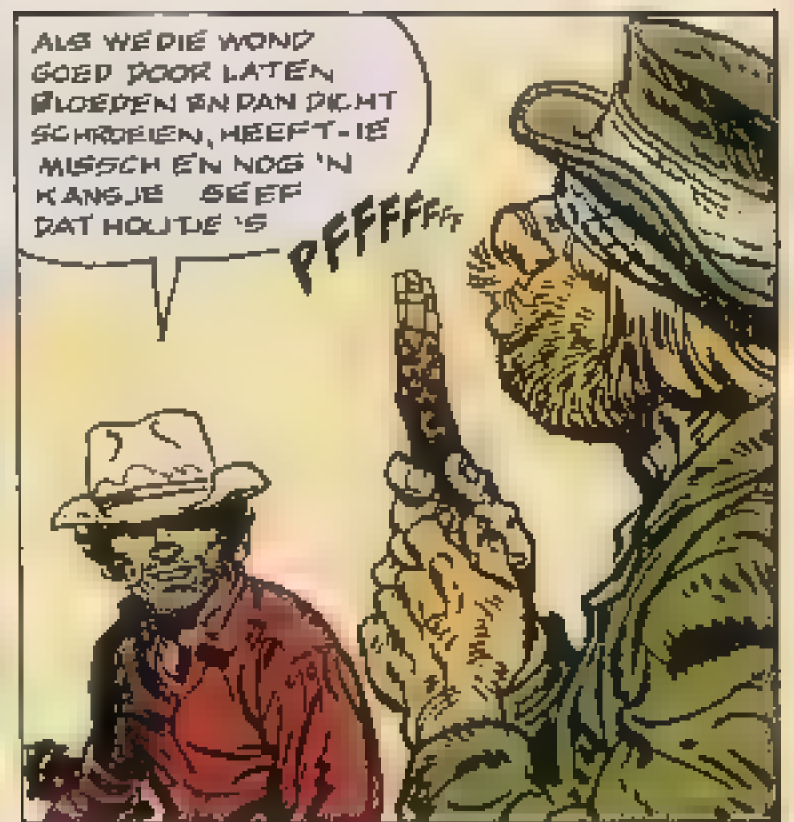

het spook van de goudmijn

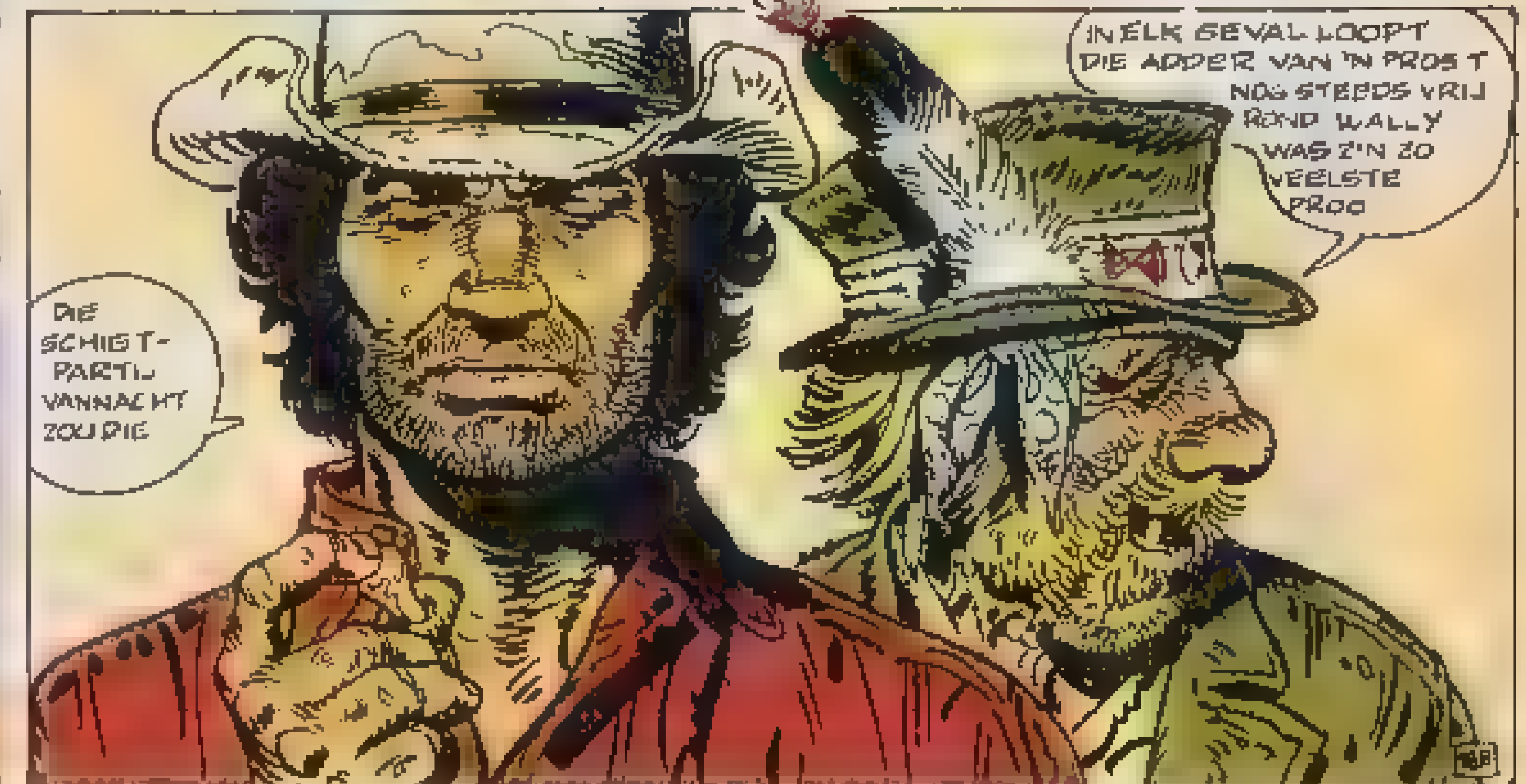

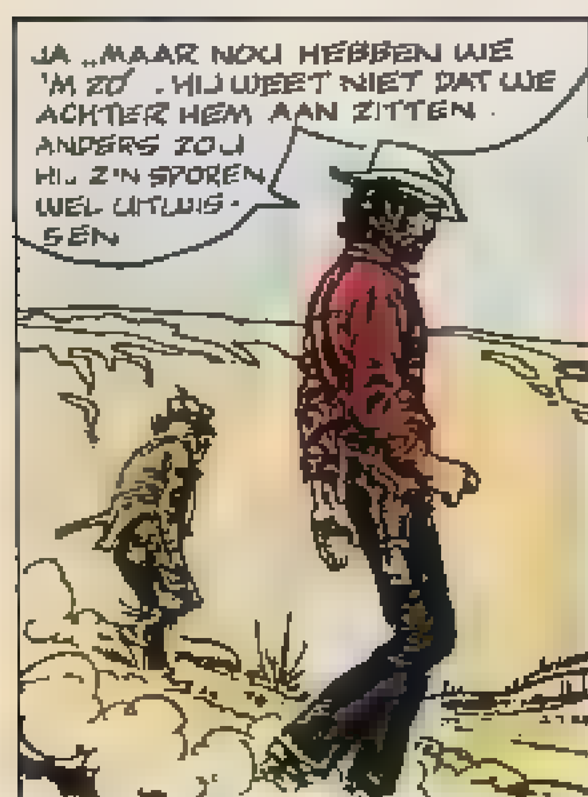

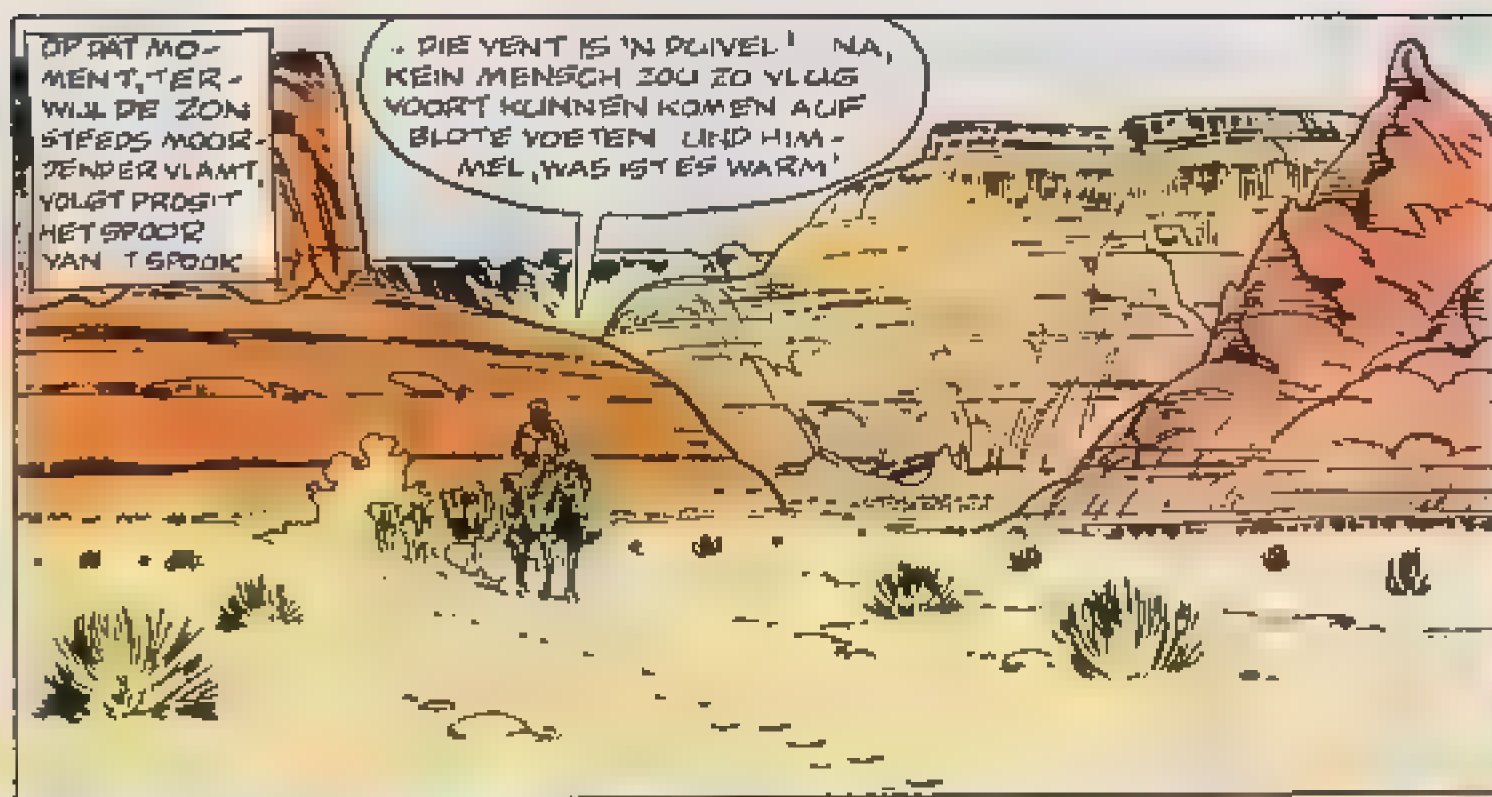

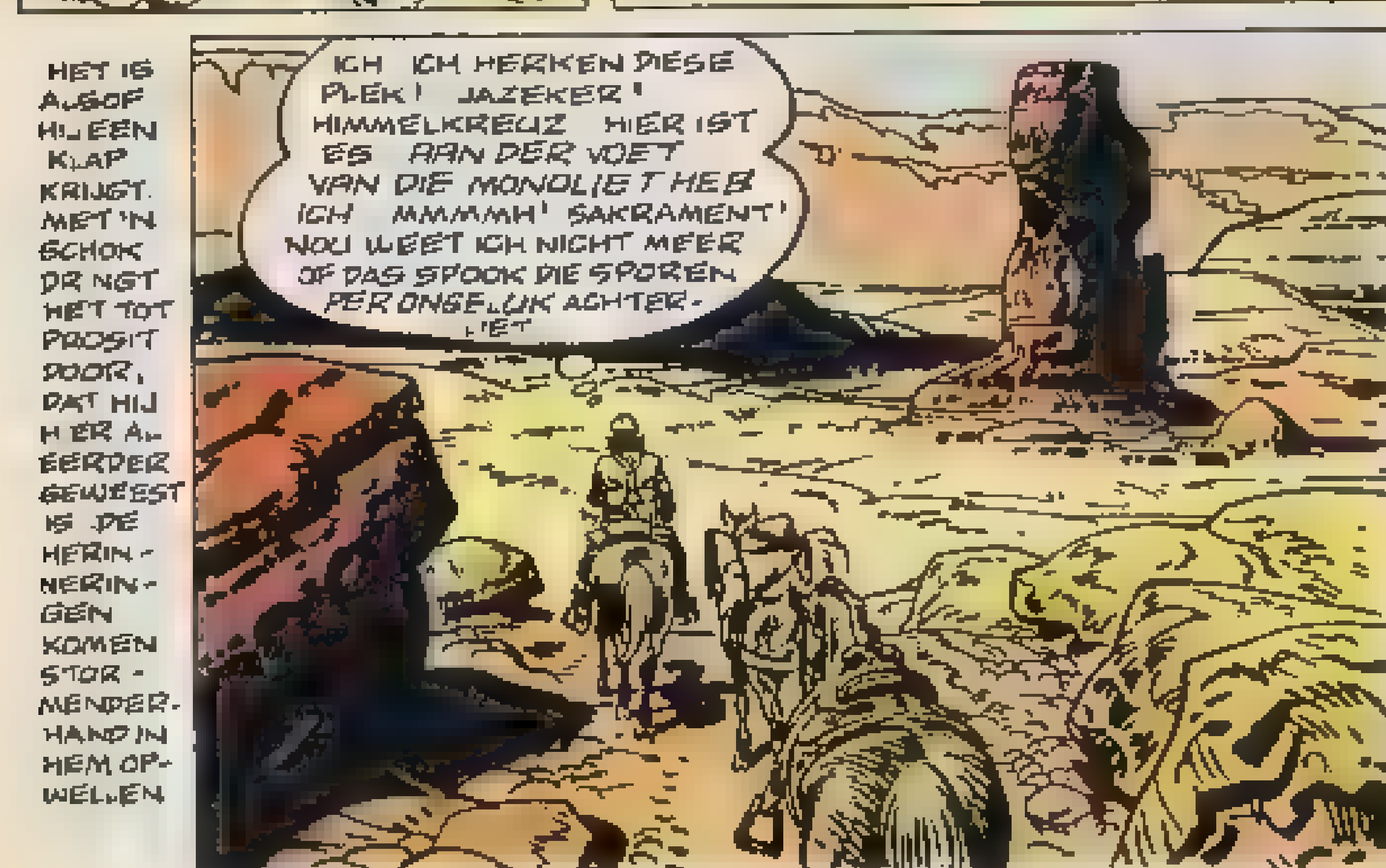

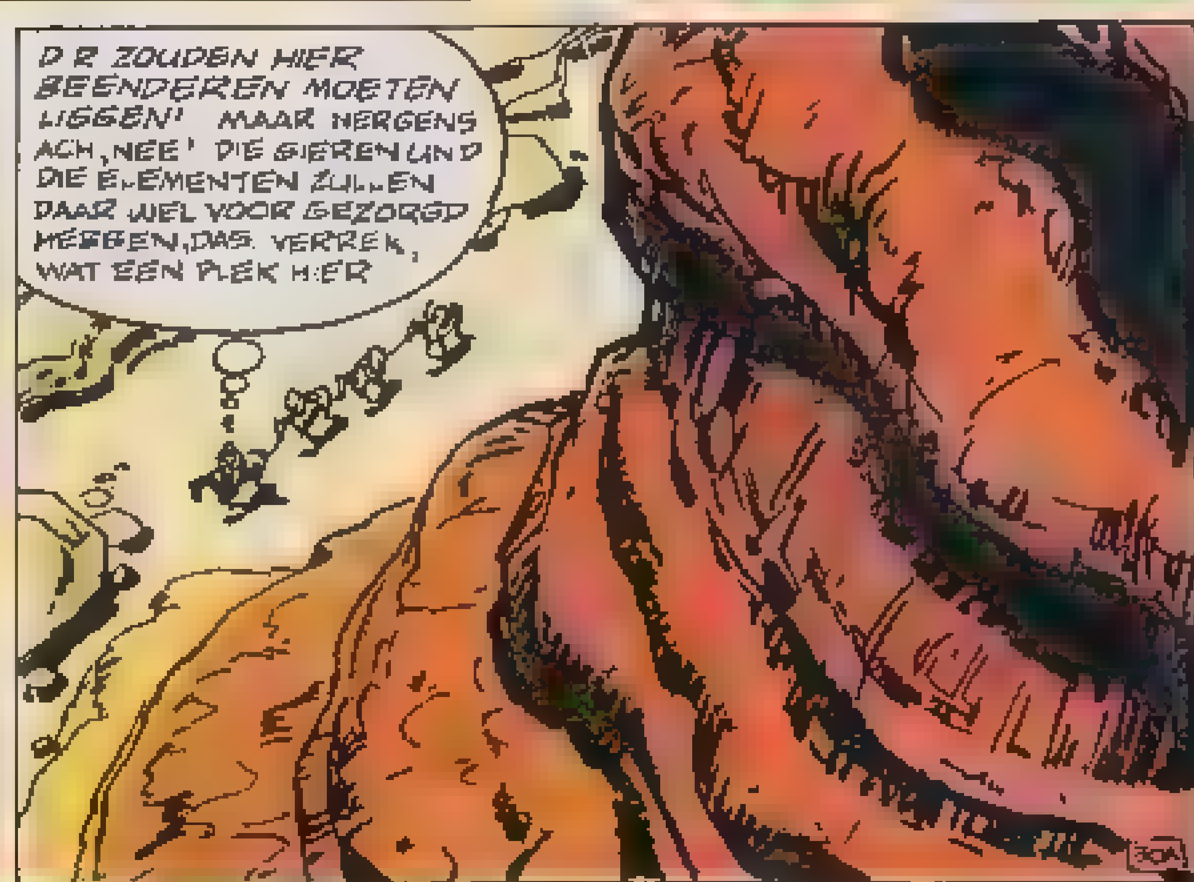
BLUEBERRY

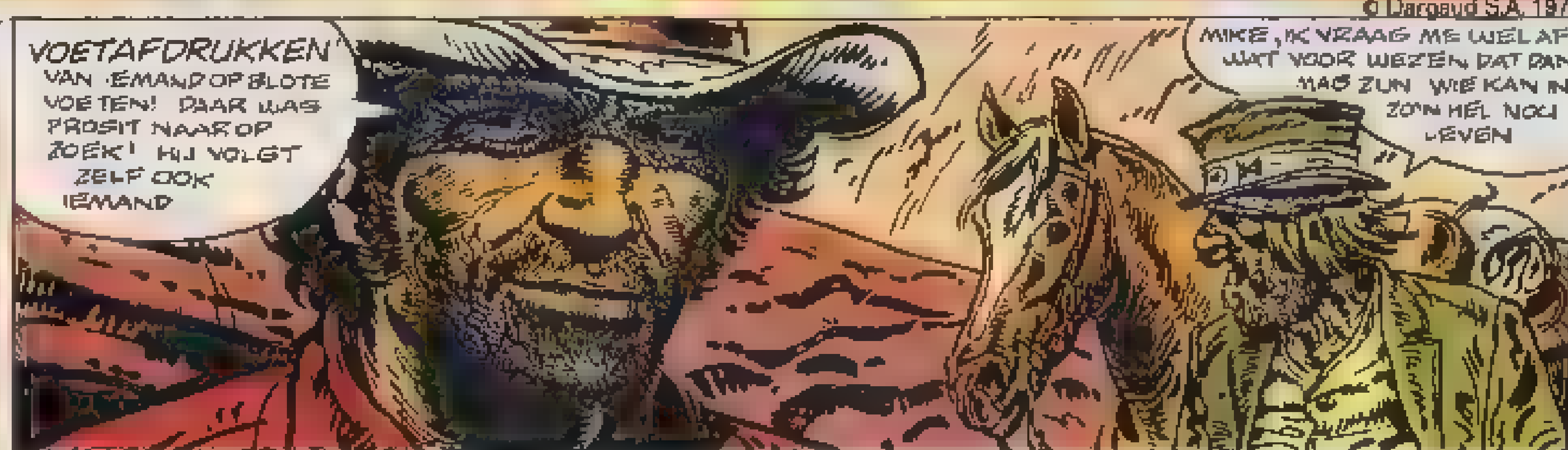

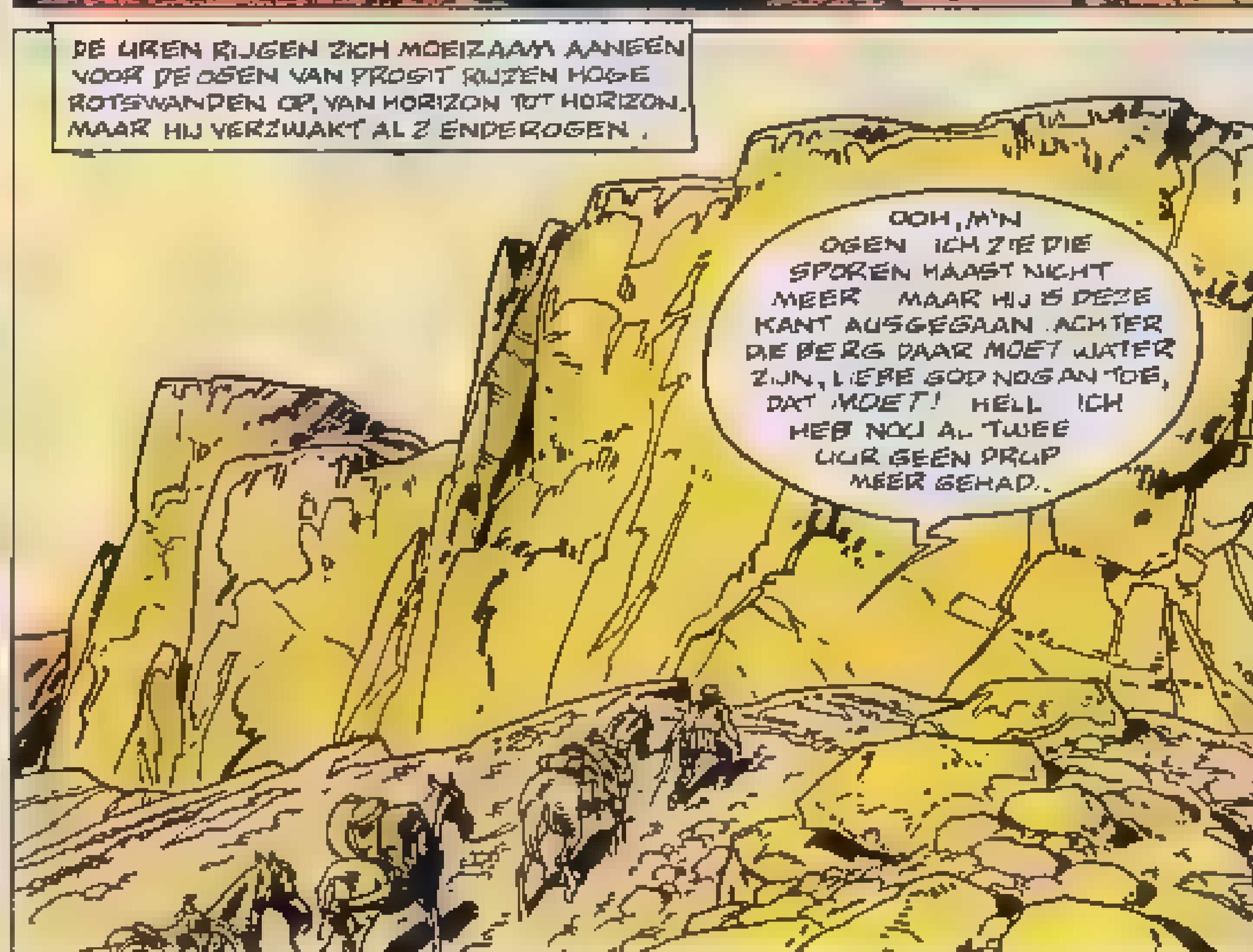

WORDT VERVOLGD

Maak je keus uit vier unieke Pep Albums

Pep geeft zo'n album kado als je een nieuwe abonnee opgeeft

Overigens een kunstje van niks, zo'n nieuwe Pep-abonnee opgeven. Ga maar na, onder jouw vrienden en vriendinnen zit vast wel iemand die eigenlijk al lang abonnee wil worden op dat uitstekende stripweekblad met al die beroemde strips. Het is er alleen nog steeds niet van gekomen. Voor zo iemand is dit nou dè gelegenheid om abonnee te worden. En jij verdient er een geweldig kado mee! Goed geregeld, vind je niet?

Zò krijg je het album:

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop opsturen naar Pep, postbus 400, Amsterdam. Het door jou uitgekozen album wordt zo spoedig mogelijk per post toegezonden.

Pep-kies-maar-uit-bon

Naam nieuwe abonnee: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Leeftijd: .... jongen/meisje

De nieuwe abonnee wil Pep ontvangen:
* per bladenman/per post * aangeven wat gewenst wordt.

Opgegeven door: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Stuur mij als kado:

- O het album van 'De Macaroni's'
- O het album van 'Wellington Wish'
- O het album van 'Bernard Voorzichtig'
- O het album van 'De Generaal'

* aangeven wat gewenst wordt.

Pep abonneeprijs 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 nrs.)

Deze aanbieding geldt t/m 30 juni 1974 20-Pep-74-01A

door Quint illustratie Karel Lankhorst

DE LAATSTE TREK VAN EDVIN PIRTSI

Het leven van alledag beviel Edvin Pirtsi nog het best. Veranderingen maakten hem verward en opstandig. Ieder jaar zwierven de rendieren van het lagere bosland in Finland naar de berghellingen van Zweden en terug, en hij volgde de kudde met zijn familie. Zo hadden zijn vader en zijn grootvader gedaan en vele generaties voor hen. Ze werden ieder jaar gesignaleerd op het gebied van de Lilla Lule-rivier, op de heuvels van Kabla, in de verlaten valleien van het Sarekgebergte en aan de oevers van het Virihaure-meer bij de Noorse grens. De Vis-Lappen en de jagers die in dit district hun vaste woonplaatsen hadden, keken altijd naar de herders uit. De begroeting was ieder jaar een verademing, maar dat wilde geen van allen weten. De laatste jaren werd het de nomaden moeilijk gemaakt door de autoriteiten van Finland, Noorwegen en Zweden, alsof de rendieren zich ooit iets van grenzen aantrokken.
Edvin Pirtsi was de rijke en trotse bezitter van ruim duizend rendieren, maar dat bezit bepaalde zijn hele bestaan. Hij moest met zijn familie achter de kudde aanzwerven, die rusteloos op zoek was naar nieuwe weidegronden. Als de dieren het verkozen om over een grens te trekken, dan had hij maar te volgen, zoals hij ze ook moest volgen in sneeuwstormen en door rivieren. De kudde betekende vlees, melk, vachten en leer voor hem, en zelfs de zenuwen werden benut om er garen van te maken, terwijl uit de geweien meshelften en andere gebruiksvoorwerpen werden gesneden. Zolang het zijn kudde goed ging, ging het Edvin Pirtsi goed, en de voornaamste eis was dat de dieren op hun grote jaarlijkste trek niets in de weg werd gelegd.
Edvin Pirtsi had de afgevaardigden van de regering aangehoord en niet veel teruggezegd. Wat ging het hem aan dat Finland in oorlog was met Rusland? Zijn zomerweiden lagen in Zweden, maar in de winter trokken de rendieren zich soms wel zo ver als tot in Kuolajärvi terug, en waarom zou hij ze dan tegenhouden? Sinds mensenheugenis waren de bossen in Kuolajärvi een toevlucht voor zijn kudde geweest als de sneeuwstormen over de open toendra's begonnen te spoken. Moest hij ze nu laten verkommeren als de kou te hevig werd en het noorderlicht zijn ijzige gloed boven de besneeuwde hellingen liet dansen? Kuolajärvi lag in Finland, dat wist hij ook wel. Maar wat maakte dat uit? Hij, Edvin Pirtsi was toch niet in oorlog met de Russen?
Blijf aan de Zweedse kant van de grens met je kudde, werd hem gezegd. En je hebt zoveel zonen, sta er een paar aan ons af om de andere Lappen te helpen, die nog dichter bij de Finse grens hun weidegronden hebben en hun verspreide dieren nog bijeen moeten drijven. Straks is het misschien te laat.
Edvin Pirtsi was verontwaardigd dat verzoek van de hand. Zijn zonen kon hij niet missen. Zijn familie vormde een hecht team, dat de duizendkoppige rendierkudde over de heuvels en door de moerassen moest leiden zonder dat er één kalf verloren ging. Wie haalde het in zijn hoofd om zijn zonen uit te lenen aan andere herders als de grote trek begon?
Het is oorlog, werd hem gezegd. Oorlog in Finland. Dan gelden andere regels, andere wetten.
Mijn oorlog is het niet, antwoordde Edvin Pirtsi. Ik ben geen oorlog begonnen en met de Finnen noch de Zweden heb ik iets te maken. Ze beschouwen ons Lappen toch ook als een apart volk! Heel lang hebben wij nauwelijks rechten gehad.
Nu heb je ook geen plichten, was het antwoord van de afgezanten. Je zonen kunnen niet opgeroepen worden voor dienstplicht, anders zouden we dat gewoon gedaan hebben en op die manier die arme donders aan de Finse grens geholpen hebben. De Russen trekken op, Pirtsi, en niemand weet wat ze zullen doen.
Mij gaat het niet aan, zei Edvin Pirtsi. Vechten jullie je eigen oorlog maar uit. Wij merken toch niets van jullie oorlog zodra we met onze kudde alleen in de toendra zijn.
Hoe de afgevaardigden ook gepleit hadden, Edvin Pirtsi liet zich niet ompraten. Zijn zonen zouden ook dit jaar de grote trek meemaken en hij zou zijn dieren over alle grenzen volgen, want zo hadden zijn voorvaderen dat gedaan. Tenslotte waren de afgevaardigden somber vertrokken.
En Edvin Pirtsi had alles in gereedheid laten brengen voor de grote trek. De rendieren werden uit de heuvels en van de berghellingen bijeen gedreven naar een dal, waar de omheiningen wachtten. Daar begon het sorteren en merken van de dieren. Jonge stieren raakten over hun toeren, kalveren zochten blatend hun moeder. Ongemerkte koeien kregen het merk van Pirtsi in de oren. Alles was zoals het altijd geweest was.
Nooit genoot Edvin Pirtsi zo van het bestaan als tijdens het moeilijke werk van het vangen en merken van de rendieren, een werk dat veel handigheid vereiste, maar vooral geduld en zelfbeheersing. De rendieren moesten met de lasso gevangen worden, sommige getemd en voor de slede gespannen, waarbij de mannen zich vaak onder de sleden moesten verbergen om zich tegen gewei en hoeven van een boos geworden stier te beschermen. Zijn hele bezit zag hij dan samengedreven in een vallei, iets wat pas in het voorjaar in Finland opnieuw zou gebeuren. In de tussentijd zouden de dieren na de grote trek zich verspreiden in de bossen en op de heuvels waar ze zelf hun eten zouden zoeken onder de sneeuw. Dan zouden de koeien kalveren en wolven en veelvraten hun tol eisen, en al zou hij veel verspreide groepjes tegenkomen, de hele kudde — zijn rijkdom en trots — zou hij pas weer na het verzamelen onder ogen krijgen.
De grote trek begon. Eerst over de bergen, waar de wolven algauw lange nachtwaken noodzakelijk maakten. Toen over de bevroren moerassen, waar het vooral op de nachten aankwam, als de sneeuwlaag hard was van de nachtvorst. Door woeste stromen en sombere wildernis kloven, over uitgestrekte toendra's en herfstige kleurrijke bossen, en alles zo traag, zo traag — Edvin Pirtsi met zijn familie volgde de grazende kudde. De weldoorvoede dieren waren een lust voor het oog en iedereen had genoeg te eten na de slacht. In het late najaar trok de lange karavaan door duisternis en sneeuwstormen, en soms onder een briljante hemel waarin het noorderlicht zijn vlammen liet uitschieten, en de kou werd heviger. Op het laatst was een ochtendgloren en avondschemering eender, de zon kwam niet meer boven de heuvels uit.
Als de weersomstandigheden het toelieten, gleden vader en zonen op hun ski's van berkeschors achter de kudde aan, omlaag naar de dennenbossen en de vallei. Maar er was geen haast. Onder de sneeuw vlel nog genoeg mos en vegetatie te vinden voor de rendieren, die gemakkelijk hun voedsel konden opgraven met hoeven en gewei. En als de mannen naar het kamp terugkeerden, vonden ze altijd de soep heet boven het vuur in de tent van rendierhuid, door de vrouwen meegevoerd op de sleden en in een ommezien opgezet. Pas laat in november bereikte de karavaan de plaats van het winterkamp, niet ver van een Finse nederzetting waar mannen te paard rendiervlees kwamen kopen — sinds mensenheugenis. Hier zou met beleid de slacht plaatsvinden die de kudde zou uitdunnen en de beurs vet zou maken. Hier wachtte de beloning van al het werk. In het voorjaar moesten de nieuwe kalveren de geslachte dieren vervangen, daarom mocht een Lap nooit zo begerig zijn dat hij te veel van zijn koeien onder het mes bracht. Maar Edvin Pirtsi was ook daarin een man met zelfbeheersing. De welstand van zijn kudde betekende alles voor hem.
In de ochtend naderden ruiters door de besneeuwde bossen, stijf in het krakende zadel. De ruiters zaten diep in bontjassen gedoken, hun gezichten strak en grimmig van de koude wind. Het waren veel méér ruiters dan anders. Toen ze dichterbij kwamen, zag Edvin Pirtsi dat het geen mannen uit Kuolajärvi waren. Ook zag hij nu hun uniformen. Het waren militairen.
Bij het tentenkamp hielden de ruiters stil. De meesten droegen lange dikke jassen en mutsen met oorkleppen. En ze hadden geweren bij zich van een buitenissig model, zoals Edvin Pirtsi nog nooit gezien had. Blauwglimmende plompe geweren die er kwaadaardig uitzagen. De vrouwen en kinderen verborgen zich in de tenten toen ze zich omringd zagen door deze vreemdelingen. Op een kort bevel van een man in een leren jas verspreidden de ruiters zich en ploegden door de sneeuw langs de bosrand. De bijeengedreven kudde drong nog dichter samen, verontrust door de vreemde verschijningen.
De man in de leren jas richtte het woord tot Edvin Pirtsi. Hij sprak in een vreemde taal. De ruiter naast hem vertaalde zijn woorden in het Fins, een taal die de meeste Lappen wel meester waren.
„In naam van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken wordt uw vee geconfisqueerd. .."
Edvin Pirtsi begreep het niet. „Wat zegt hij allemaal?" vroeg hij. „Wie zijn deze mensen?" Waar blijven mijn vaste kopers?"
De tolk schudde meewarig zijn hoofd.
„Het is oorlog," zei hij. „Je kopers zijn in het leger gegaan en waarschijnlijk al gesneuveld. Lees je geen kranten?"
Edvin Pirtsi staarde de man aan, keek toen naar zijn kudde. De ruiters leken nu nog maar schimmen in de opgewaaide sneeuw, maar hij zag wel dat ze een soort van omtrekkende beweging maakten. Hij keek weer naar de man in de leren jas, die terugstaarde met een stenen gezicht. De sneeuwbril verborg zijn ogen.
„Wil hij mijn slachtdieren kopen?" vroeg hij aan de tolk.
„Hij koopt niets," luidde het antwoord. „Hij confisqueert."
Edvin Pirtsi schudde zijn hoofd. „Hij doet wat?"
„Hij neemt je kudde in beslag, namens zijn regering. De Russische regering..."
Op dat moment begon het schieten. Alle ruiters die nu nog maar schimmen in de sneeuwjacht waren, schoten hun plompe geweren leeg... op zijn rendieren. De salvo's klonken als het geknetter van brandend hout in de winterse stilte, en uit de bijeengedraven kudde steeg een doodsgeschreeuw op, zo intens en klaaglijk, dat Pirtsi het nooit zou vergeten. Verbijsterd zag hij de slachting aan. Voor de kudde goed en wel in beweging kwam, was het al achter de rug. Van alle kanten door schutters ingesloten, kon er niet één ontkomen aan die kogelregen. Stieren, koeien en kalveren, tot de laatste, waren neergemaaid.
„Het leger heeft vlees nodig," zei de tolk. „Deze commandant wist dat er Lappen zouden komen met hun dieren, en hij heeft ze opgewacht. Heeft niemand je gewaarschuwd dat het hier oorlog was?"
Edvin Pirtsi luisterde niet. Hij staarde naar de onafzienbare massa dode rendieren, die eens zijn trotste bezit en zijn leven hadden uitgemaakt. Het doodsgeloei steeg op in de vallei en een damp begon van de stervende dieren af te slaan. De sneeuw zag rood. Edvin Pirtsi keerde zich af om dat massale sterven niet aan te hoeven zien.
Achter hem hoorde hij de onbewogen stem van de tolk. „De commandant staat je toe om terug te gaan naar Zweden. Als hij je morgen hier nog aantreft, laat hij je over de grens zetten, met geweld. Niet dat hij wat tegen Lappen heeft, maar jullie bezorgen hem te veel papieren rompslomp omdat jullie geen vaste woonplaats hebben en geen nationaliteit. Ik zou dus maar meteen opbreken."
Edvin Pirtsi keerde zich om en staarde omhoog naar de onbeweeglijke man in de lange leren jas. De man staarde terug. Na een tijdje schoof hij zijn sneeuwbril op zijn voorhoofd. Zijn ogen waren grijs en hadden een vermoeide, sombere uitdrukking.
„Wat staart die Lap me aan?" vroeg hij zacht. „Alles wat ik hem heb ontnomen, is zijn vee. Er woont geen man in Finland, die niet méér is kwijtgeraakt. Denkt hij soms dat de oorlog niet voor hem geldt?"
De tolk vertaalde zijn woorden. Edvin Pirtsi had geen weerwoord. Die nacht keerde hij met zijn familie over de bevroren toendra terug naar Zweden. De dagen van zijn vrije nomadenbestaan waren voorgoed voorbij.

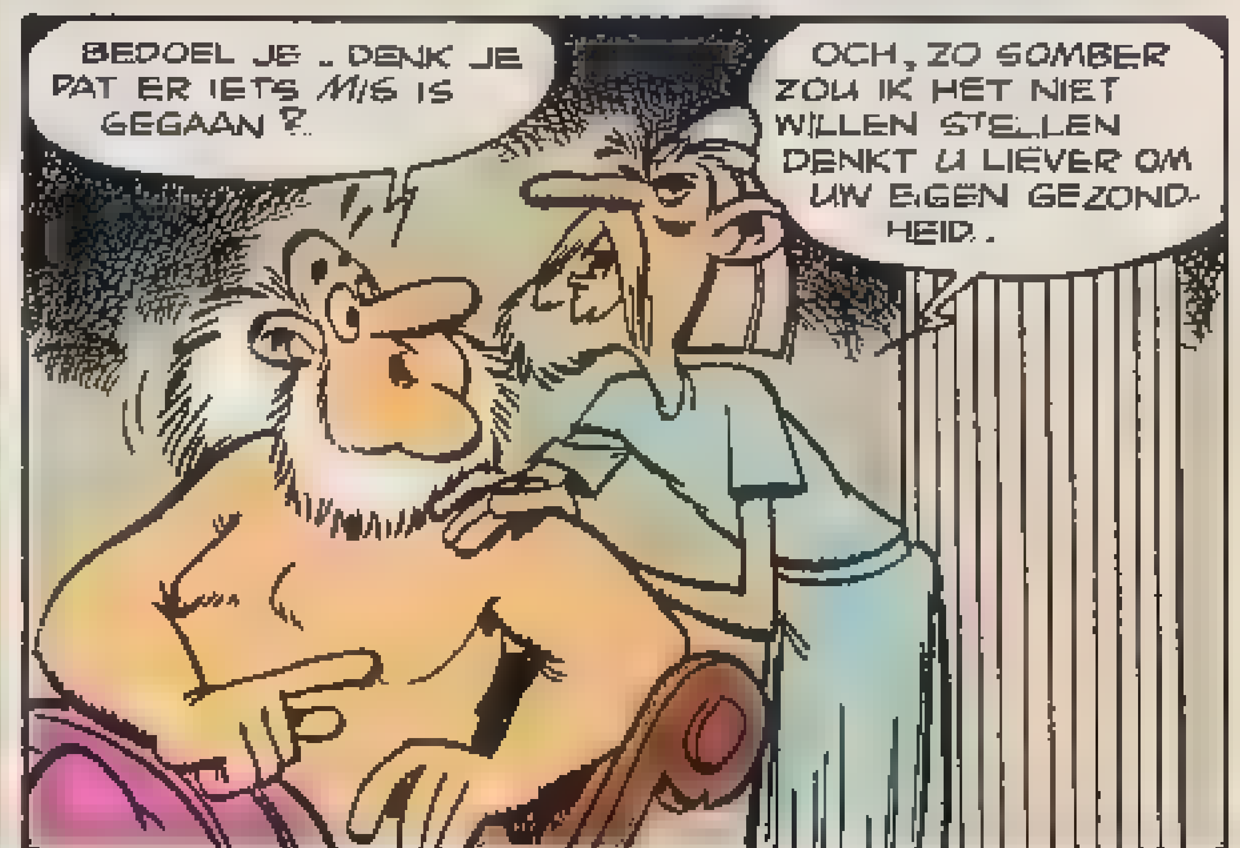

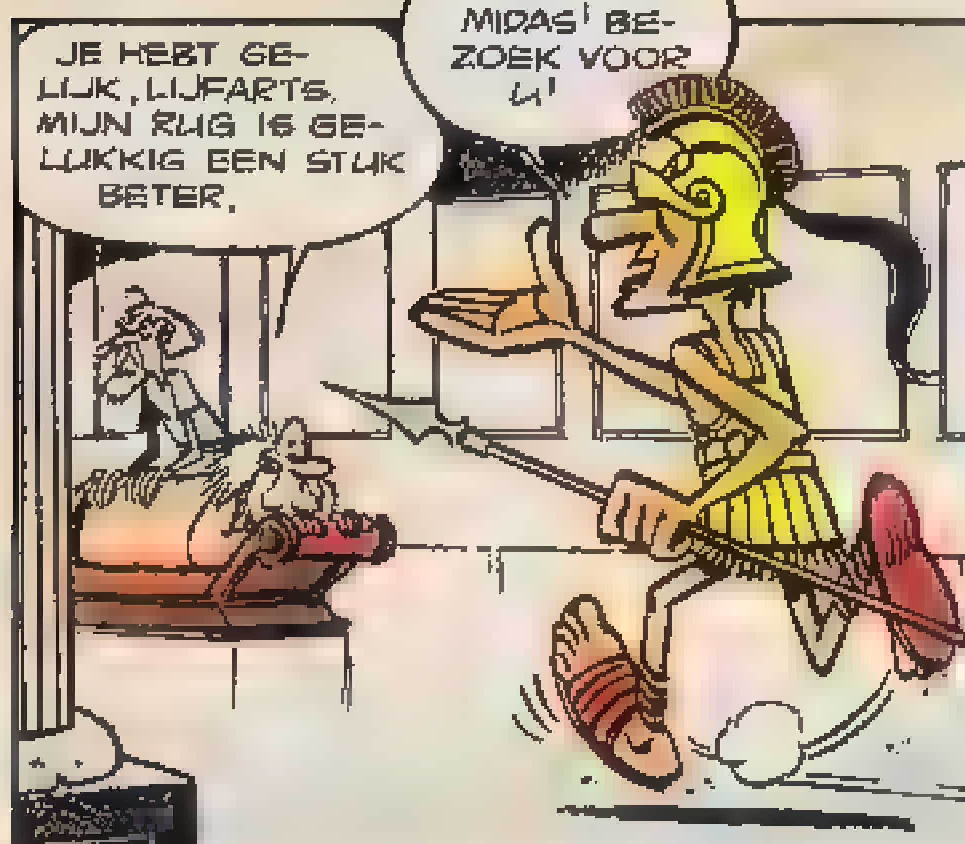
DE ARGONAUTJES

TEKENINGEN: JAN VAN HAASTEREN
TEKST: PATTY KLEIN
KLEUR: PHILIP SOHIER

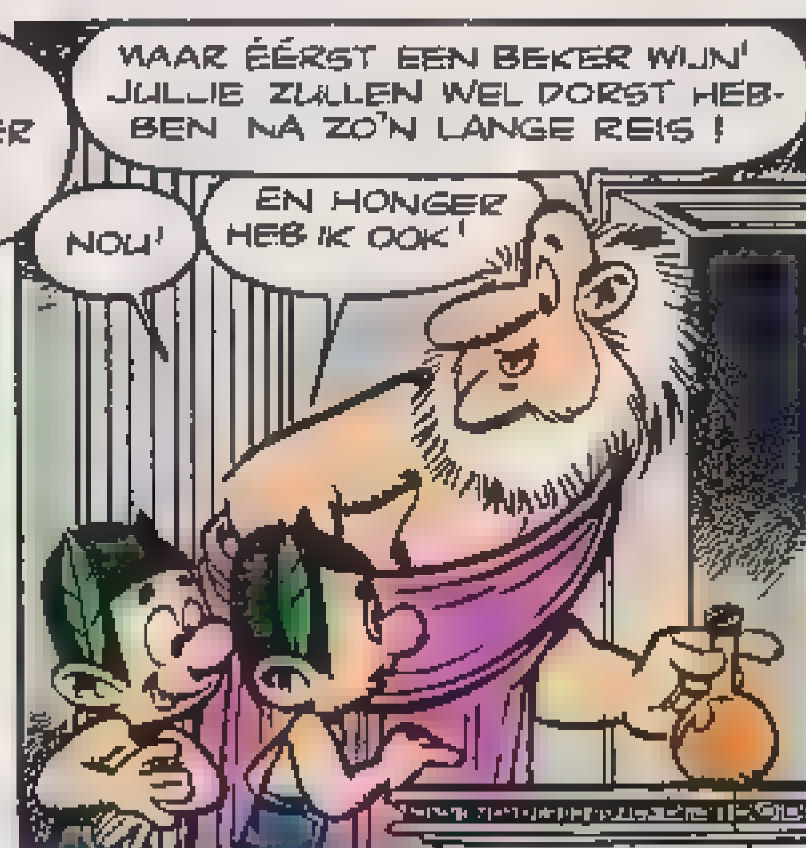

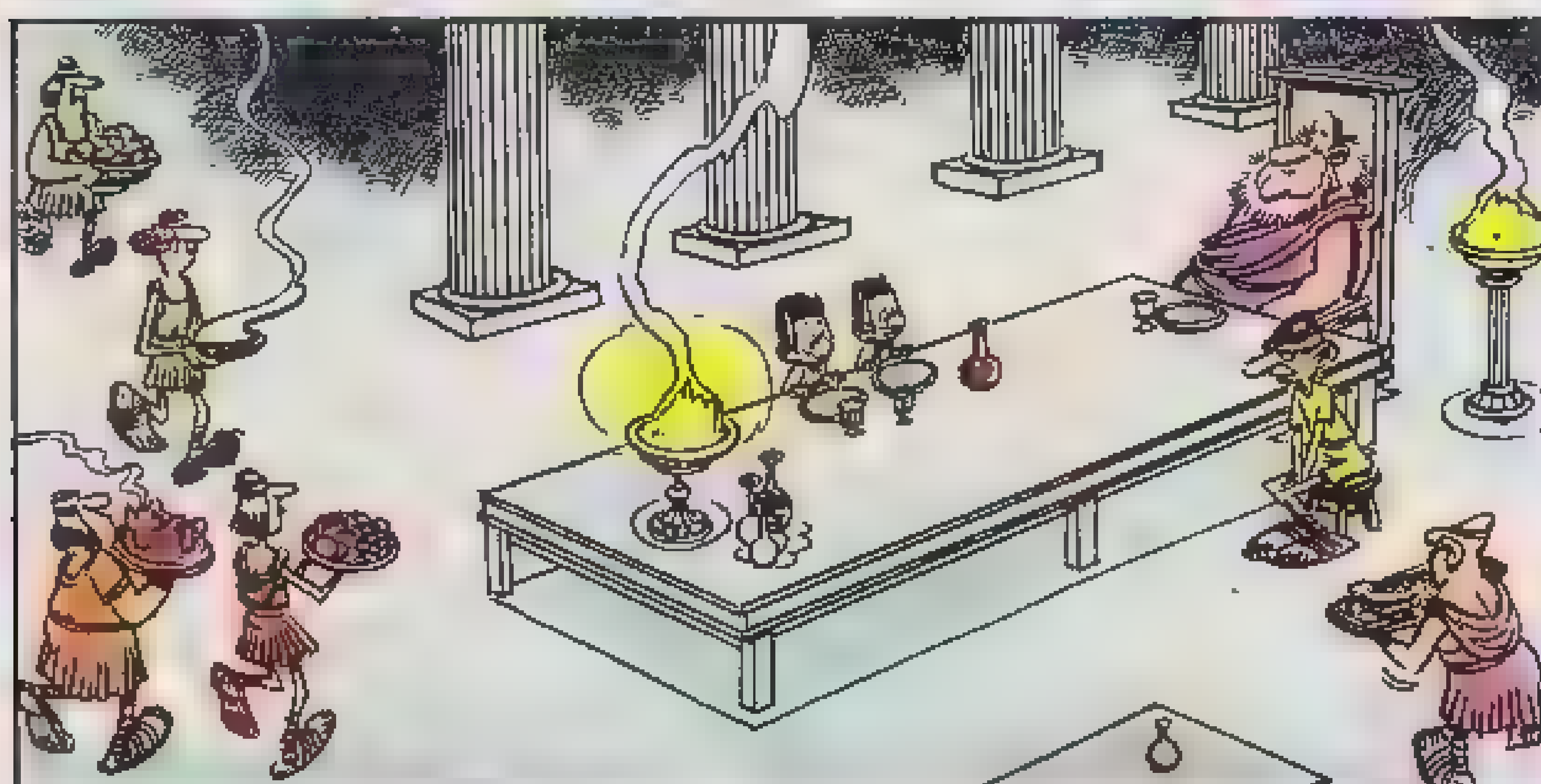

het water van de styx

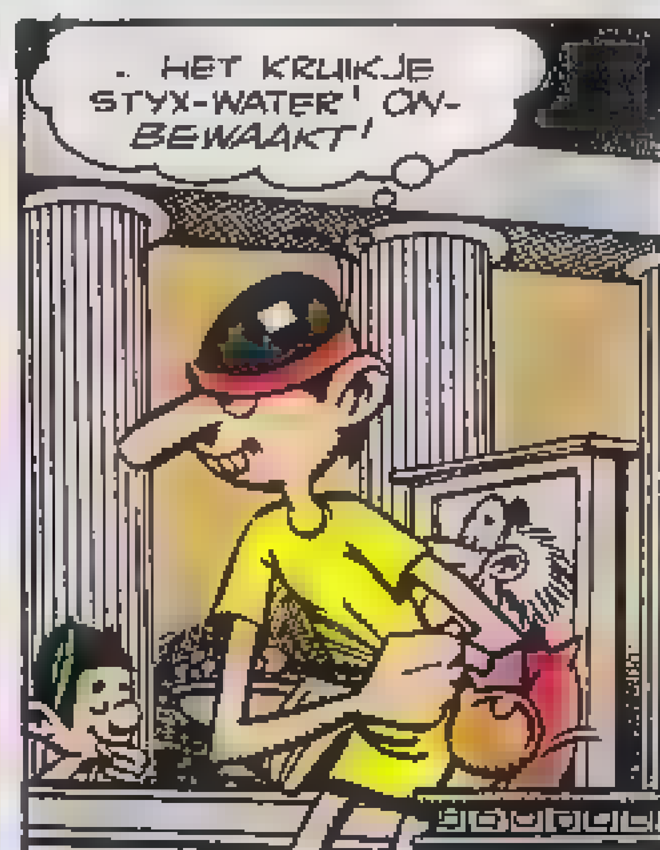

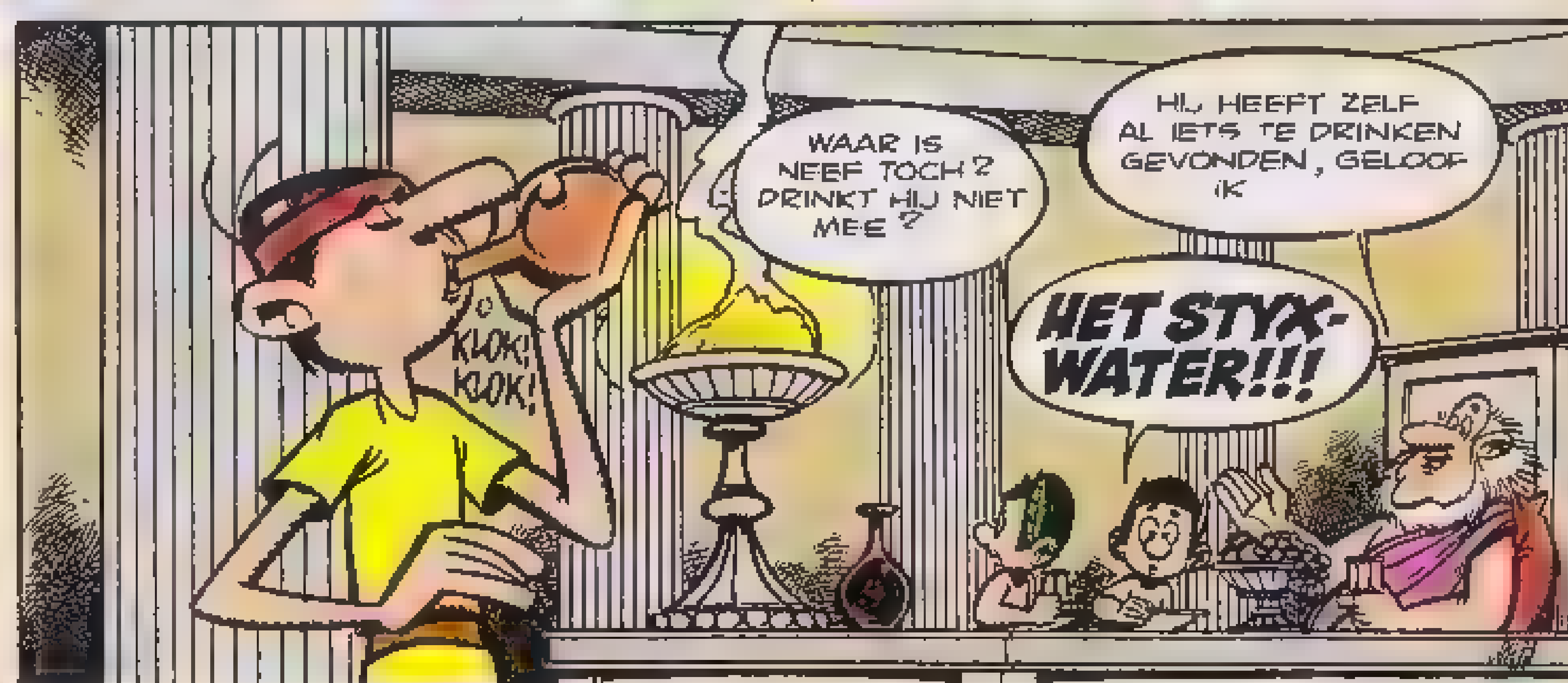

WORDT VERVOLGD

WAANZIN, WAANZUIT

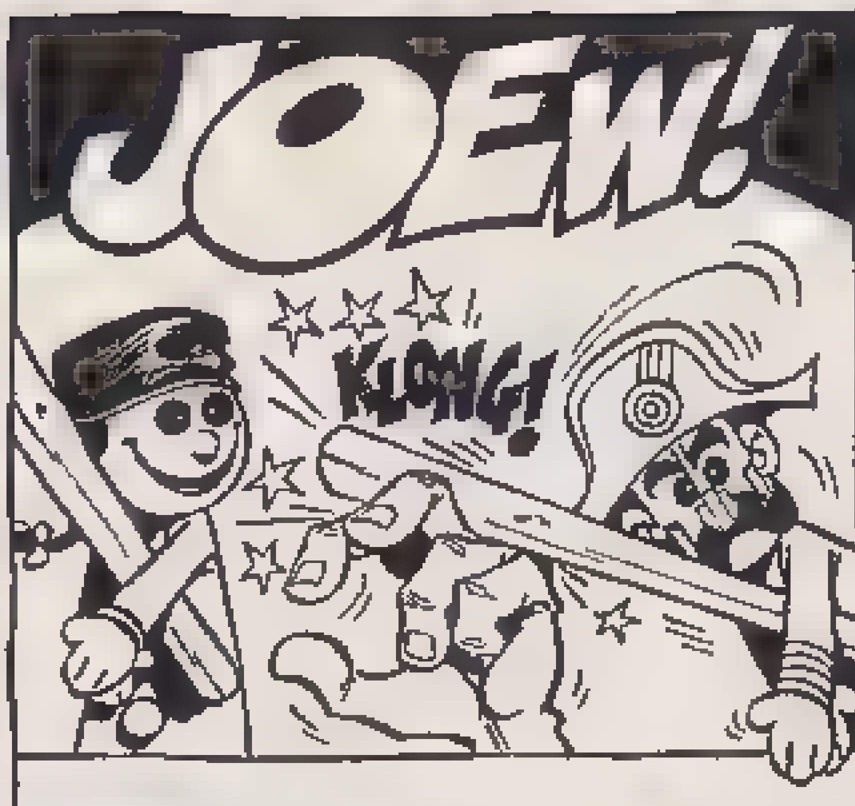

TEKST EN TEKENINGEN:
MARCEL GOTLIB
VERTALING: JAN VAN ERP

poppenkast

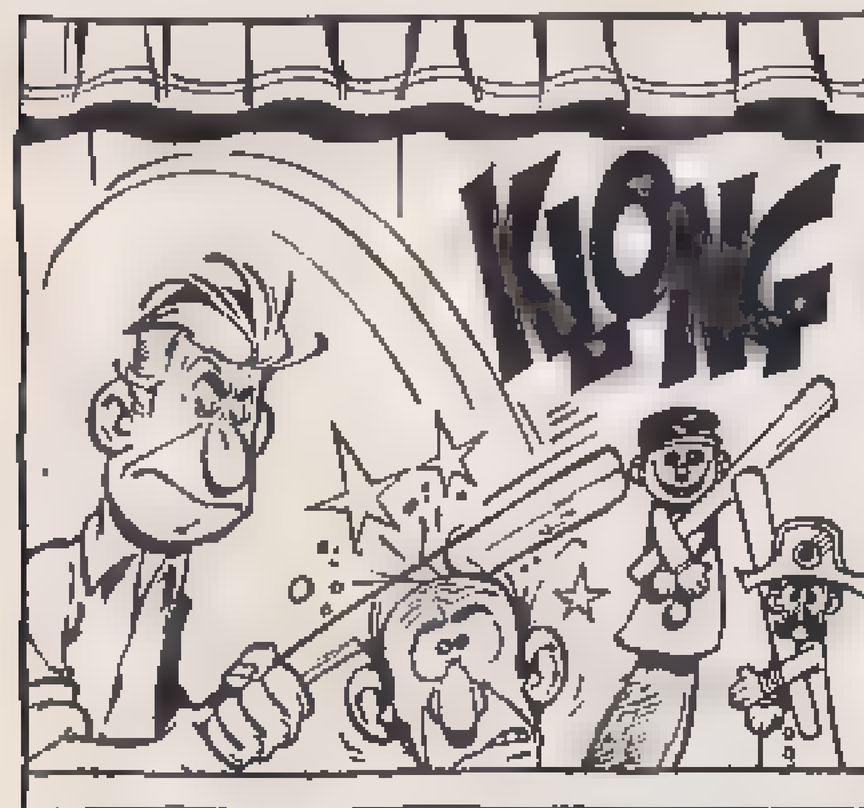

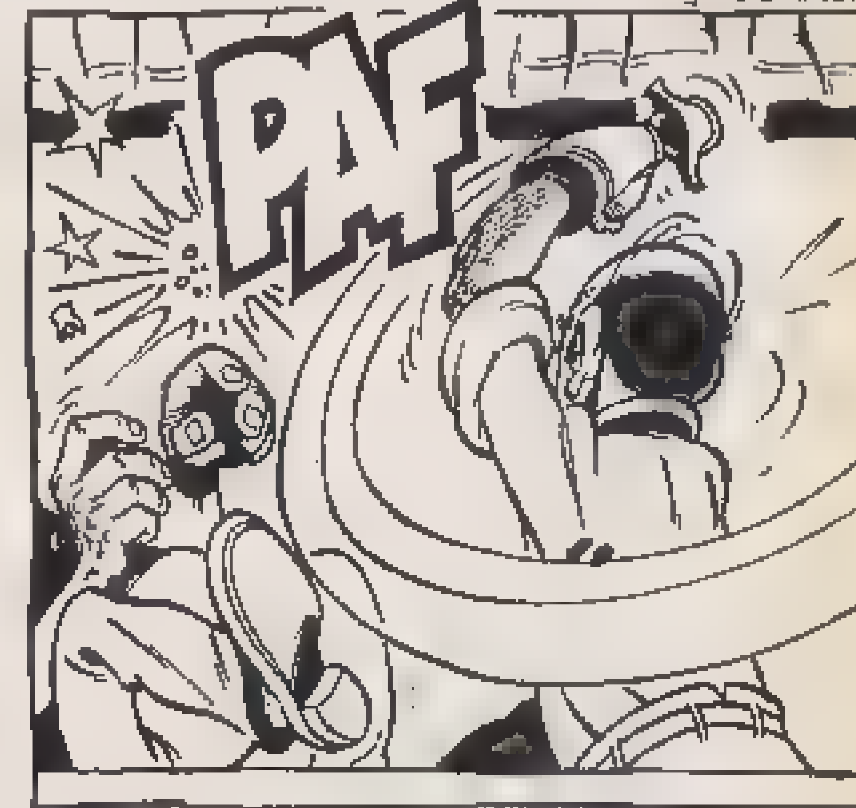

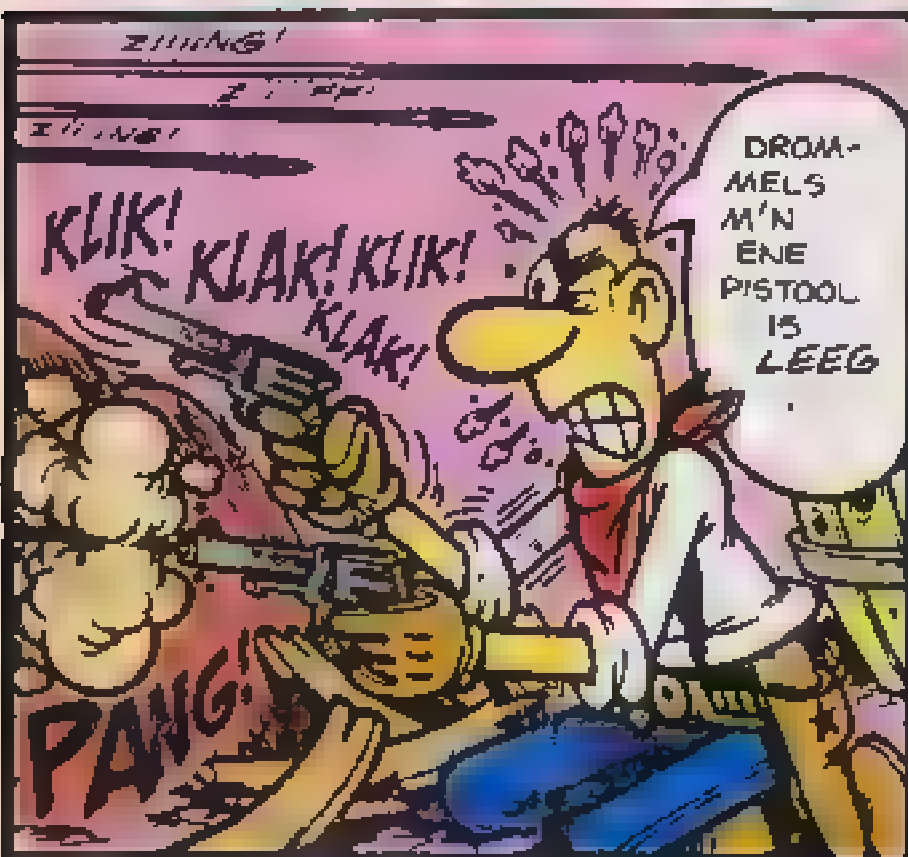

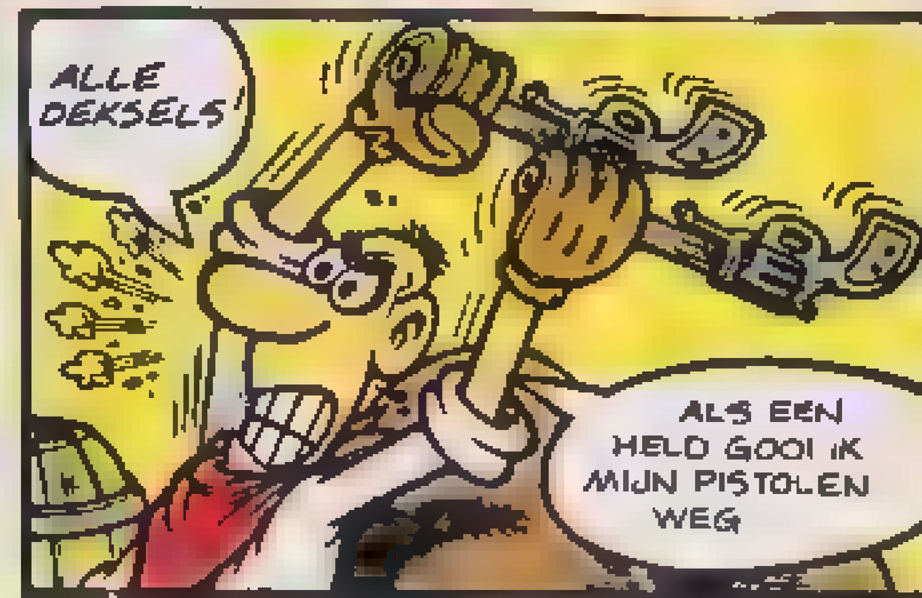

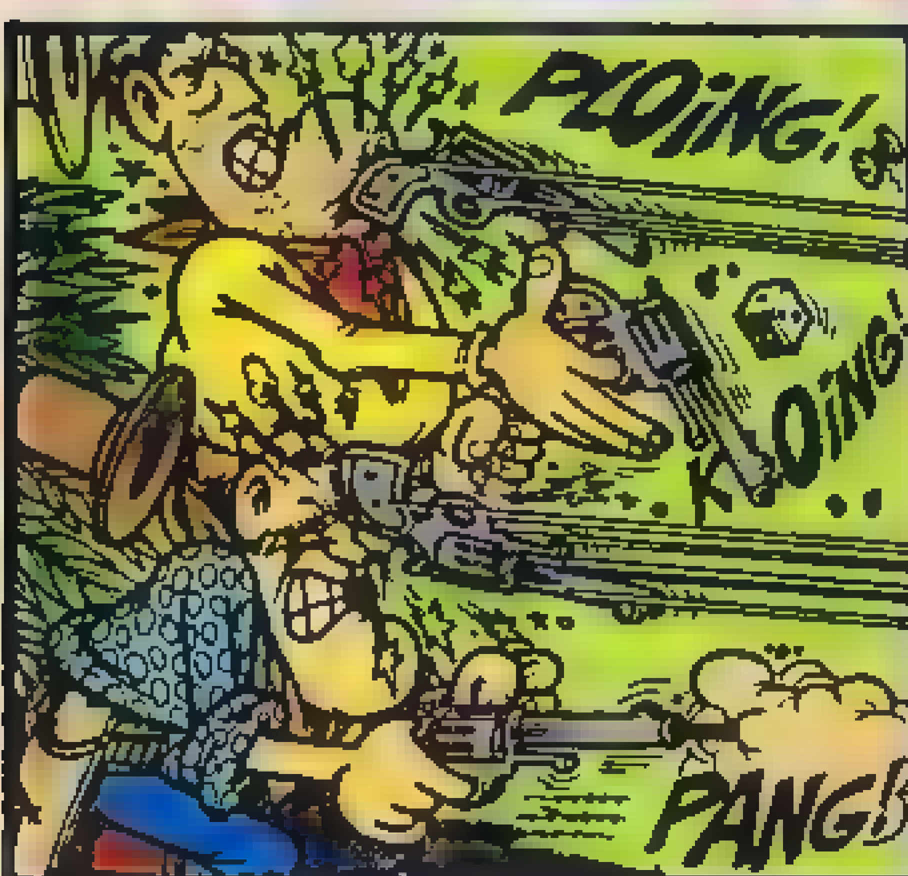

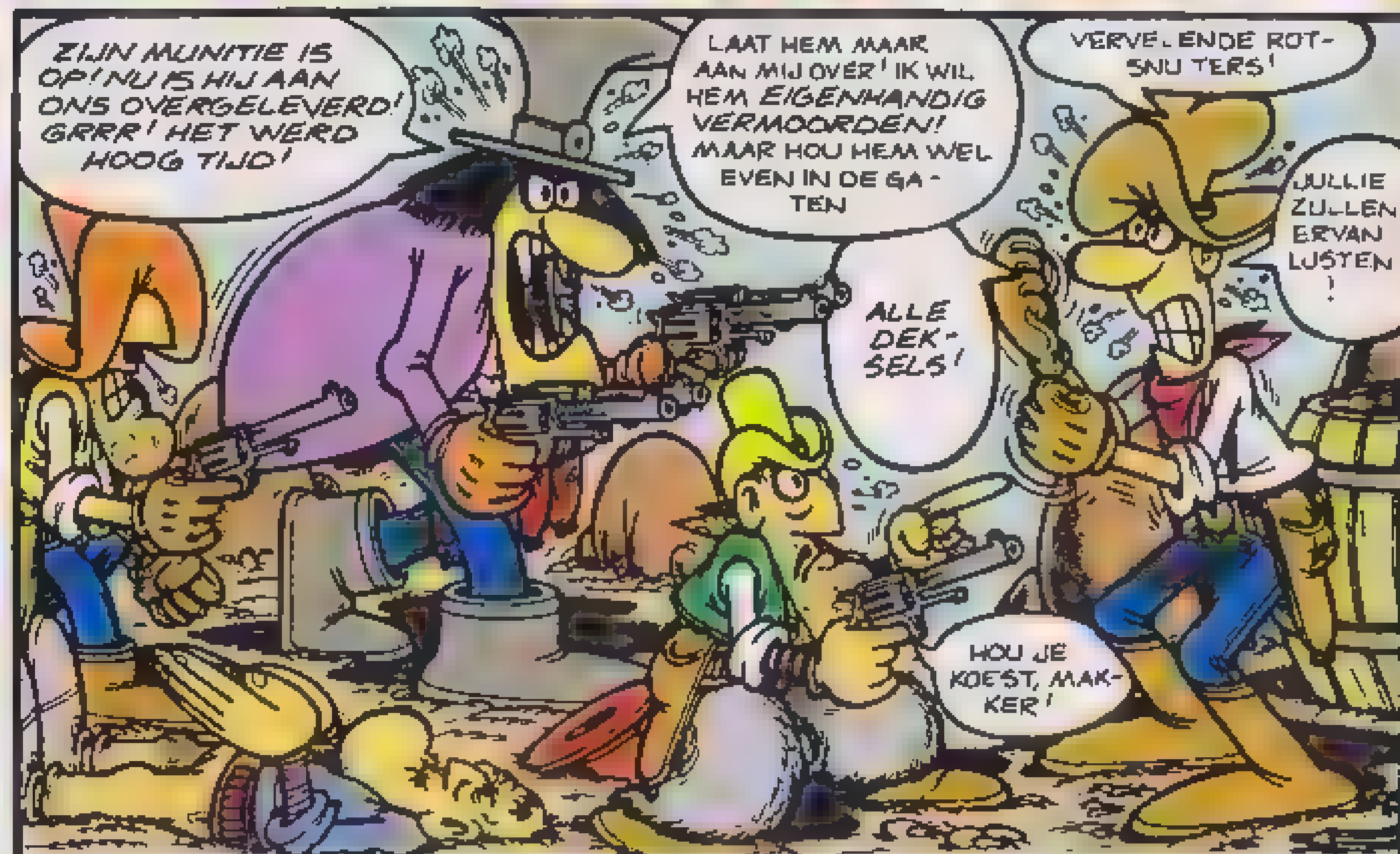
COCCO BILL IN BROKKEL-CITY

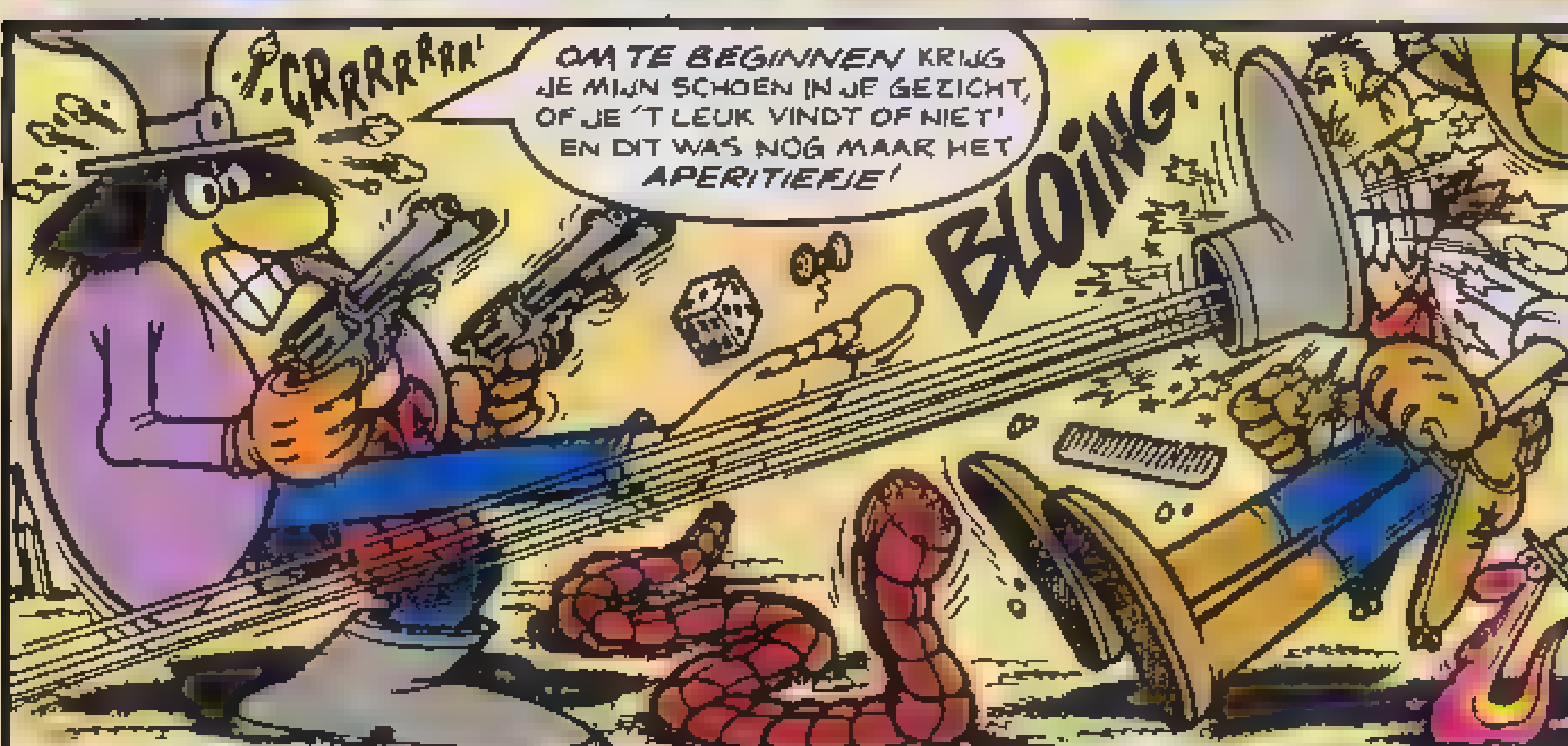

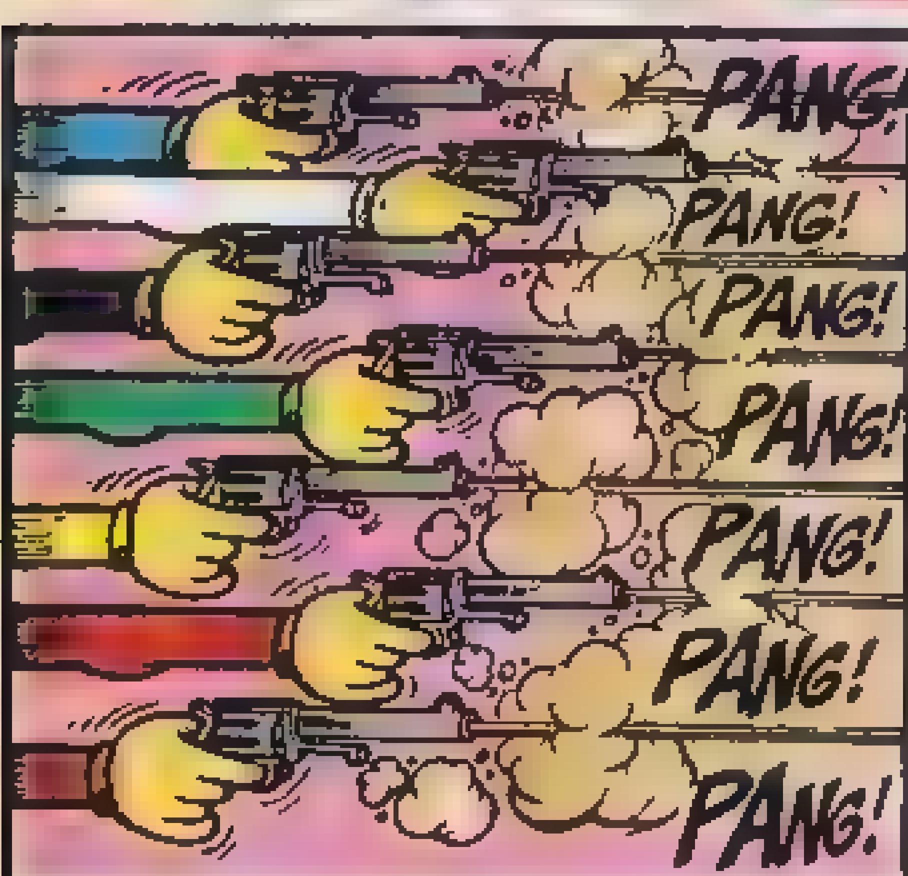

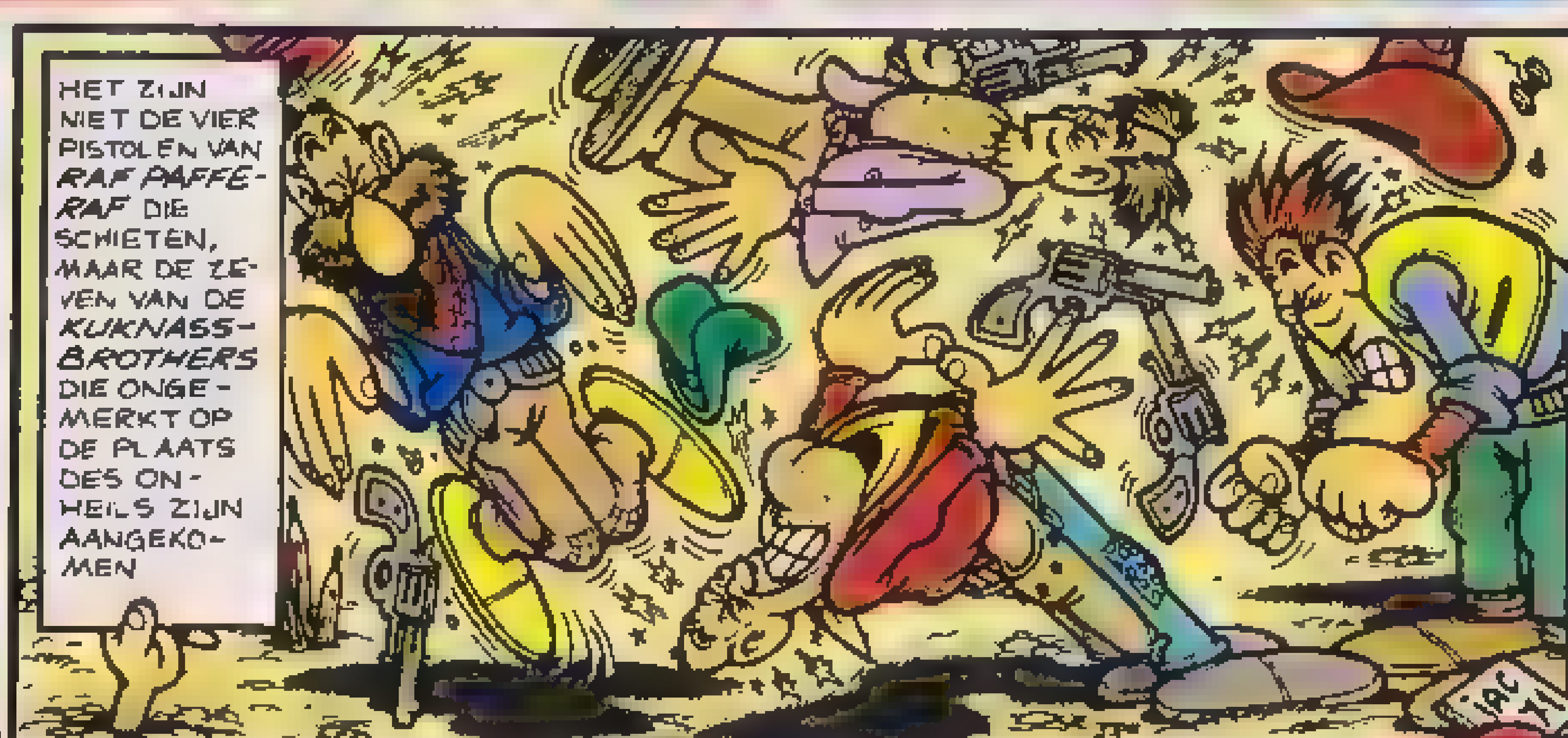

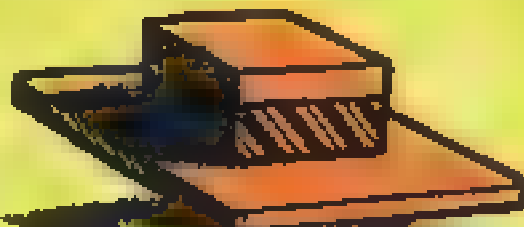

DOOR

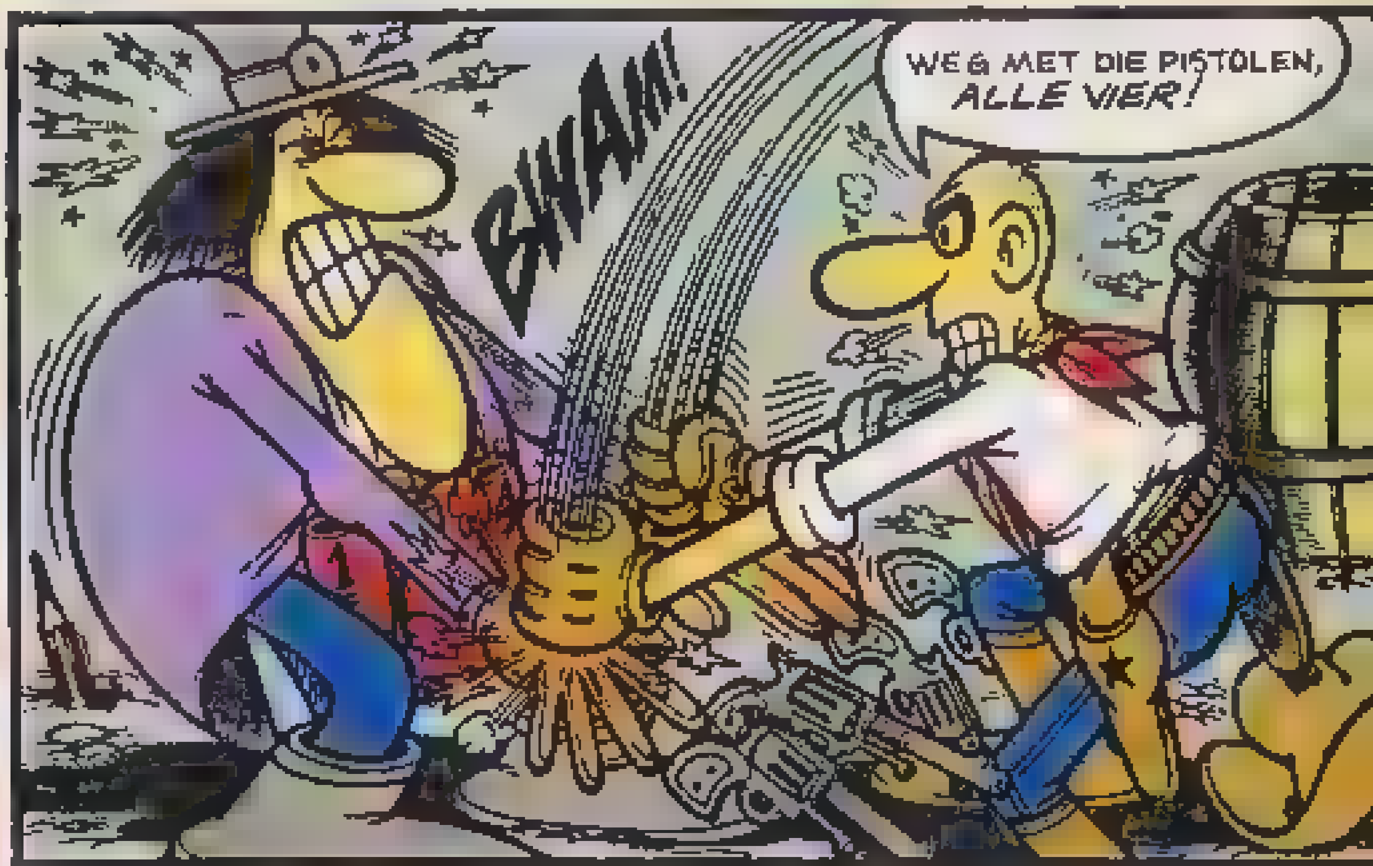
JACOVITTI

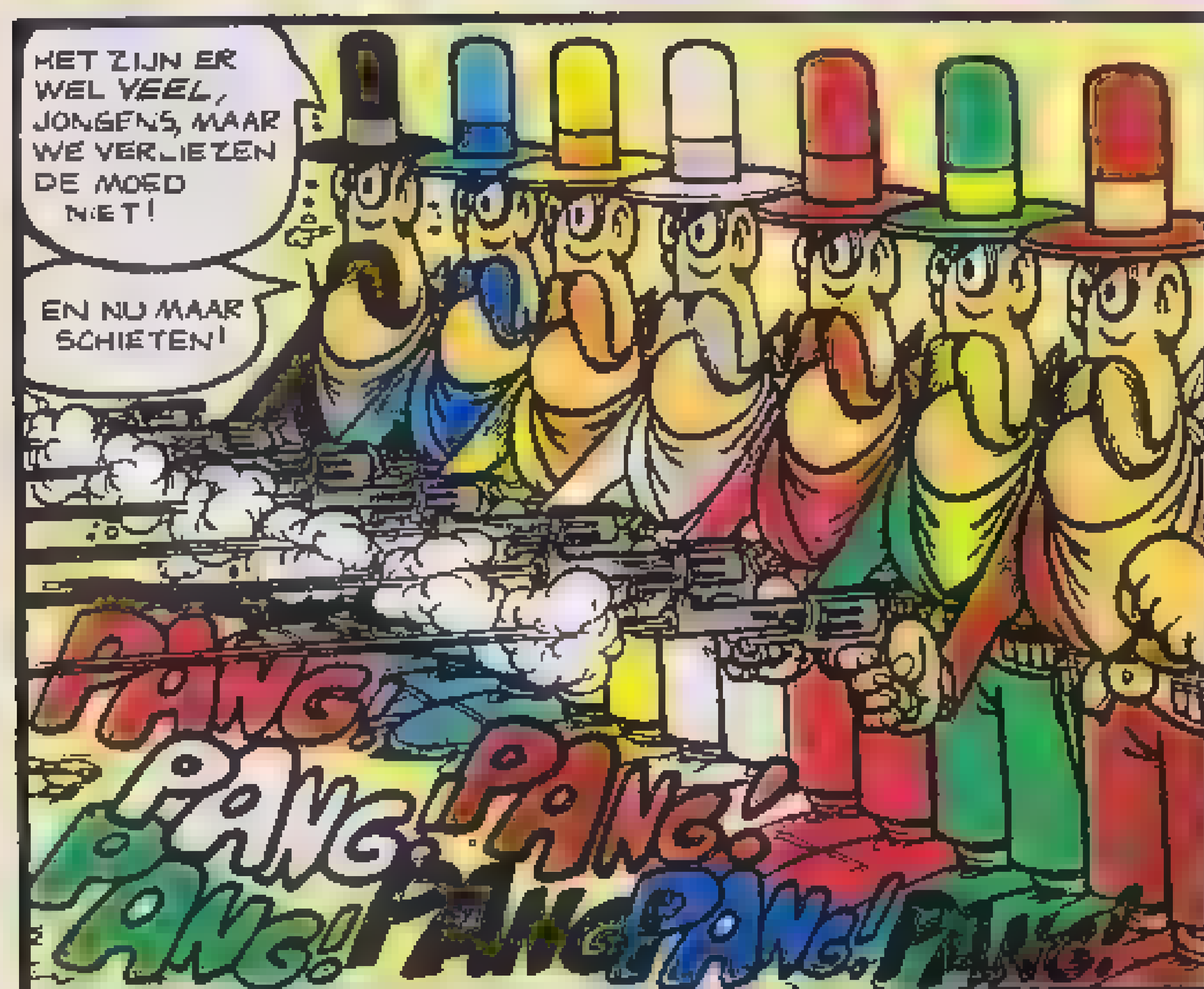
VERTALING:
ANNEKE VAN WISSEN
M.M.V. INEZ VISSER

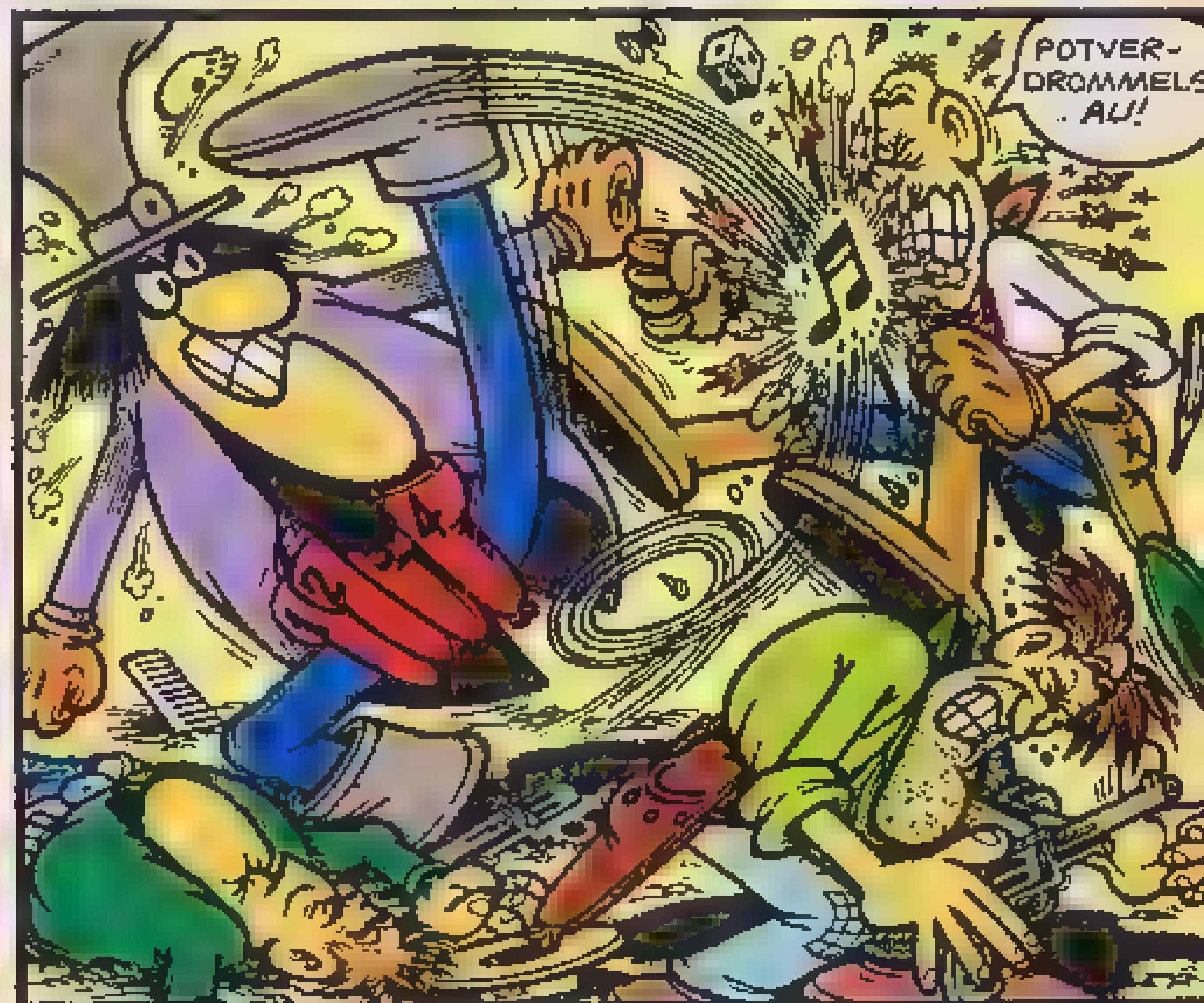

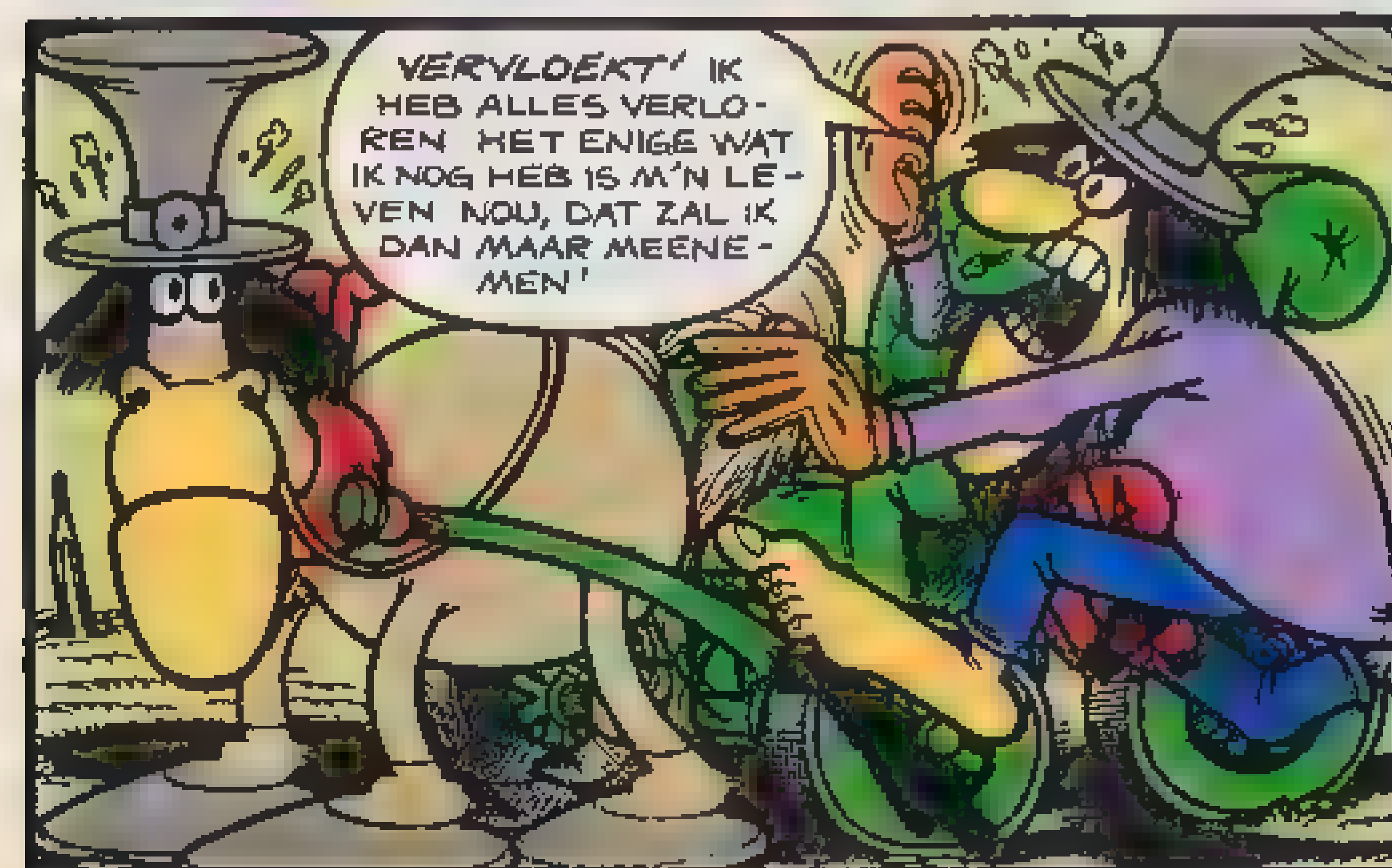

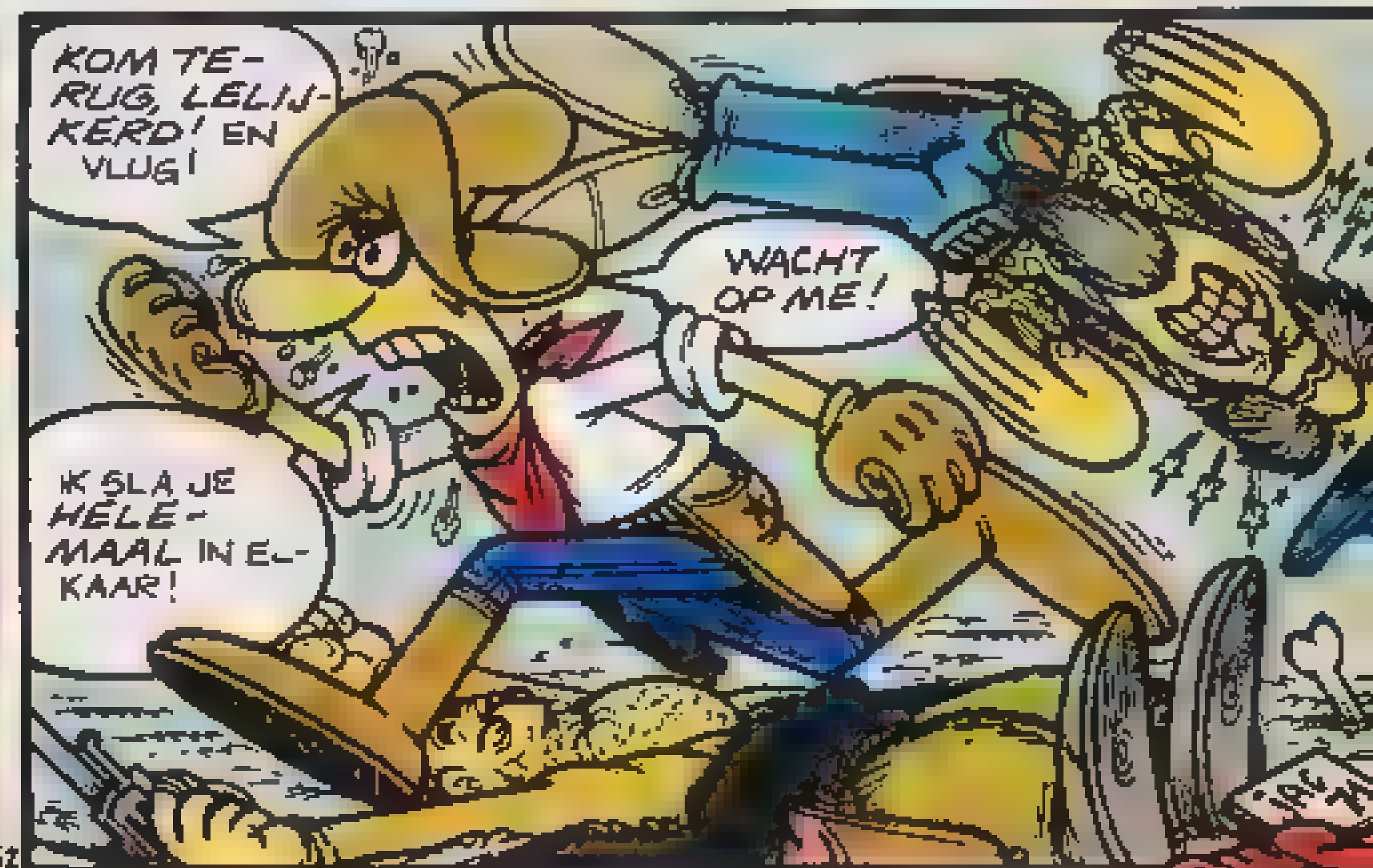

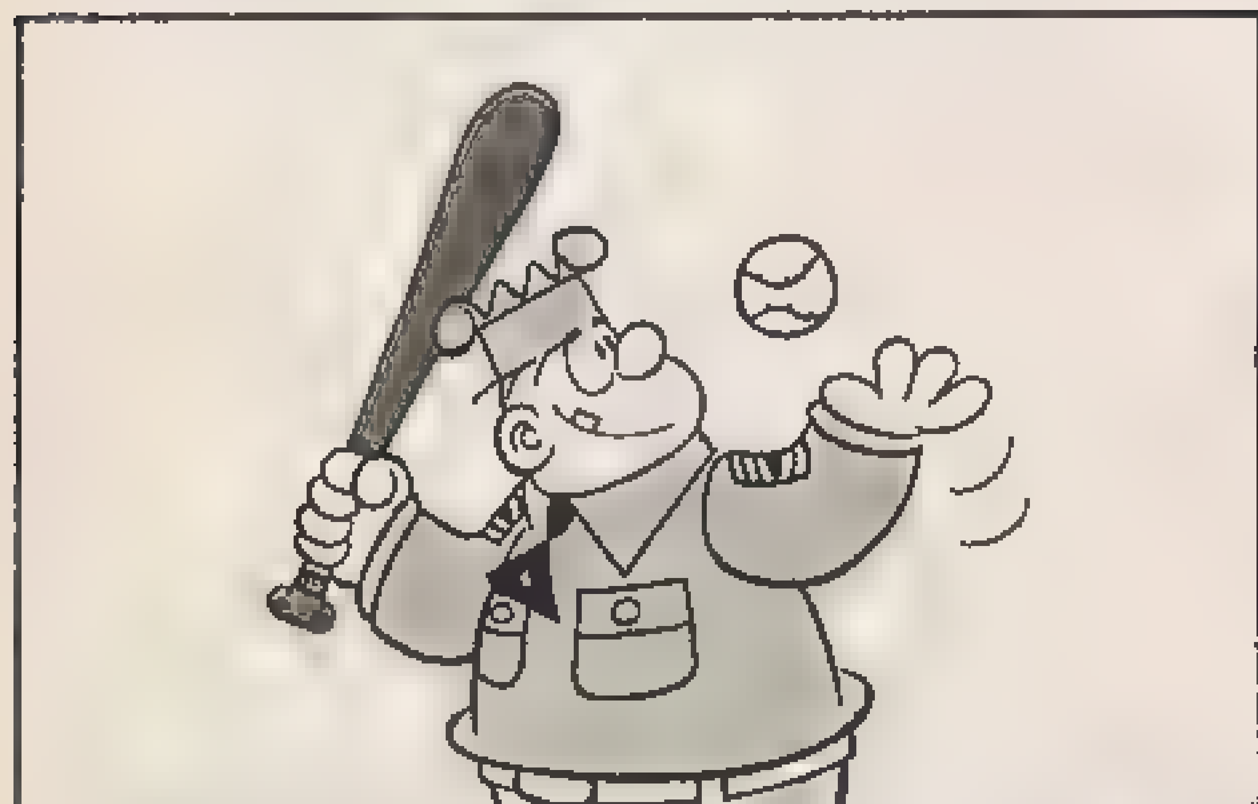

WORDT VERVOLGD

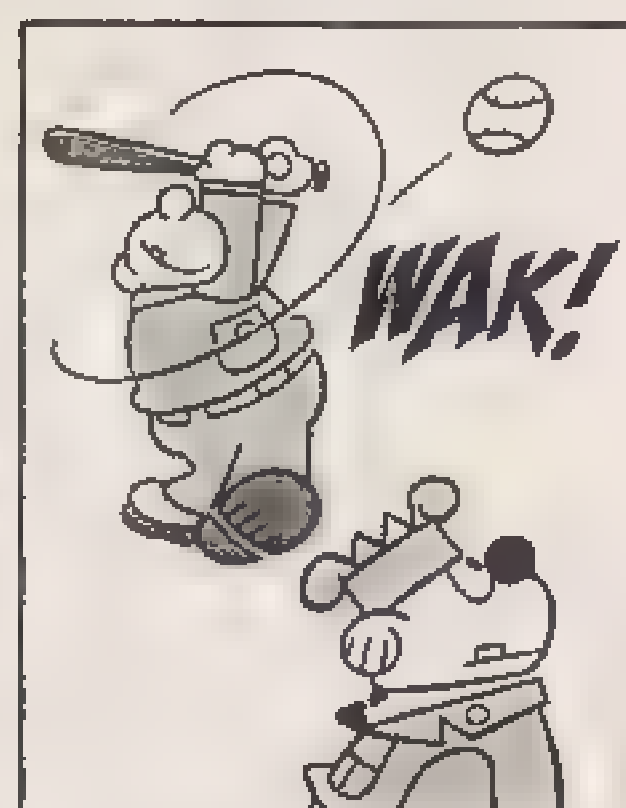
Flippie Flink

DOOR MORT WALKER
VERTALING PATRICK WESSELS

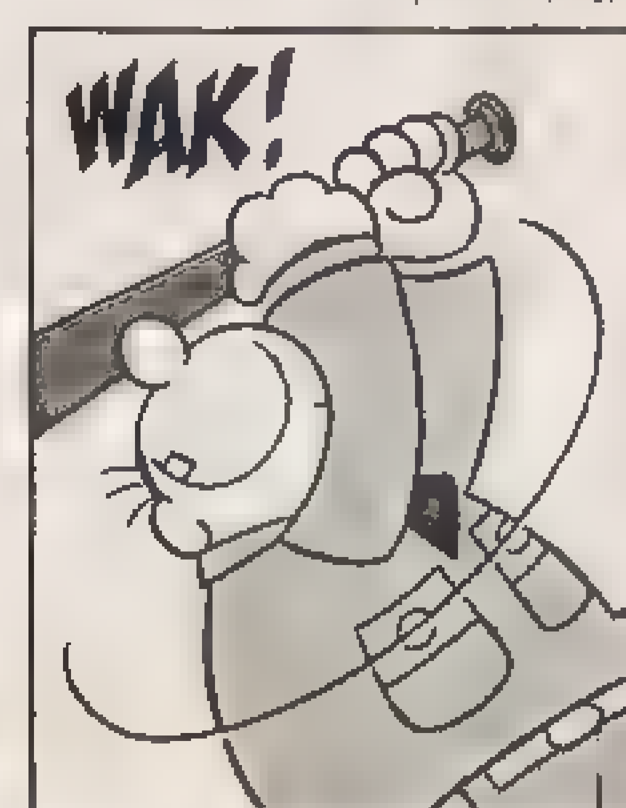

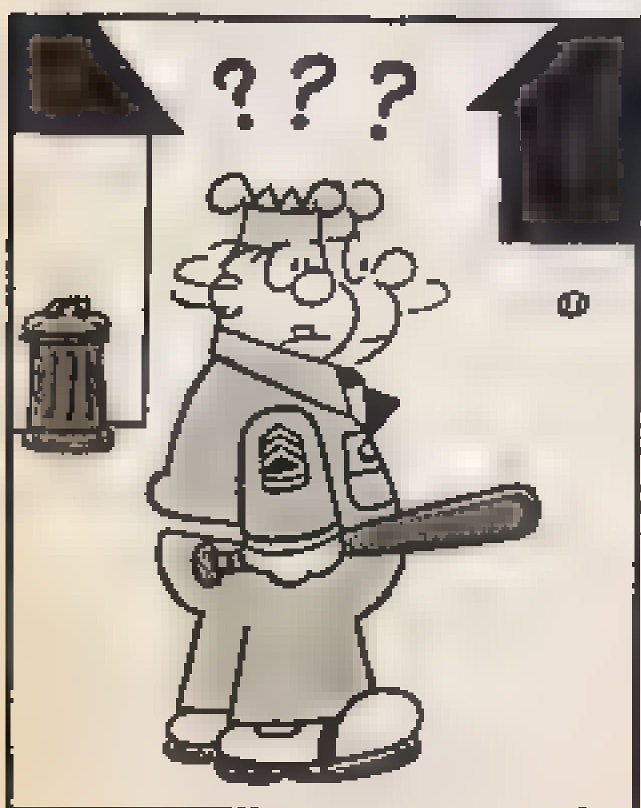

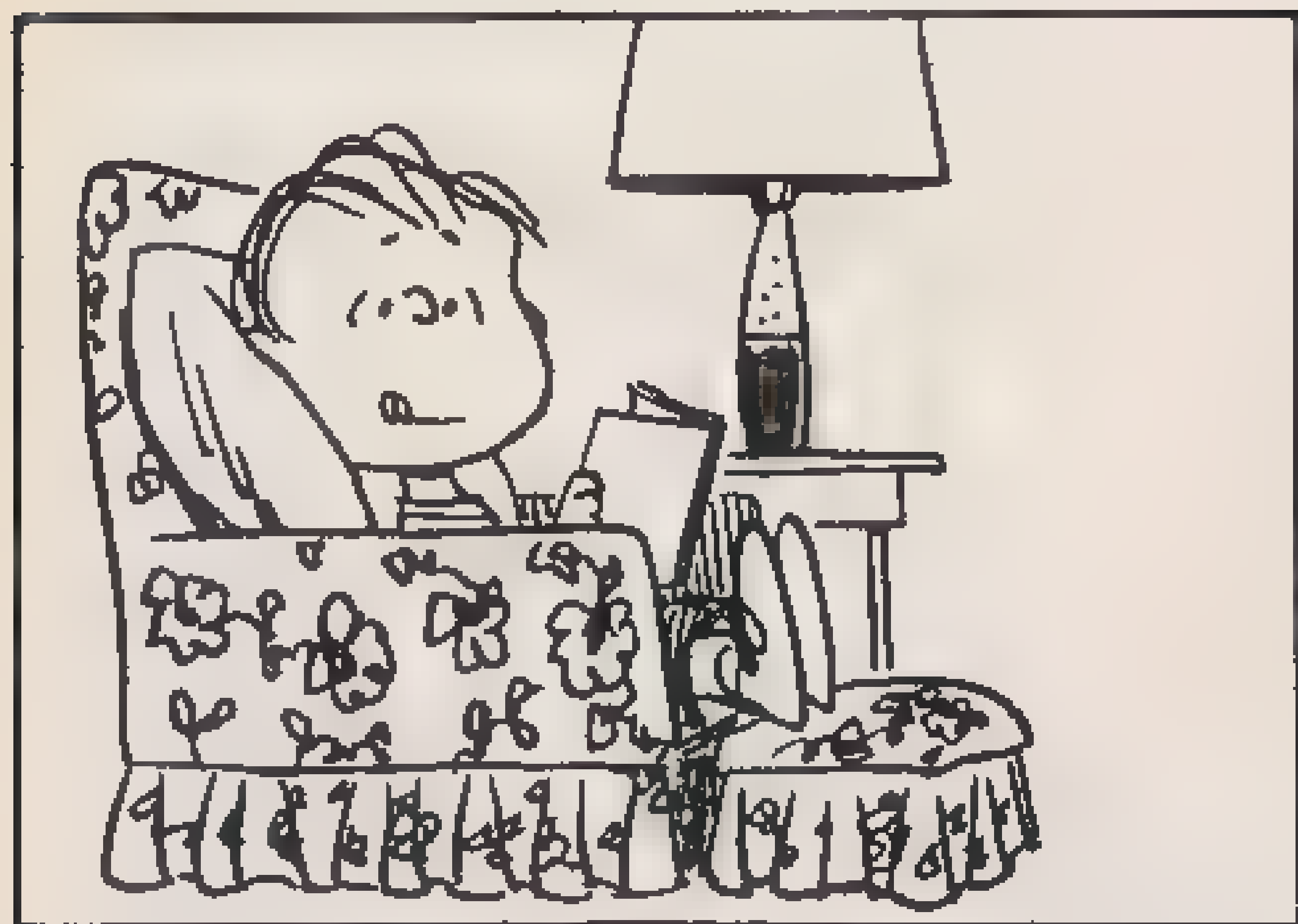

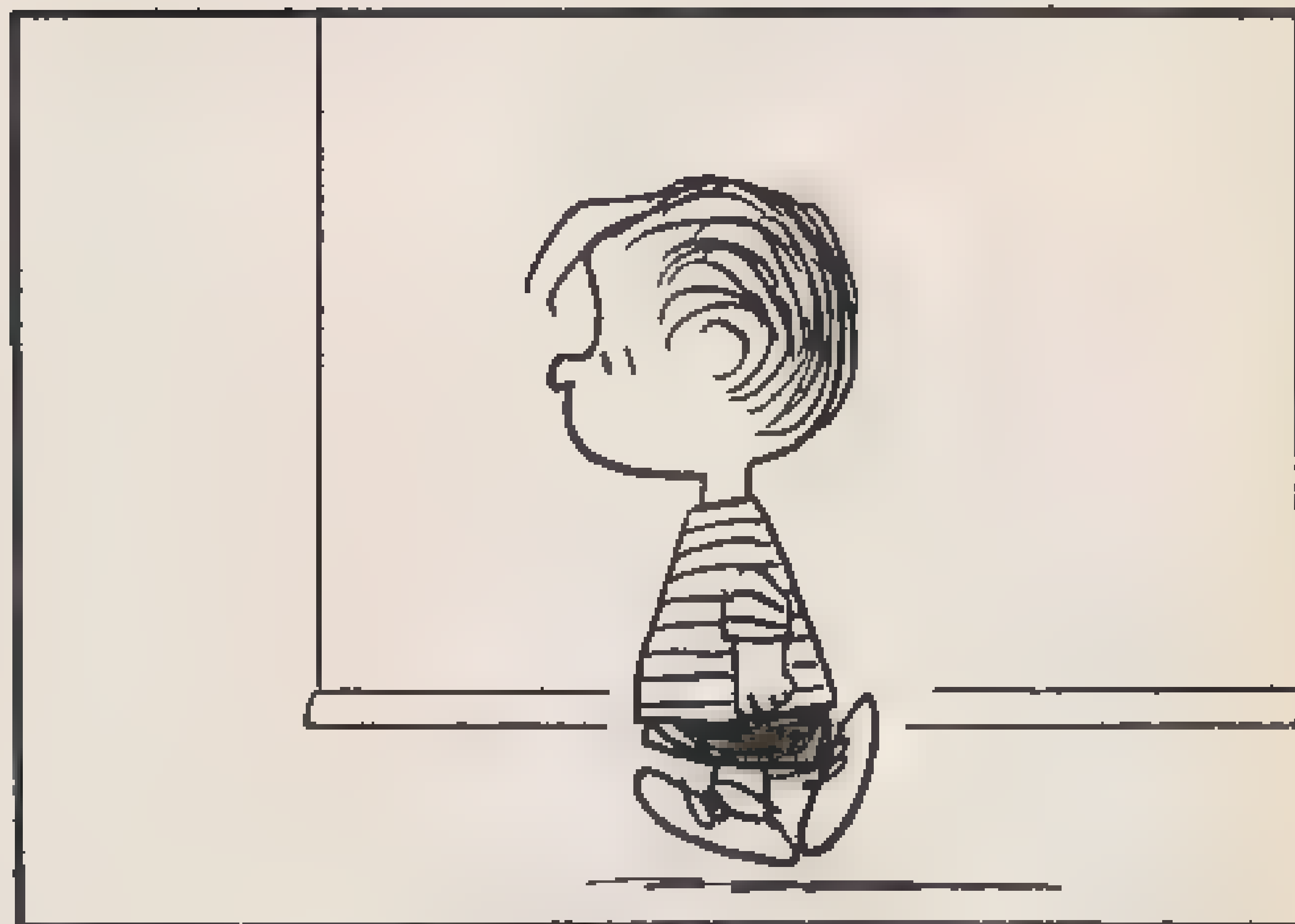

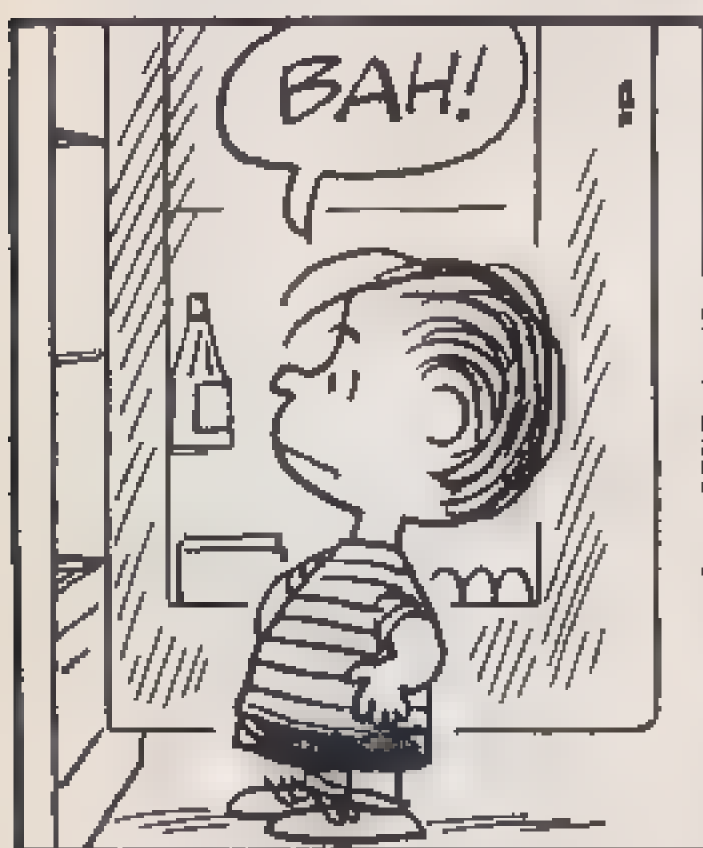

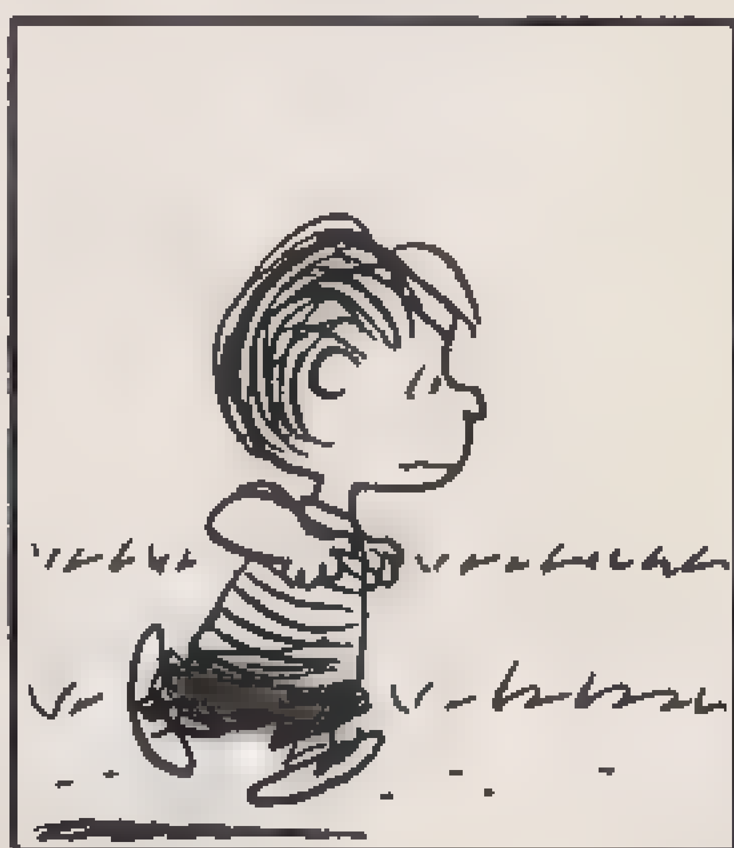

PEANUTS

DOOR CHARLES M. SCHULZ
VERTALING PATRICK WESSELS

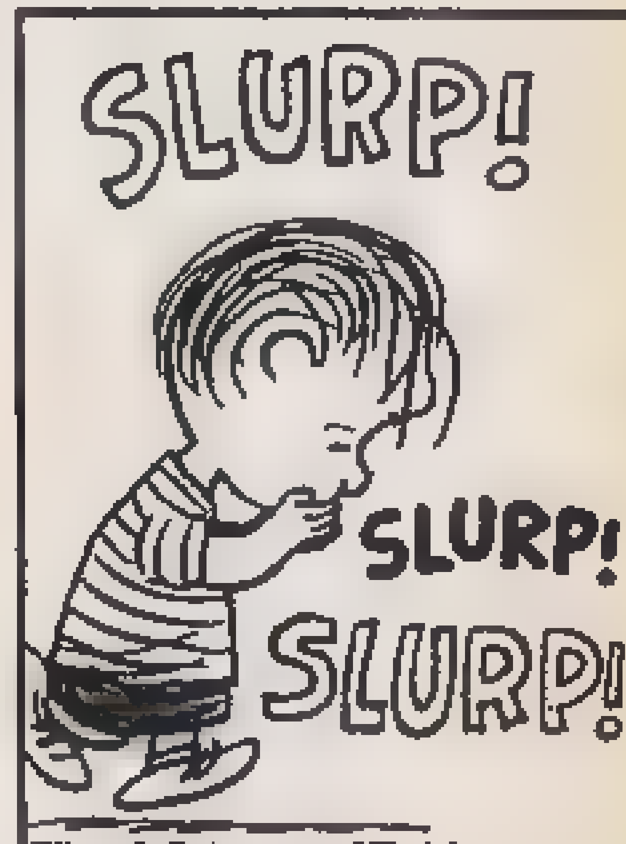

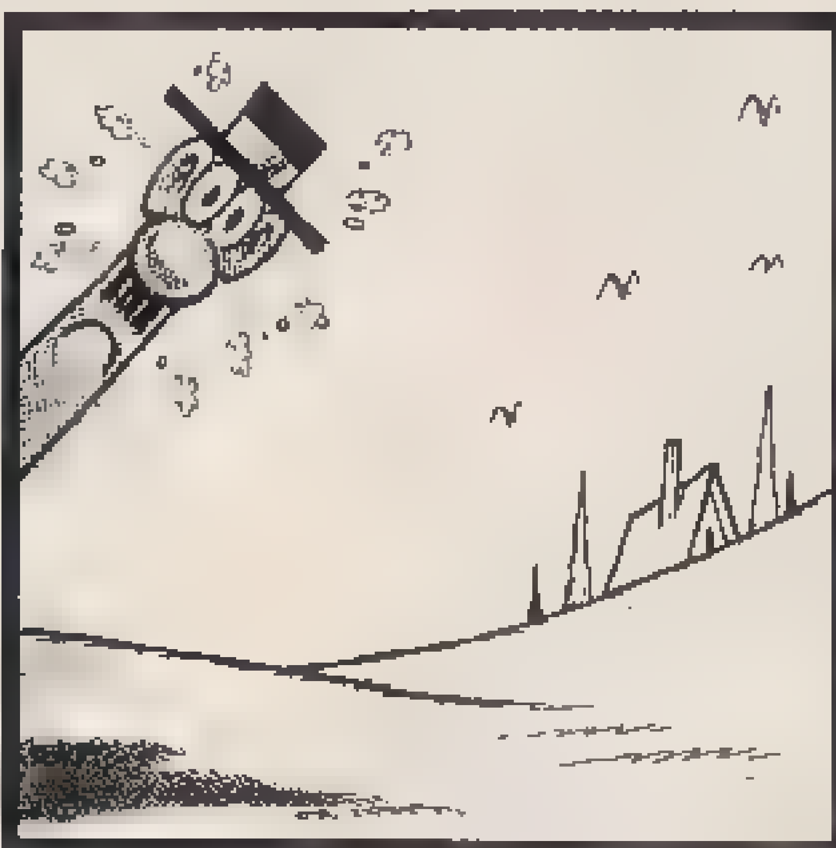

STEREO
BARON VAN TAST

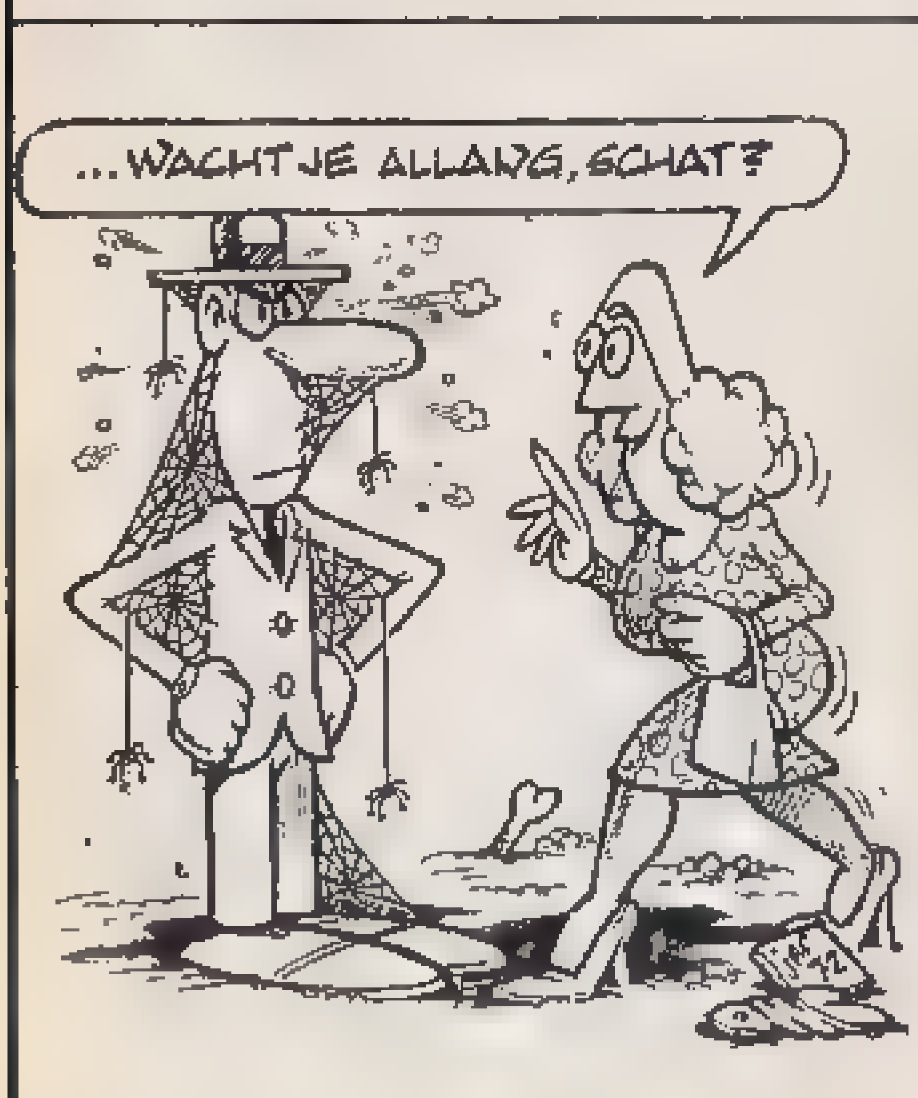
PEP's lonely hearts club

GIUSEPPE!

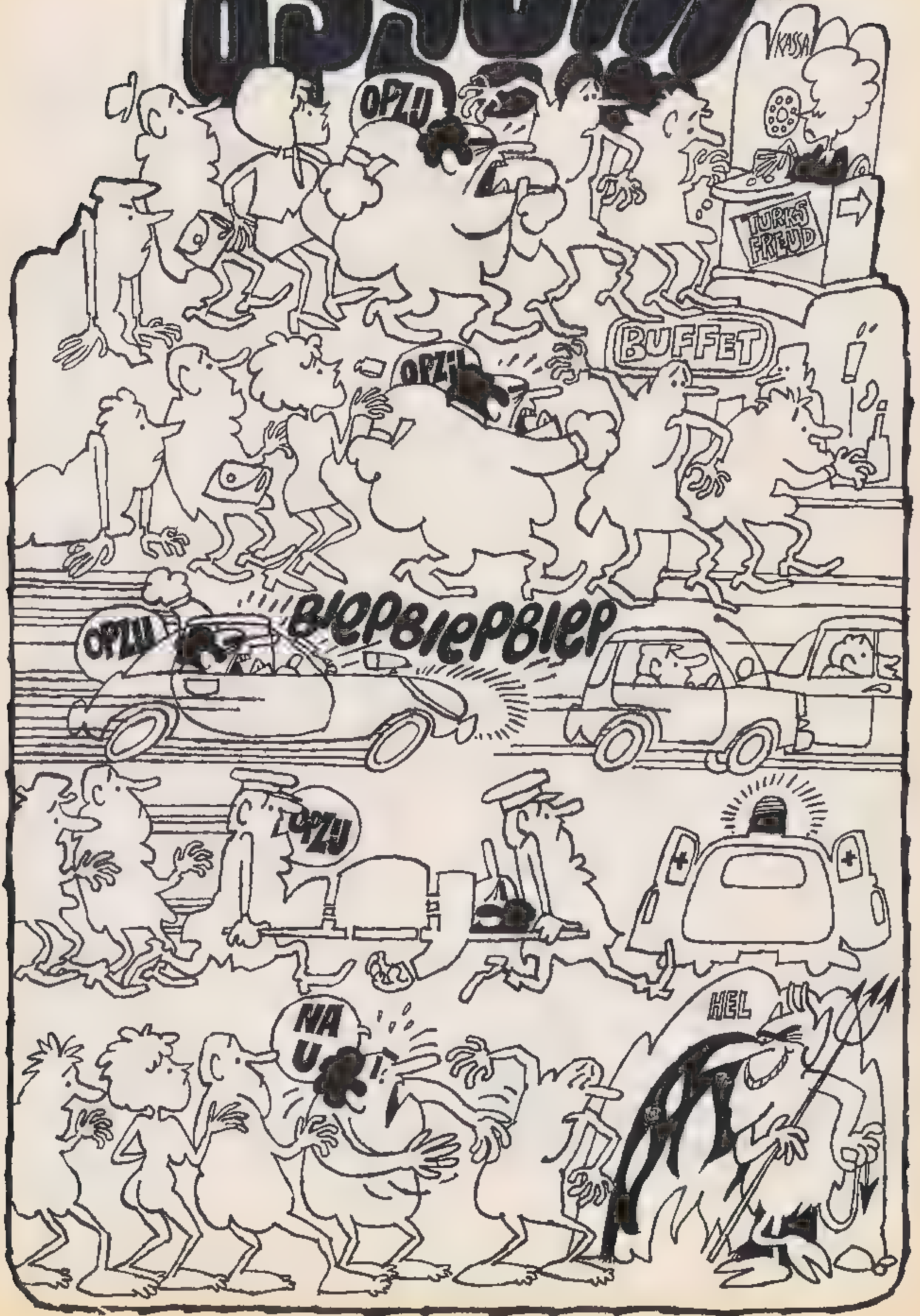

voortvluchtig

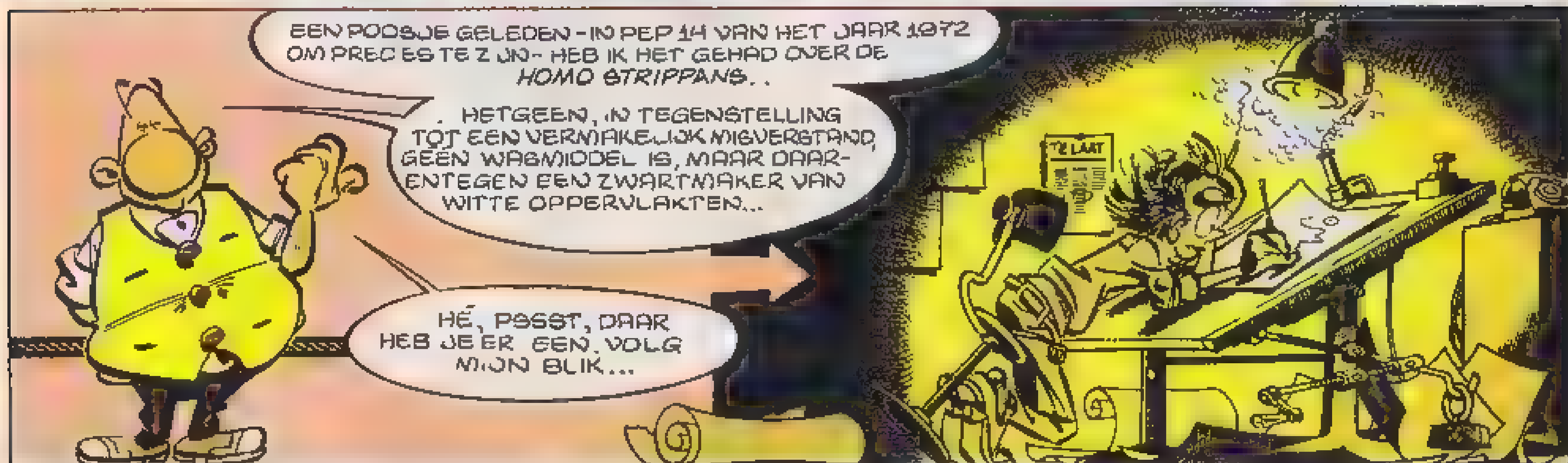
DOOR JAN VAN HAASTEREN

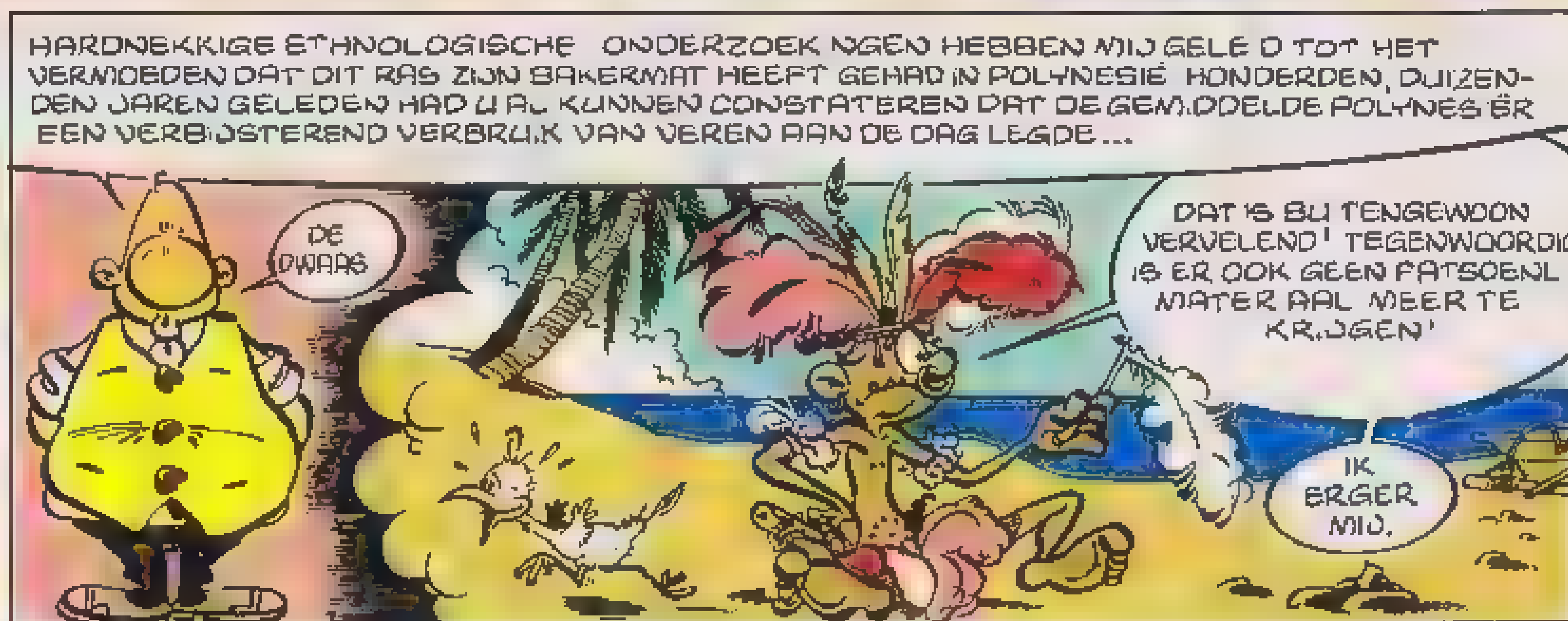

DOOR
JAN VAN
DER VOO
OPZIJ
KASSA
TURKS FREUD
BUFFET
OPZIJ
OPZIJ
BLIEPBLIEPBLIEP
OPZIJ
NA U!
HEL

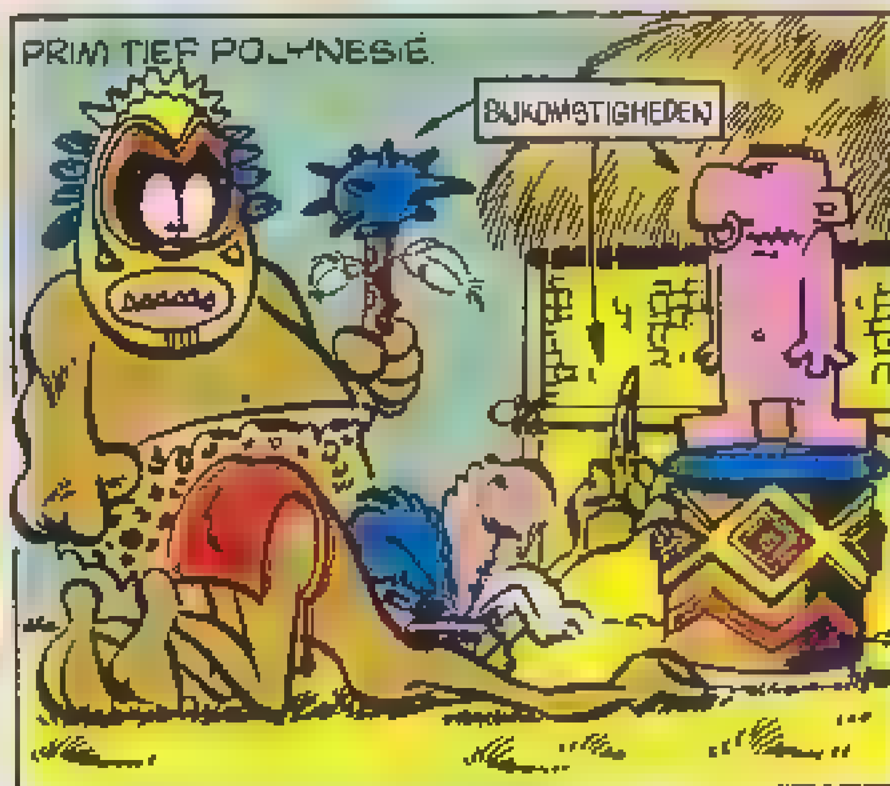
OLIVIER BLUNDER

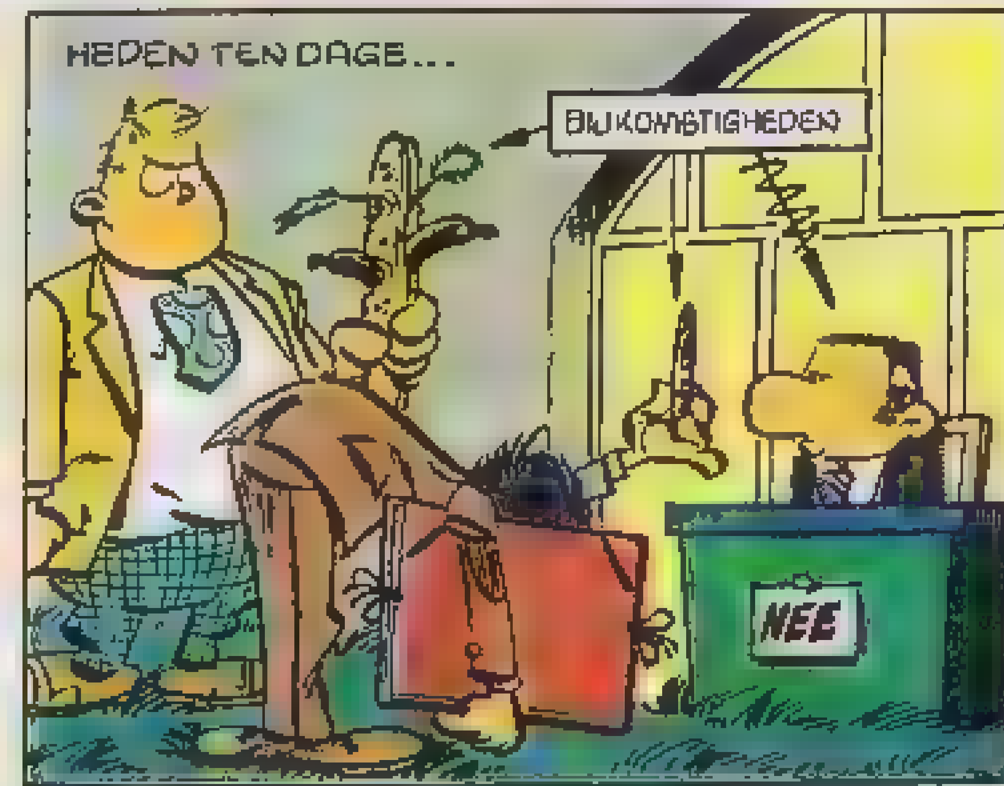

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

eindelijk vervolgd

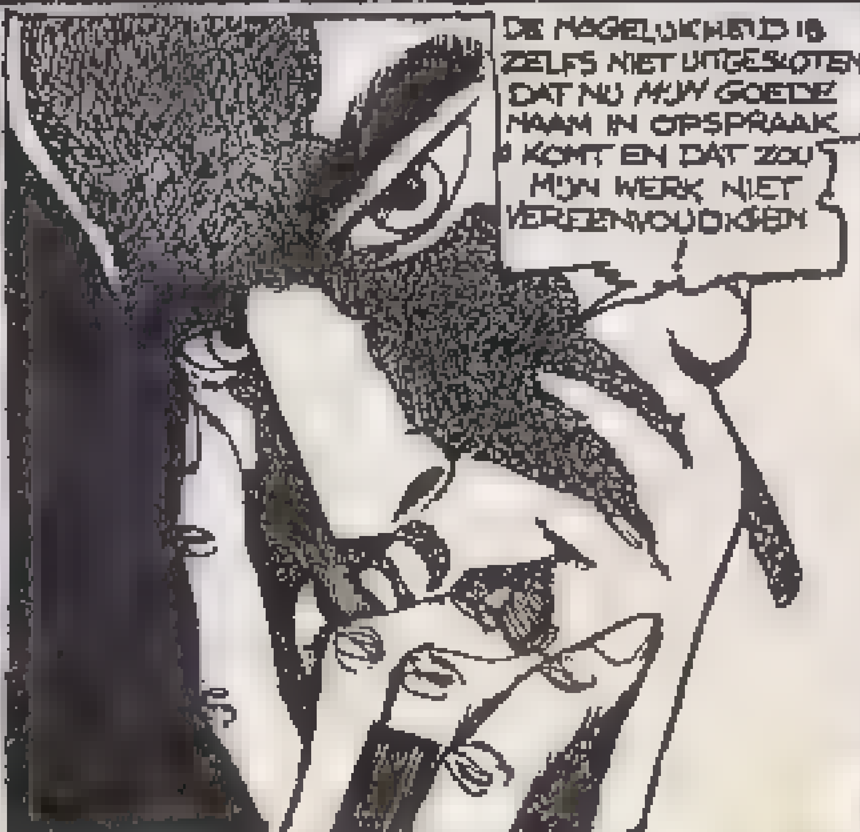

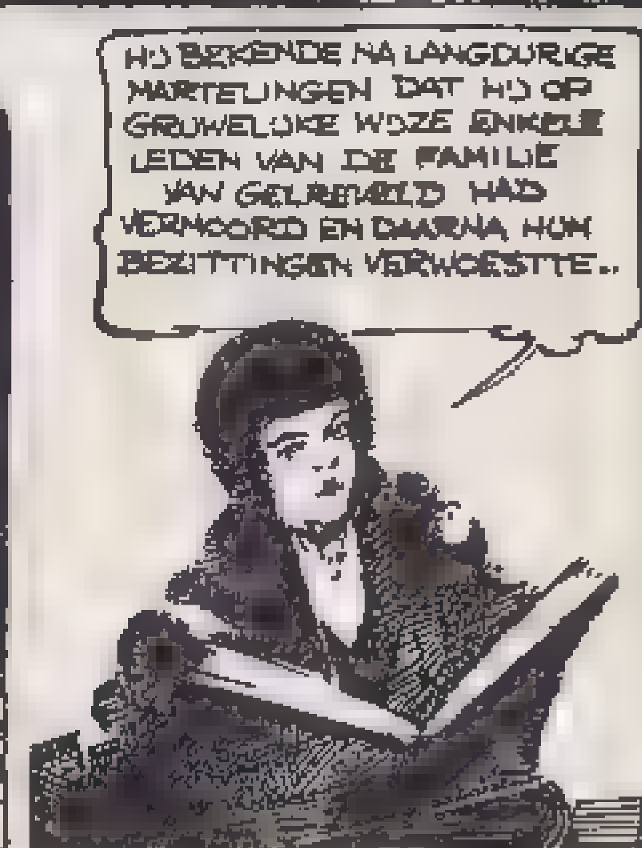
352. B

OP ROCCOCO HOEF IK VOORLOPIG NIET TE REKENEN, DAT IS EEN TEGENVALLER. EN ZOLANG IK HIER OPGESLOTEN ZIT, KAN ER VAN ALLES VERKEERD GAAN...

DE MOGELIJKHEID IS ZELFS NIET UITGESLOTEN DAT NU MIJN GOEDE NAAM IN OPSPRAAK KOMT EN DAT ZOU MIJN WERK NIET VEREENVOUDIGEN

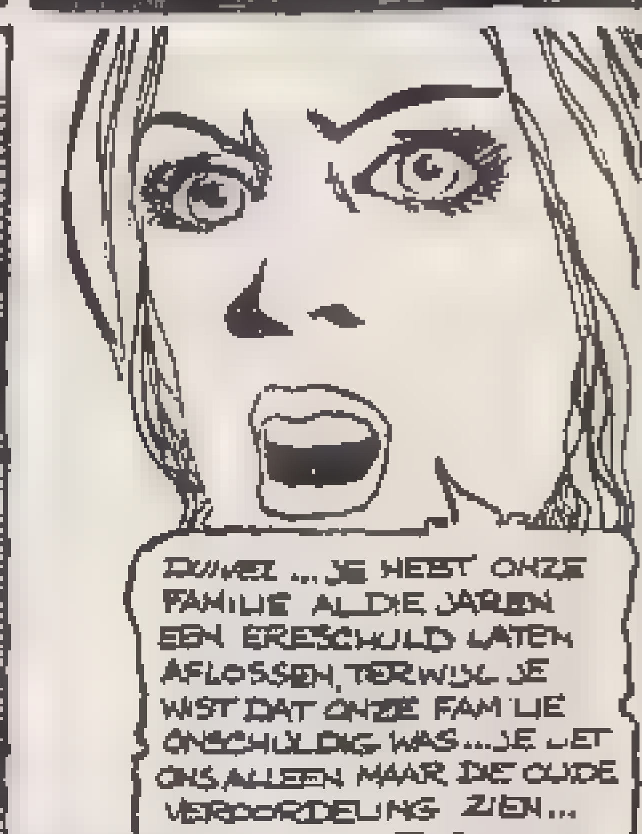

IK MAG MIJN INKOMEN NIET ZOMAAR IN GEVAAR BRENGEN... IK MOET HIER UIT. GELUKKIG, DIT SLOT IS NIET AL TE INGEWIKKELD...

GRIZELDA, HEB JE IETS GEVONDEN DAT ONZE FAMILIE VAN BLAAM ZOU KUNNEN ZUIVEREN ?
DEZE KRONIEK VERMELDT DAT ENE GODEWIJN VAN ORME, UW VERRE VOORVADER, ZICH ERNSTIG MISDRAGEN ZOU HEBBEN.
W. EO GOMANN

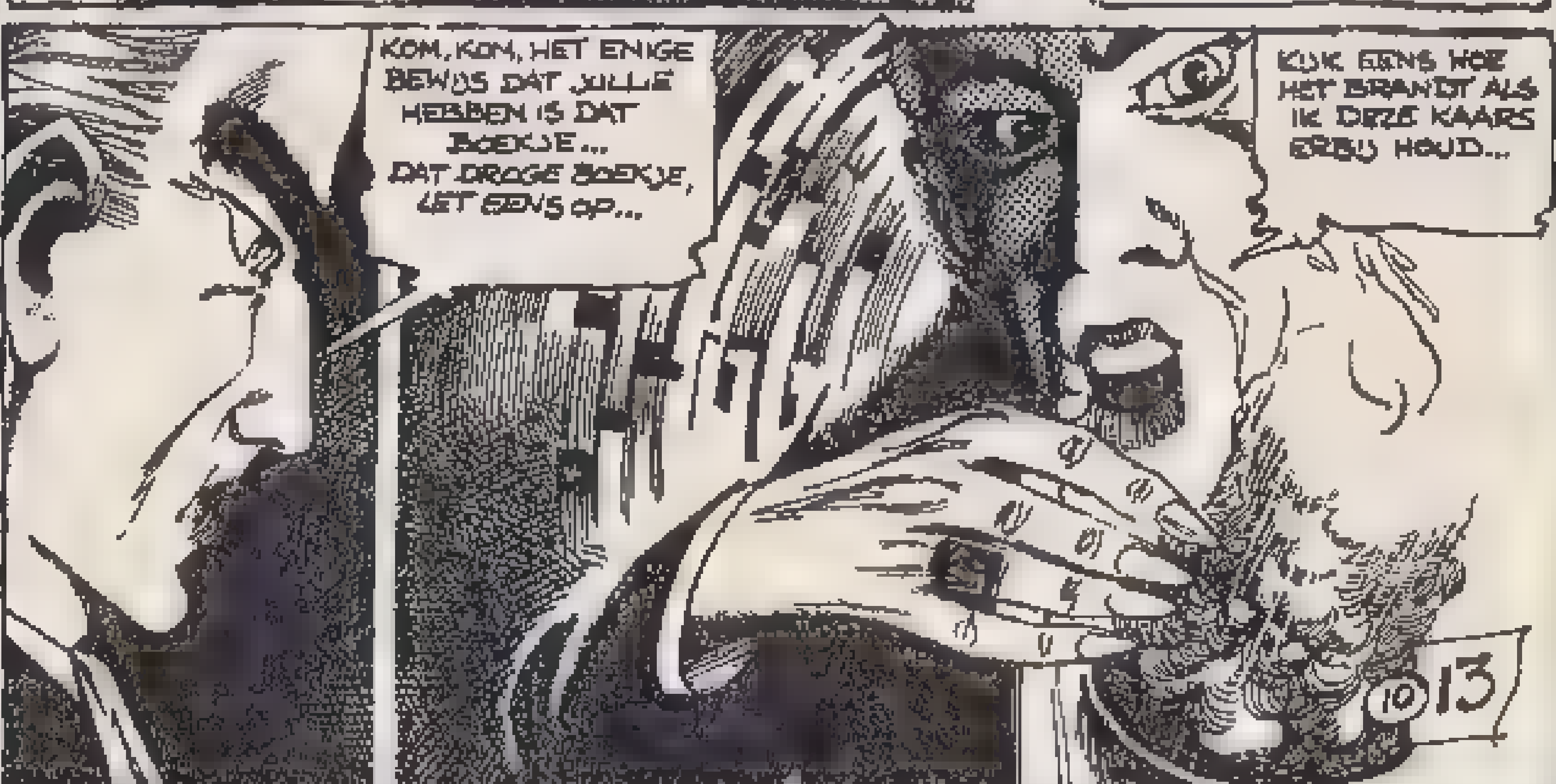

HIJ BEKENDE NA LANGDURIGE MARTELINGEN DAT HIJ OP GRUWELIJKE WIJZE ENKELE LEDEN VAN DE FAMILIE VAN GELREVELD HAD VERMOORD EN DAARNA HUN BEZITTINGEN VERWOESTTE..

MAAR DE KRONIEK ZEGT OOK DAT TWINTIG JAAR NADAT GODEWIJN VOOR DAT FEIT WAS OPGEHANGEN, EEN ANDER OP ZIJN DOODSBED BEKENDE VERANTWOORDELIJK TE ZIJN VOOR DIE WANDADEN...

HET SPIJT ME DAT IK NIET OP DE HOOGTE WAS VAN DIT STOMME BOEK... IK ZOU HET AL VEEL EERDER VERNIETIGD HEBBEN.. MAAR HET IS NOG NIET TE LAAT.

DUIVEL ...JE HEBT ONZE FAMILIE AL DIE JAREN EEN ERESCHULD LATEN AFLOSSEN, TERWIJL JE WIST DAT ONZE FAMILIE ONSCHULDIG WAS...JE LIET ONS ALLEEN MAAR DE OUDE VEROORDELING ZIEN...

GELUKKIG KAN ALLES NU NOG HERSTELD WORDEN... DE HEER VAN GELREVELD ZAL HET GELD NA DEZE FEITEN GRAAG WILLEN TERUGBETALEN.

KOM, KOM, HET ENIGE BEWIJS DAT JULLIE HEBBEN IS DAT BOEKJE... DAT DROGE BOEKJE, LET EENS OP...
KIJK EENS HOE HET BRANDT ALS IK DEZE KAARS ERBIJ HOUD...
10 13

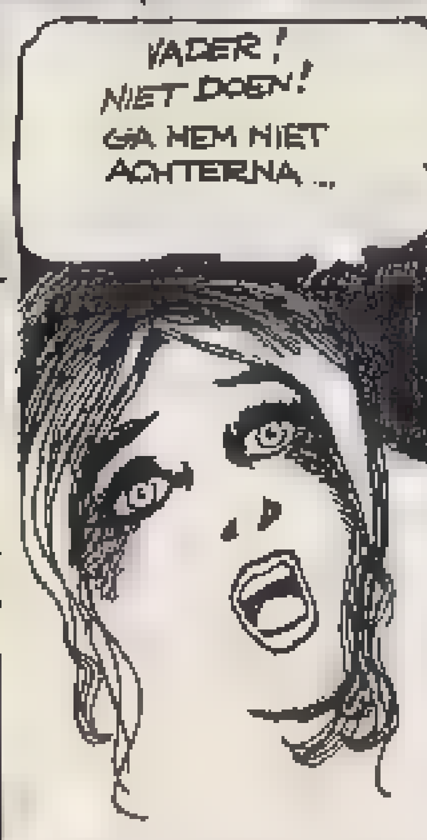
DOOR
WILLY LOHMANN

de familievloek

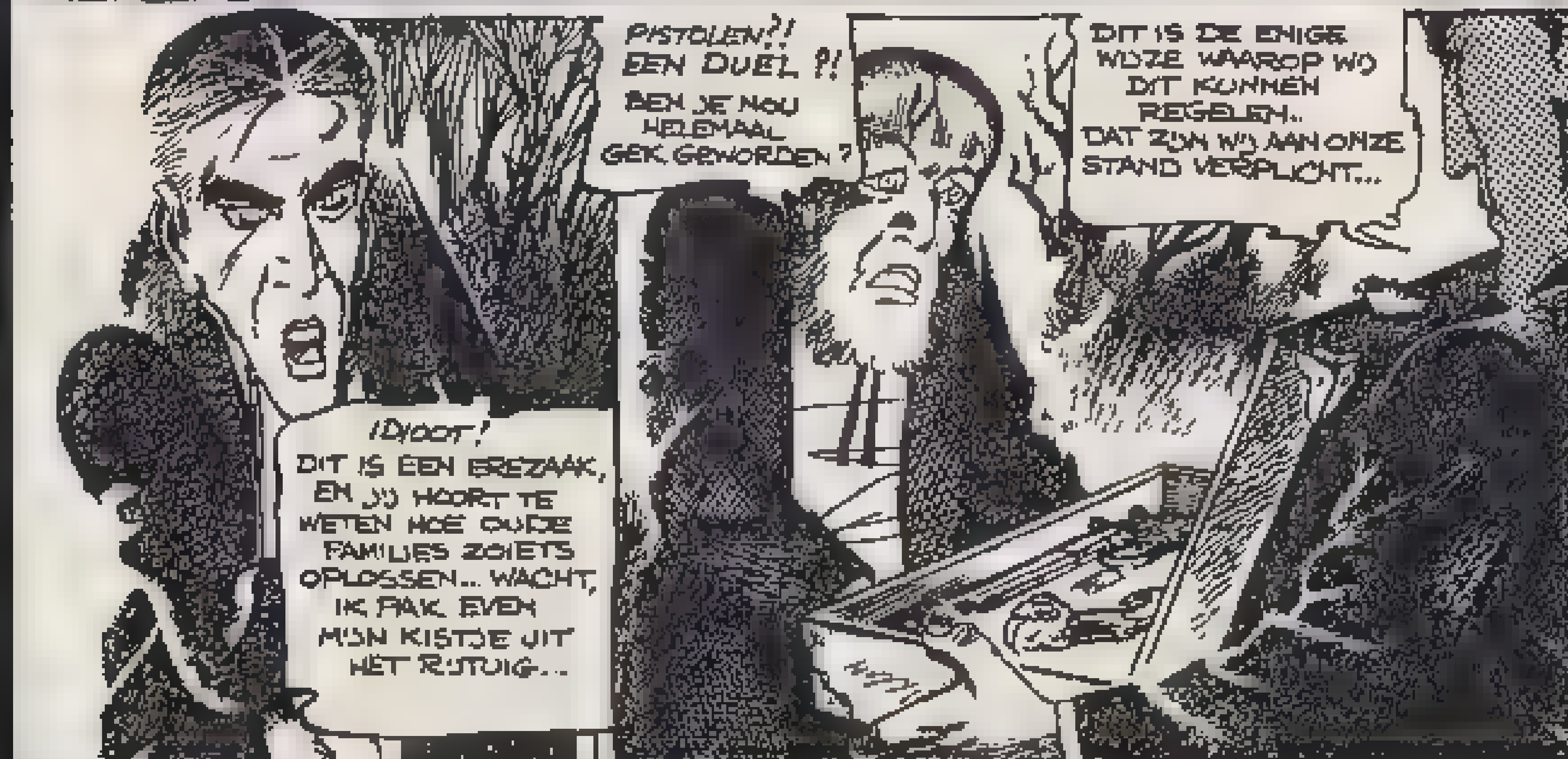

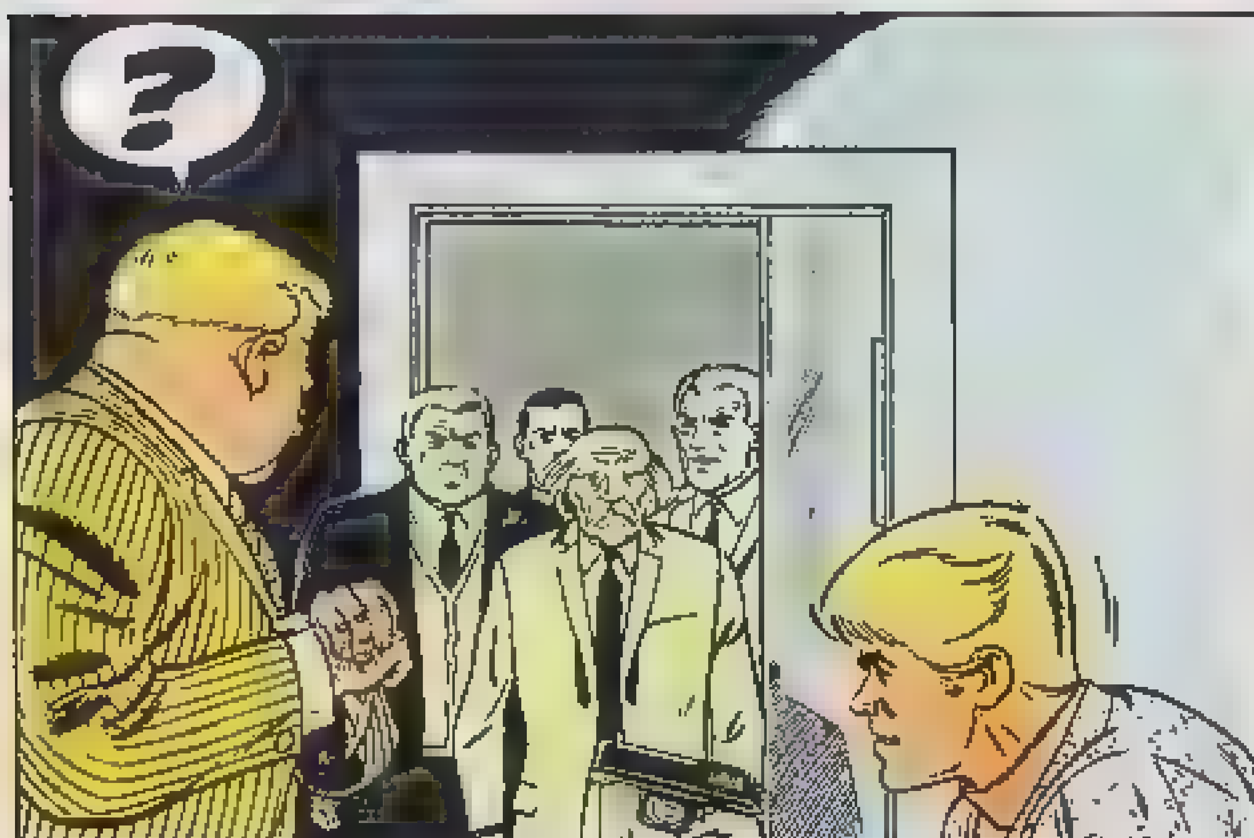

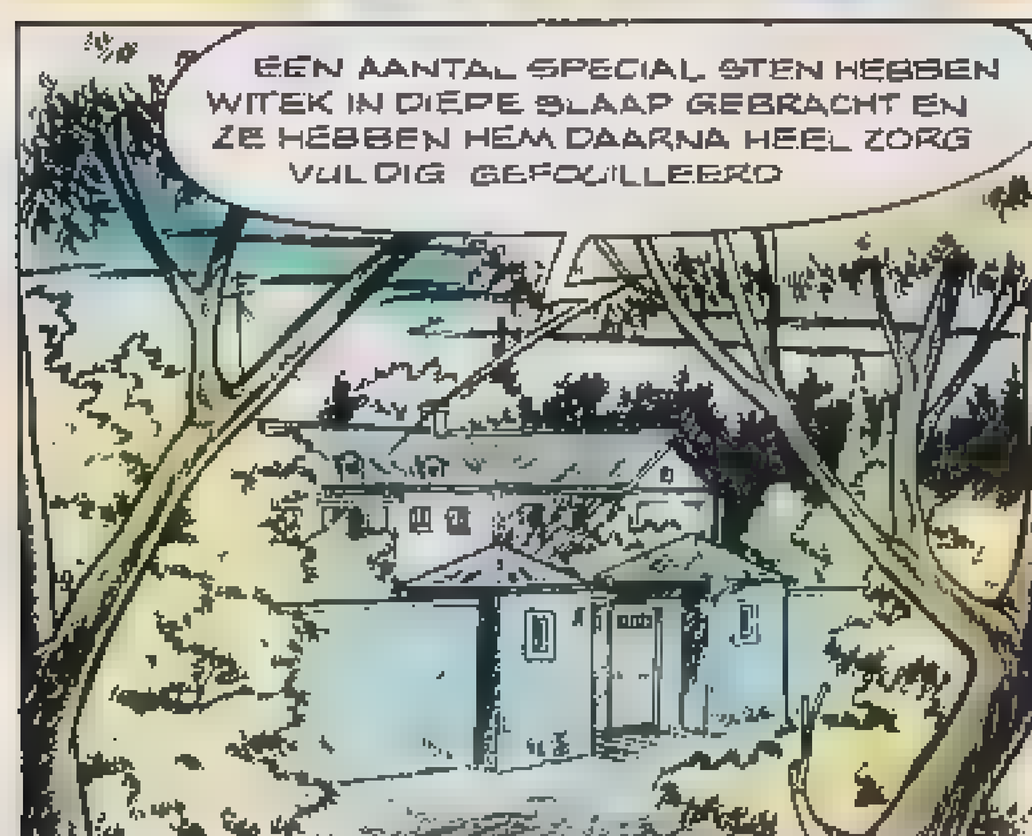

WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

?

VAL... WITEK... MAAR HOE
ER ZAT ME GISTERAVOND IETS DWARS, EN ONDANKS ONS SUCCES IN DEZE ZAAK VOELDEN WE TOCH NOG NATTIGHEID. IK HEB MET GENERAAL VAL BESPROKEN WAT WE IN JOUW PLAATS GEDAAN ZOUDEN HEBBEN EN... WE HEBBEN HET GEVONDEN!

EEN AANTAL SPECIALISTEN HEBBEN WITEK IN DIEPE SLAAP GEBRACHT EN ZE HEBBEN HEM DAARNA HEEL ZORGVULDIG GEFOUILLEERD

ZE HEBBEN ONDER ANDERE ONTDEKT DAT JE AAN ZIJN KUNSTGEBIT HAD GEKNOEID EN DAAR WIST WITEK NIETS VAN

WE HEBBEN WITEK "ONTWAPEND", ALS IK HET ZO MAG ZEGGEN, EN DAAR HEEFT HIJ OOK NIETS VAN GEWETEN. HET ENIGE WAAR WE TOEN NOG VOOR MOESTEN ZORGEN WAS DAT JE ZELF HIER ZOU WILLEN KOMEN

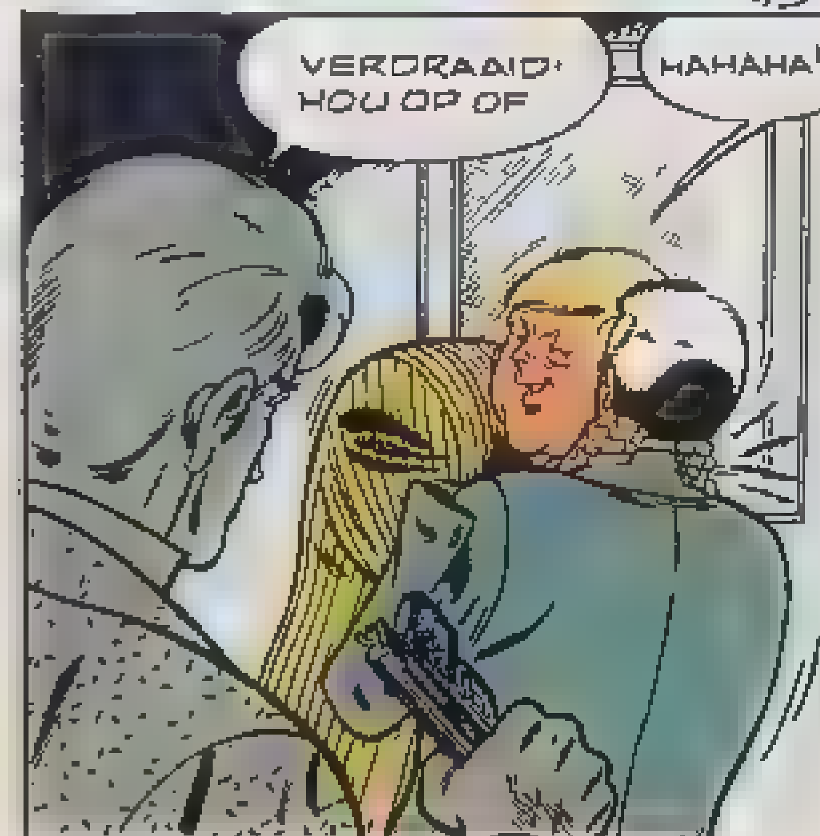

WE HEBBEN JE OP DE VOET GEVOLGD EN DAARBIJ HEEFT RIK DE ROL VAN "LOKAAS" GESPEELD, WAT BUITENGEWOON MOEDIG VAN HEM WAS. WE HEBBEN EEN MINUSCUUL ONTVANGERTJE IN EEN VAN ZIJN JASKNOPEN GESTOPT EN DAAROM KONDEN WE JE STARTSEIN VOOR DE EXPLOSIE HOREN. WE HEBBEN ZELF 'N ONTPLOFFING VEROORZAAKT... MAAR DAT WAS NIET DE JOUWE!

RIK WILDE JE EIGENHANDIG GEVANGEN NEMEN, EN NOG WEL LEVEND! HIJ HEEFT ZIJN GEVAARLIJKE ROL TOT 'T UITERSTE GESPEELD EN JE BENT ER MOOI INGELOPEN!
GOED, IK HEB VERLOREN... MAAR WAT GEEFT DAT?

IK HEB NOG STEEDS EEN KANS
43

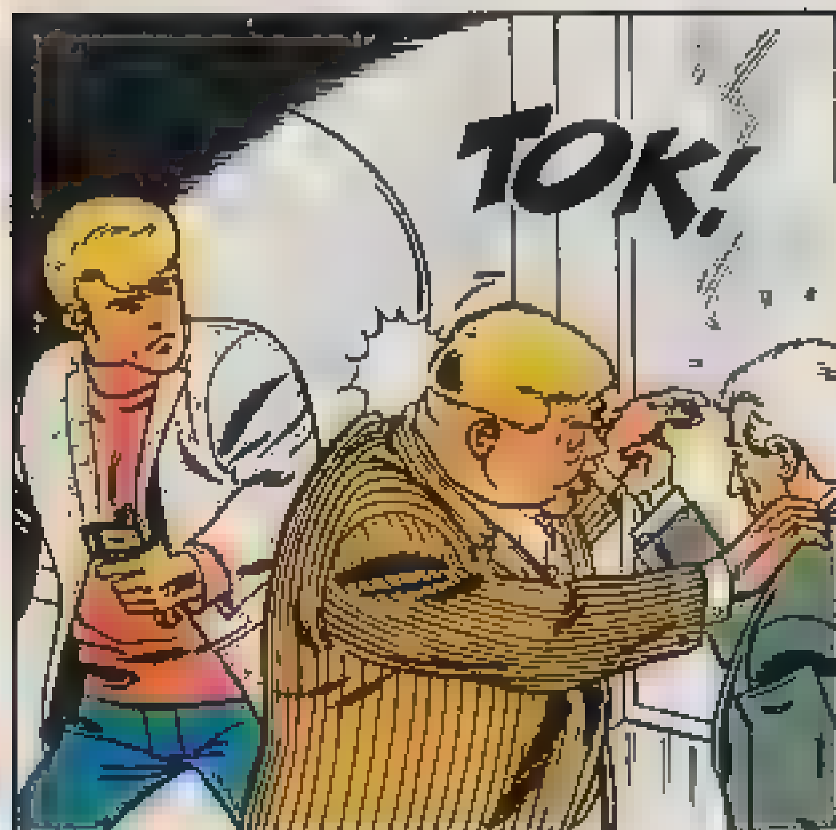

EN JIJ ZAL DE GROOTSTE VERLIEZER ZIJN!
?

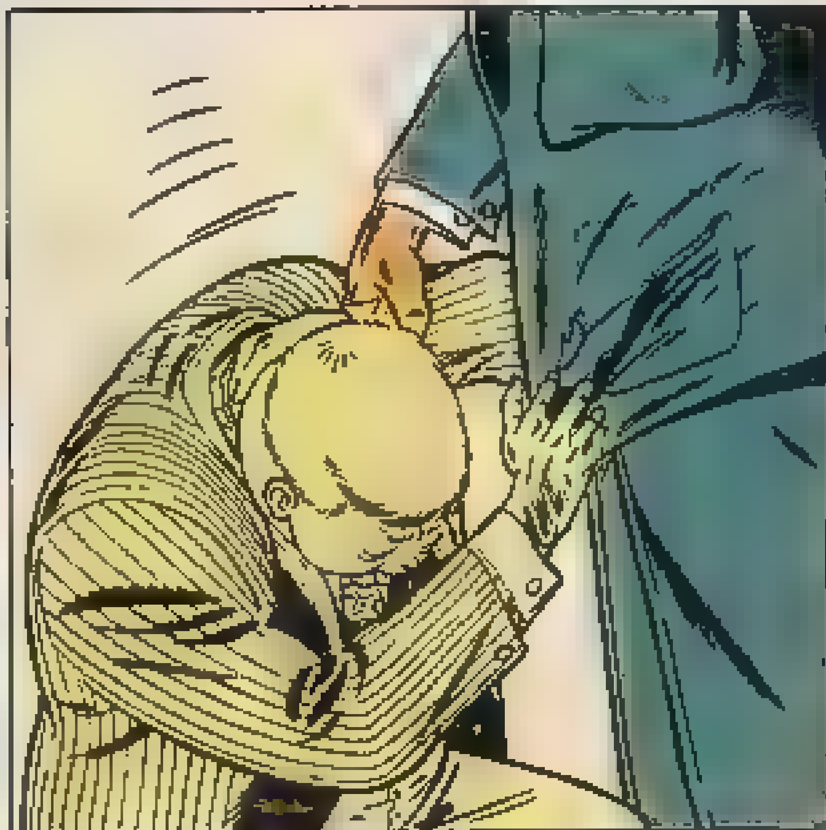

MAAR SCHIET DAN TOCH!
HET LIJKT WEL OF HIJ 'T NIET VOELT
PANG
PANG

VERDRAAID! HOU OP OF
HAHAHA!

TEKENINGEN: TIBET
TEKST: DUCHATEAU
VERTALING:
ANNEKE MOLENAAR

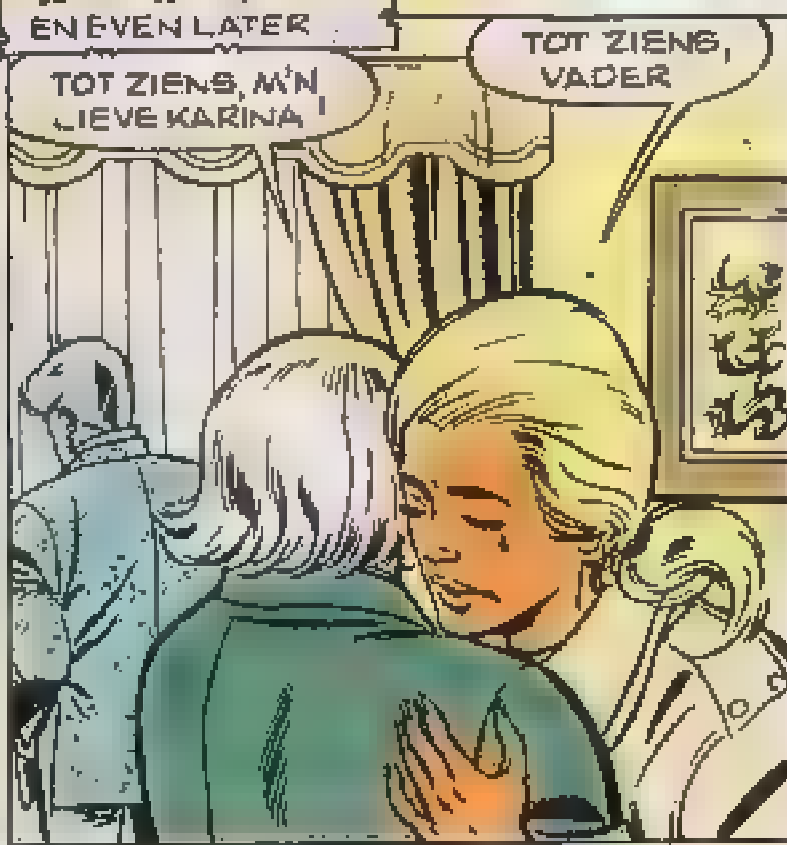
duel met de beul

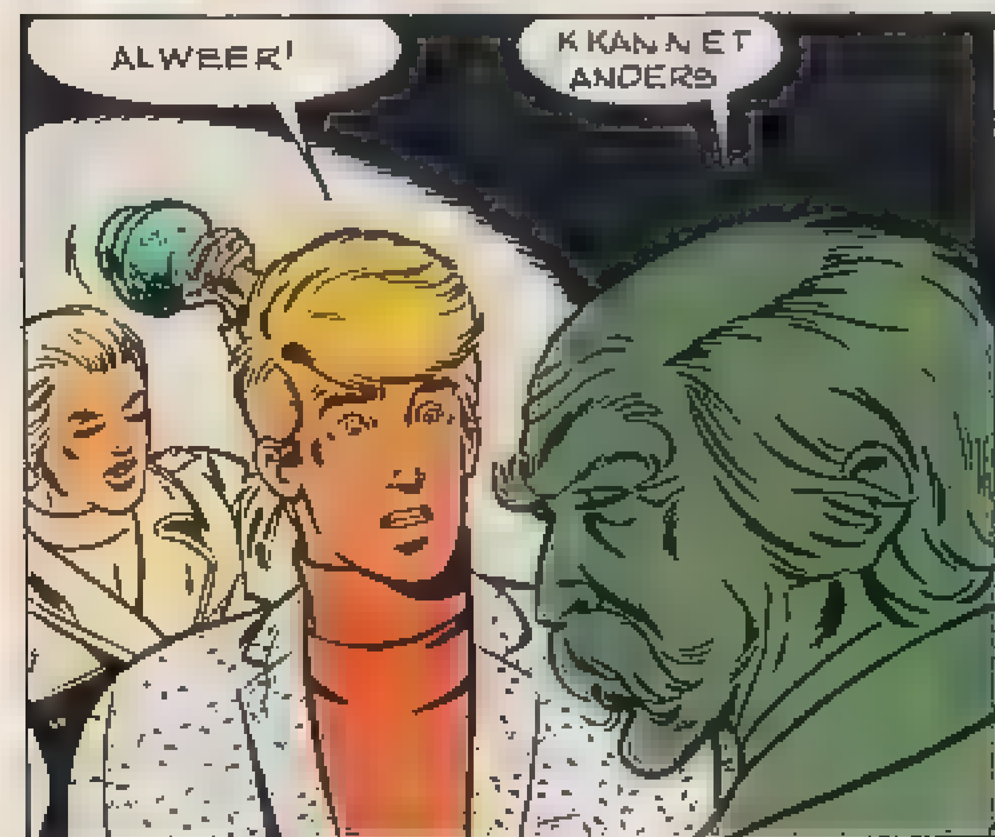

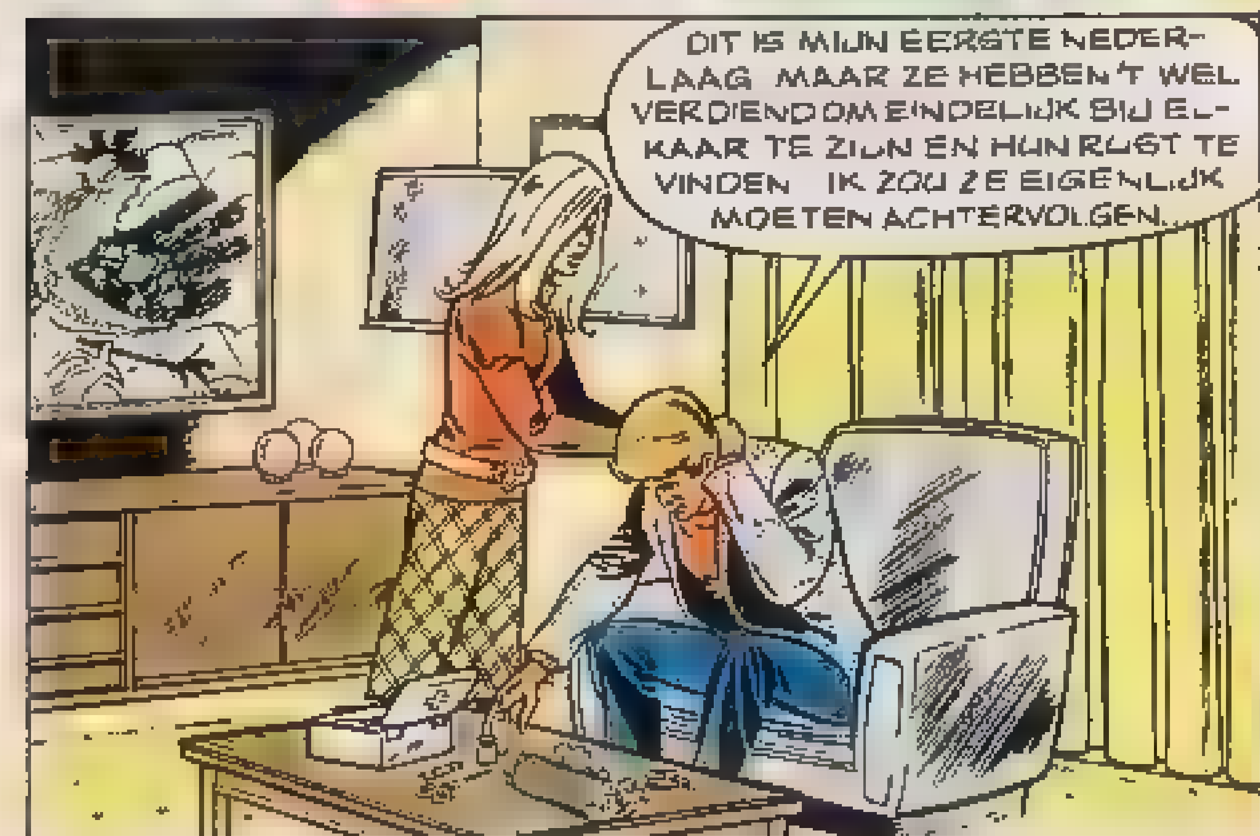

© Ed. Lombard 1974

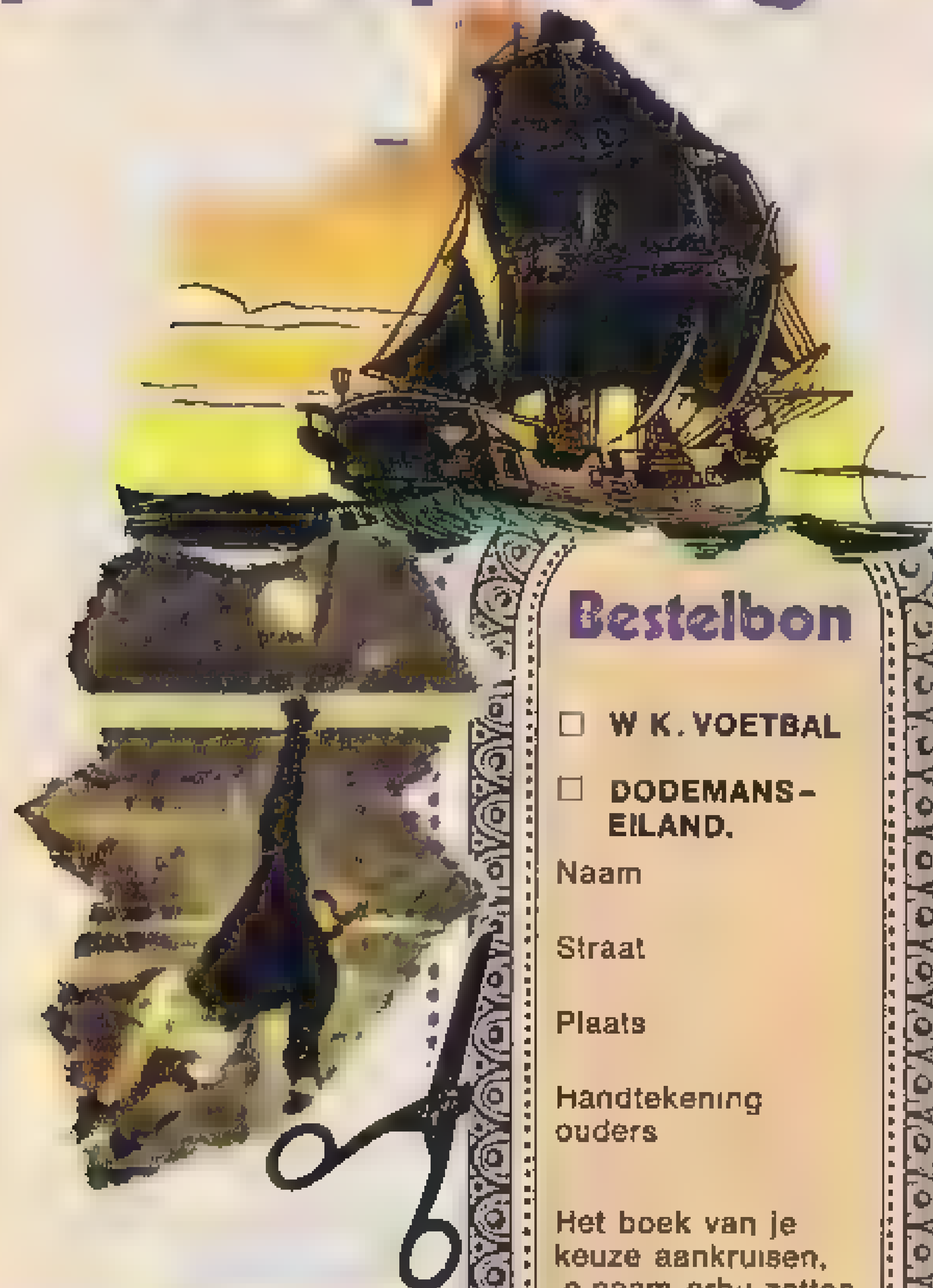

sport en spanning

Bestelbon

☐ W.K. VOETBAL

☐ DODEMANS-EILAND.

Naam

Straat

Plaats

Handtekening ouders

Het boek van je keuze aankruisen, je naam erbij zetten en de bon in gesloten envelop, zonder postzegel, sturen aan: Amsterdam Boek B.V., Antwoordnummer 7154, Amsterdam.

P

Grandioos album over de WERELDKAMPIOENSCHAPPEN VOETBAL. Met ploegen en spelers in kleur, geschreven portretten van alle landen, terugblikken, alles over de Nederlandse elftallen. Unieke interviews met o.a. Cruyff, Edström, Müller, Rivelino en vele anderen. Alles door de beste journalisten en fotografen.

Michels, de bewaker van oppergod Cruyff. Het ijzeren gordijn wordt opgetild voor de 'broedermoord'. De prijsvraag: kies kick kieken en win een reis naar de wereldkampioenschappen voetbal. Finale in München of een van de vele andere mooie prijzen. Slangentekens van Haïti naast kruiden uit de Congo.

prijs 1,50

DODEMANSEILAND.
Eindeloos spannende, gloednieuwe, stripavonturen zoals alleen schuimige zeerover Roodbaard en zijn pleegzoon Erik ze kunnen beleven.
prijs: 3,95
abonneeprijs: 3,45

Amsterdam Boek brengt een hele reeks spannende, amusante en leerzame boeken. Steeds voor een plezierige prijs. Je koopt ze in de boeken- en tijdschriftenwinkels, of aan de deur bij de bezorger van je blad.

foto Gijsbert Hanekroot

tekst Jan de Rooij

THE DOOBIE BROTHERS

De groep The Doobie Brothers is al een jaar geweldig populair in Amerika en niet ten onrechte. De formatie heeft namelijk een serie singles gemaakt, die in de toekomst een brok,e pophistorie gaan vertegenwoordigen, met name Listen To The Music, Long Train Running en China Grove. De muziek die varieert van rock tot soul en country, is direct, virtuoos, agressief en volkomen team-muziek. Met twee slagwerkers („Little" John Hartman en Keith Knudsen), twee sologitaristen (Tom Johnston en Pat Simmons) en een bassist (Tiran Porter) produceren de Doobie Brothers hun nummers, accuraat, soms enthousiast, meestal verbazend in hun enorme totaalsound.

Zoals elke groep hebben ook de Doobie Brothers een belangrijke man. Het is Tom Johnston die drie van de vier hitsingles schreef. Zit hij al lang in de muziek? Tom. „Vanaf mijn vijfde jaar ben ik gek op blues en soul. Op mijn elfde kocht ik voor het eerst een gitaar In die tijd imiteerde ik constant Jimmy Reed. Ik speelde zomaar wat blues, soul en rhythm & blues op de high schools. Toen ik wat ouder was, vormde ik m'n eigen bluesbandje. De mensen vonden het leuk om te horen omdat ik goed was in het B.B. Kingloop,es spelen. Toen ik een studie voor grafisch ontwerper begon, doekte ik de groep op en trok ik naar San José bij San Francisco. Om in m'n onderhoud te voorzien, speelde ik er in de plaatselijke kroegen. In één van die tenten liep ik Skip Spence van de Moby Grape tegen het lijf Skip bracht me in contact met Little John en Gregg Murph met wie ik de Doobie Brothers oprichtte. De rest lijkt me niet zo interessant. Je weet nu in elk geval zo'n beetje hoe we bij elkaar gekomen zijn. In de paar jaar die we nu bestaan, hebben we inderdaad nogal wat wisselingen in de bezetting doorgemaakt. Maar daar heb ik het nou liever niet over Het is trouwens weinig interessant."

Verbaasde het je dat je met Listen To The Music in de Top Tien kwam? Tom. „Ja, nogal. 15 weken stonden we ermee in de Hot 100 van de Billboard. Achteraf vind ik het helemaal niet zo'n goed nummer. Het is supercommercieel. de zin Listen To The Music wordt 24 keer herhaald in nog geen drie minuten. Hitsingles vind ik nog steeds niet zo belangrijk. Voor mij persoonlijk dan. Het enige voordeel dat eraan verbonden is, dat je na een hit net zoveel kunt optreden als je wilt." Jullie eerste album, een prachtige elpee trouwens, bevatte een kant met alleen akoustisch werk en een kant met wat agressievere rock. Waarom hebben jullie dat gedaan? Tom: „Dat hebben wij niet gedaan. Daar besliste de maatschappij over. Ze wilden ons nog de mogelijkheid geven naar één van die twee richtingen toe te werken. Later hebben we daar nooit een punt van gemaakt. We spelen nu wat we willen. Dat eerste album verkocht erg slecht. We hadden in de tijd dat het uitkwam net een paar keer voor alleen maar Hell's Angels gespeeld en iedereen begon ons toen met die mafkikkers te identificeren. Niet bepaald goed voor je imago en de verkoopcijfers."

Hoe denk je over het tweede album Toulouse Street, dat wel goed verkocht?

„Een leuke plaat, maar toch heb ik er niet zulke goede herinneringen aan. We moesten namelijk zo'n zes weken in de studio zitten voordat we met de opnamen konden beginnen. Maar laten we het nou niet over die tweede elpee hebben maar over onze nieuwe langspeler What Were Once Vices Are Now Habits. Ik ben ervan overtuigd dat dat tot nu toe onze beste plaat is. De nummers zijn van Pat en mij. Oh ja, Tiran heeft er ook nog één geschreven. Weet je wie ook meedoen op die plaat? De Memphis Horns, de jongens die Otis Redding nog hebben begeleid. Er staat vrij veel soul op de elpee. Ik ben er erg tevreden over."

Hoe komen jullie aan de naam Doobie Brothers? Tom „Weet je dat niet? Nou, dan zal ik het nog maar 'ns vertellen. In Californië is doobie de naam voor joint. We zijn stugge rokers, hoor."

Verschillen jullie live van de Doobies op de plaat? Tom: „Op de bühne gebruiken we meer elektrische instrumenten. Dat is eigenlijk het enige verschil. Ook gooien we het repertoire zo nu en dan om."

Ben je tevreden over het publiek hier? Tom: „Ik vind dat het publiek in Europa te veel naar het verleden kijkt, terwijl er zoveel nieuwe goede muziek is. Als je hier de radio aanzet, hoor je constant oude opnames van de Beatles, Chuck Berry en Elvis Presley. Erg raar, hoor Maar goed, bij onze optredens is het publiek erg enthousiast. Daar ben ik blij om."

Waarom hebben jullie eigenlijk Jesus Is Just Alright opgenomen?

Tom: „Omdat we 't een goed nummer vinden. We hadden het al lang op ons repertoire staan. Er zijn trouwens nogal wat mensen die nu denken dat we Jesusfreaks zijn. Maar dat zijn we echt niet. Ik kan je gerust stellen."

Wat zijn jullie plannen voor de toekomst? Tom: „Gewoon doorgaan. Gewoon lekkere elpees maken. Dat is alles."

DISCOGRAFIE

Elpees
THE DOOBIE BROTHERS
TOULOUSE STREET
THE CAPTAIN AND ME
WHAT WERE ONCE VICES ARE NOW HABITS

Singles.
LISTEN TO THE MUSIC
LONG TRAIN RUNNING
CHINA GROVE
JESUS IS JUST ALRIGHT
NATURAL THING

RAVIAN

TEKENINGEN: MEZIERES
TEKST: LINUS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

ALS RAVIAN DE PIJPLEIDINGEN ONDER VUUR NEEMT, KRIJGT HIJ PLOTSELING ONVERDRAAGLIJKE SCHRIKBEELDEN. VOORSTELLINGEN UIT HET VERLEDEN VAN DE AARDE DOEMEN OP, MAKEN 'M MACHTELOOS. ZIJN HOOFD BARST BIJNA UIT ELKAAR ..

WIE DENK JE WEL DAT JE BENT, RAVIAN? WAAROM KOM UITGEREKEND JIJ HIER WANORDE VERWEKKEN? WEET JE WEL WELKE WREEDHEDEN JE VOOROUDERS BEGINGEN? WEET JE WEL DAT DE MISDAAD IN JE LEEFT? MEER NOG DAN DE ANDEREN ZOU JE MIJ, DE VERTEGENWOORDIGER VAN ORDE EN GOEDHEID, MOETEN RESPECTEREN EN LIEFHEBBEN!

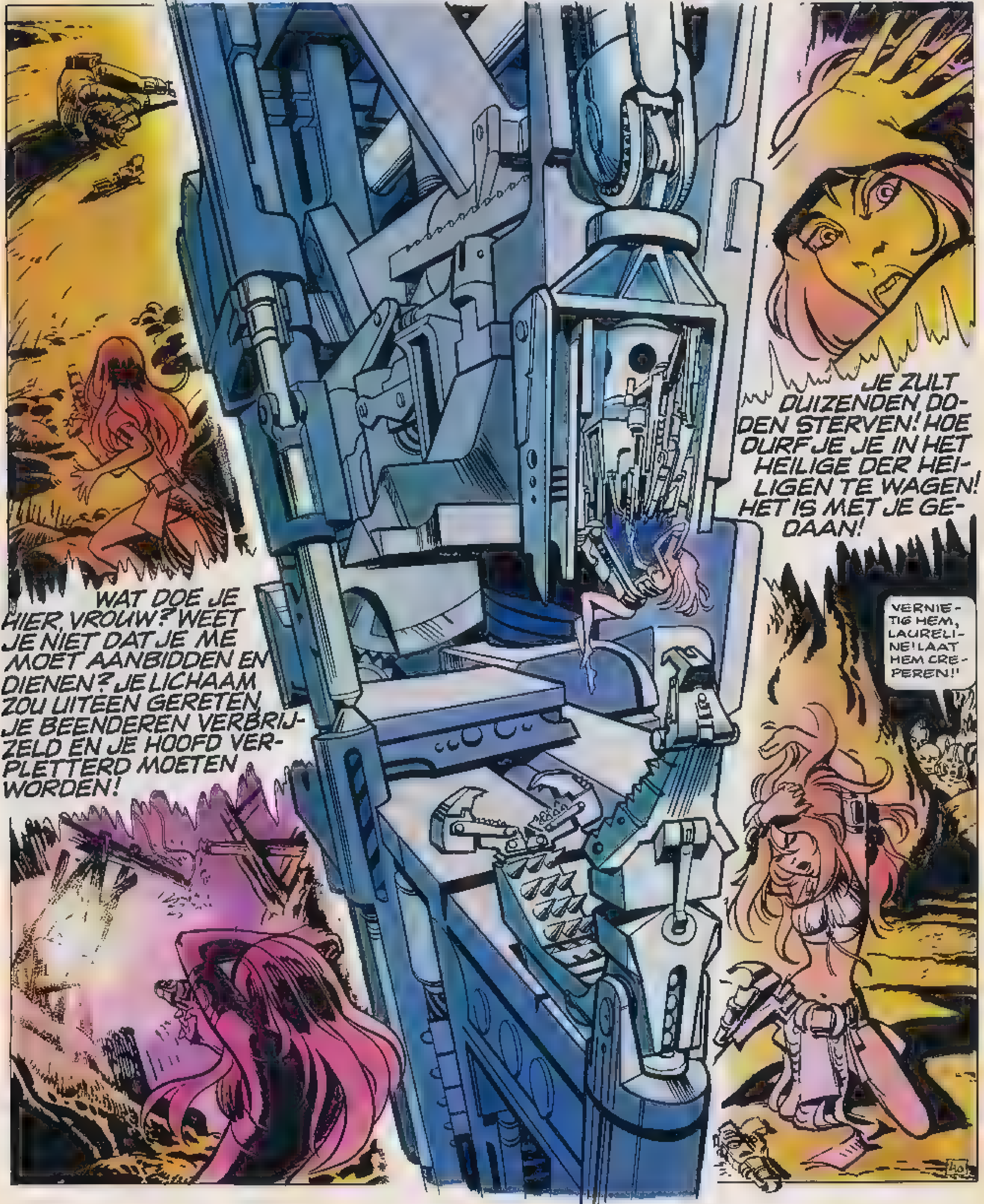
RAVIAN! WAAROM HUILT HIJ?

WE MOETEN DOORGAAN! KIJK 'NS HOE DE MEESTER TRILT!

J.C. MEZIERES

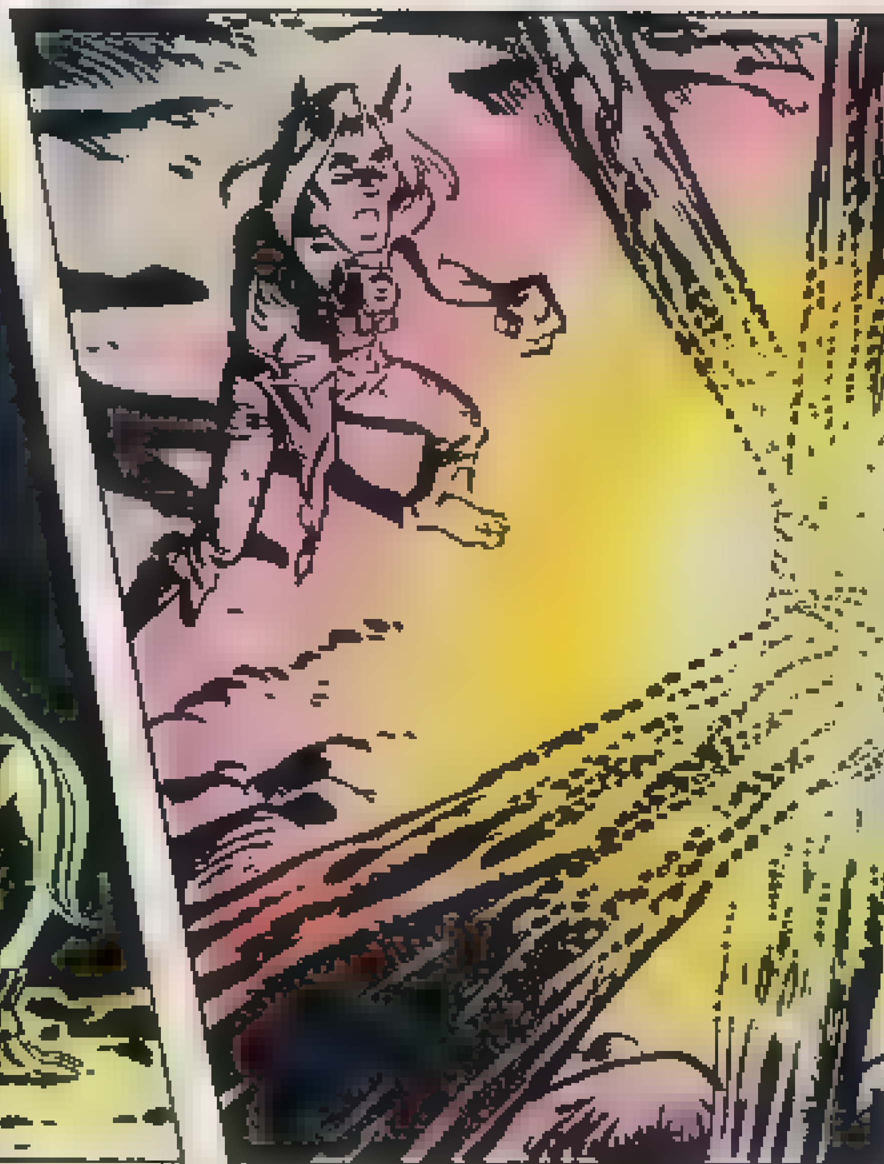
39

de vogels van de meester

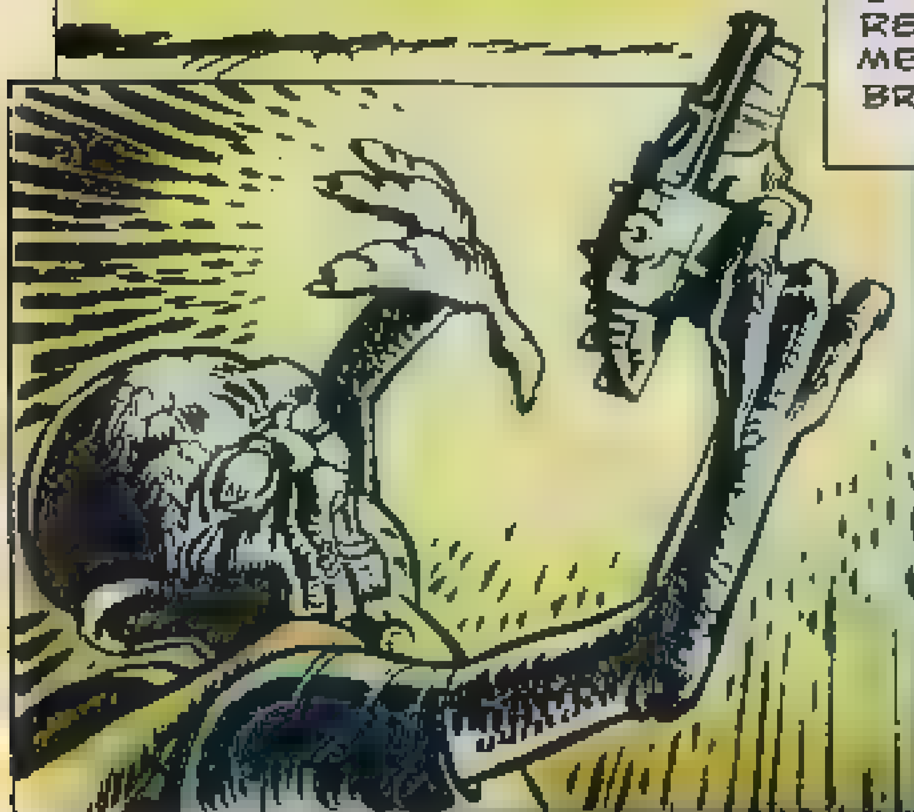

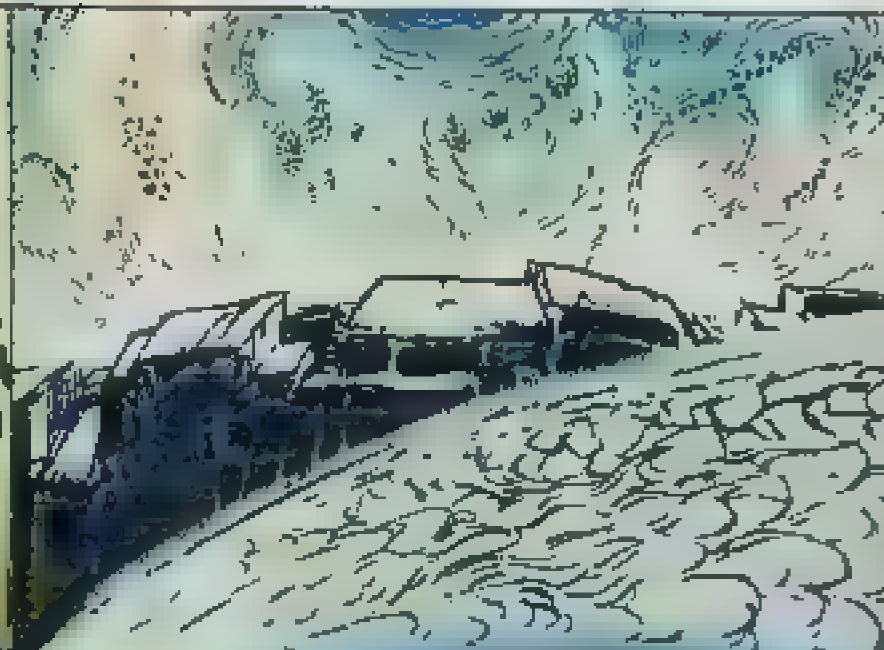
RAVIAN

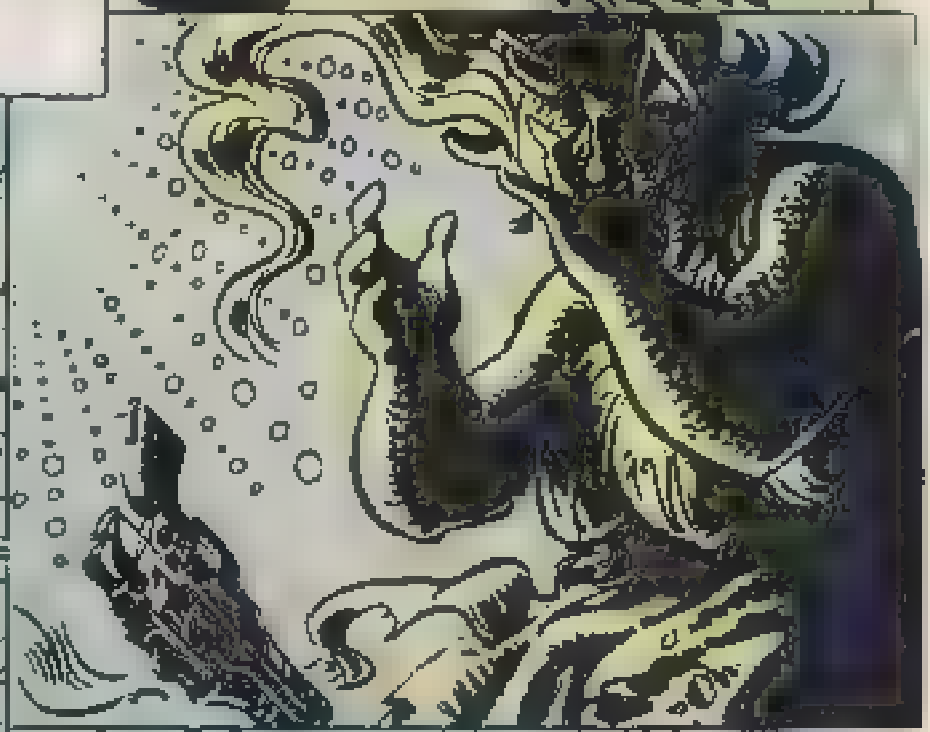

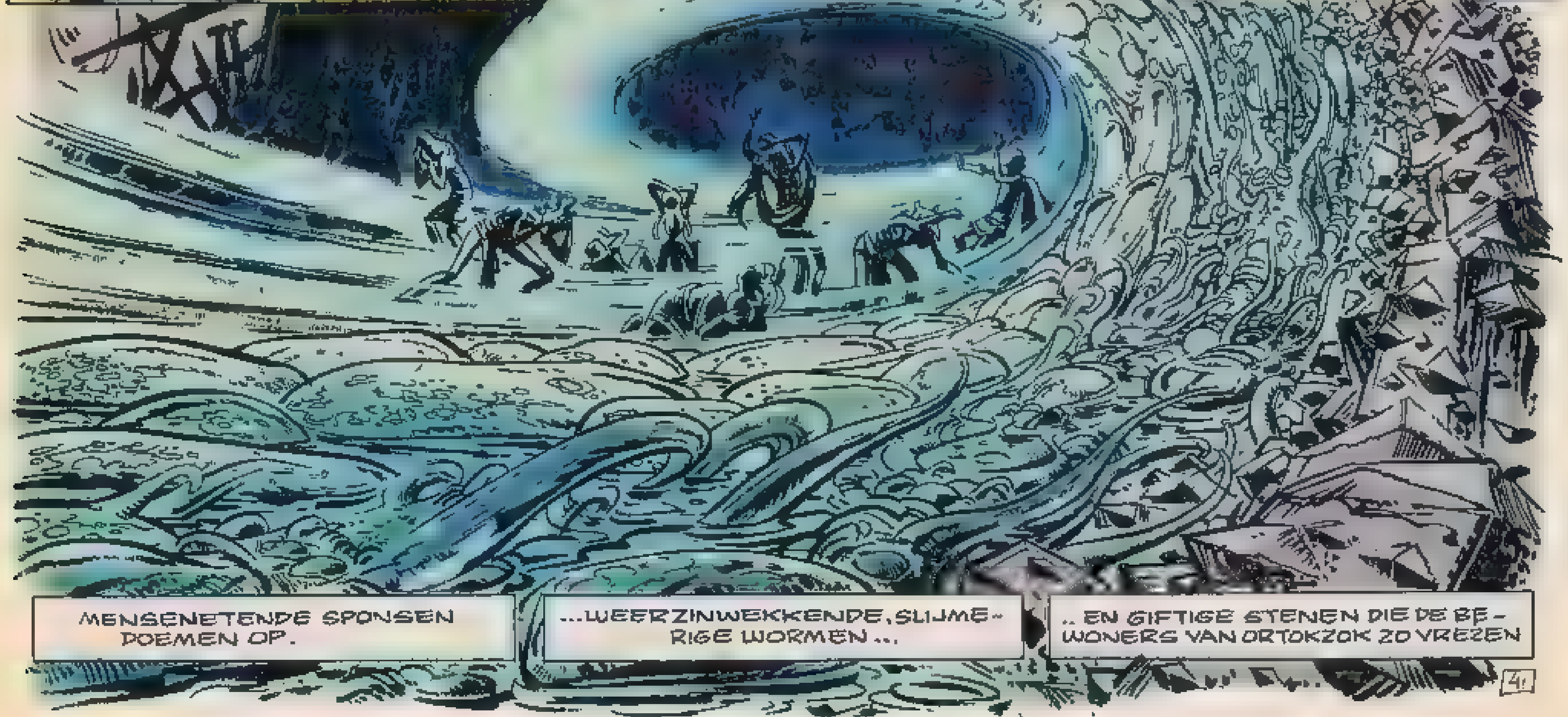

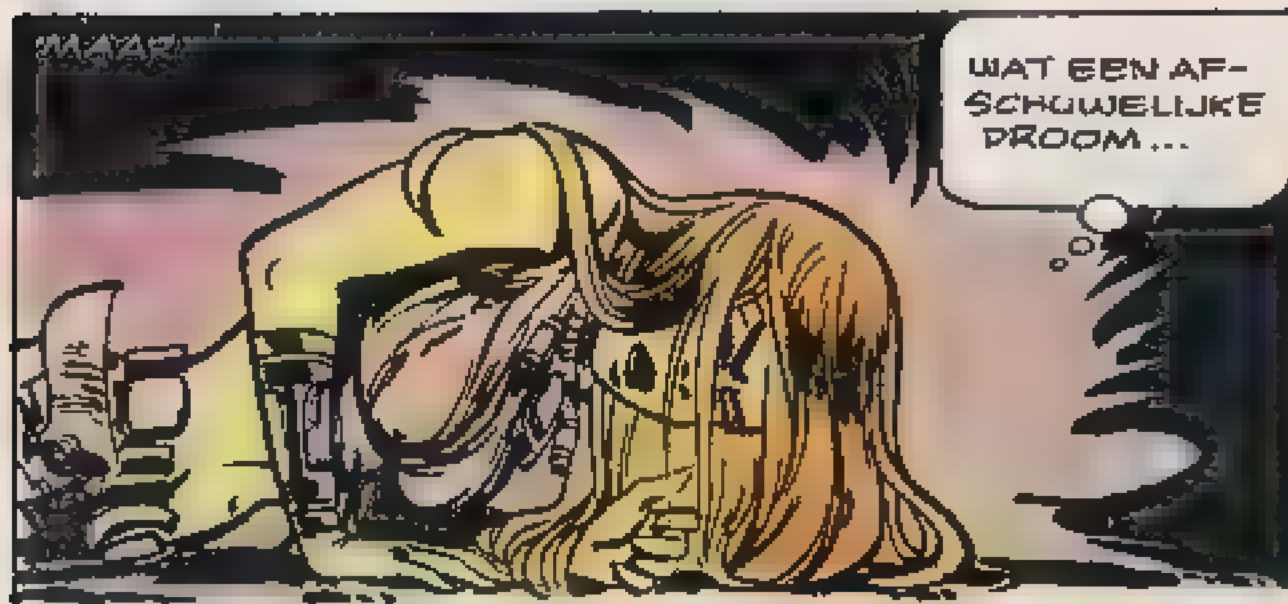

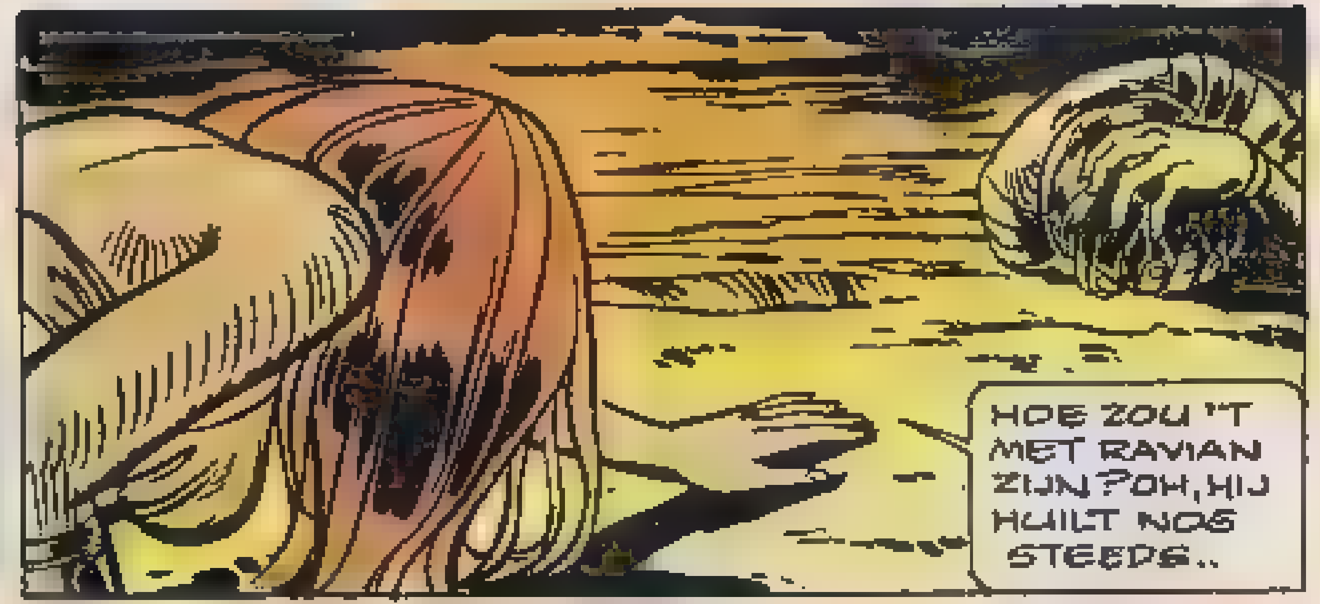

DAN PROBEERT SYL HET TEGEN DE MEESTER OP TE NEMEN. MAAR HIJ VALT EVENALS DE REST VAN DE GROEP IN ONMACHT. LANGZAMERHAND RAAKT DE GROND BEDEKT MET DE BRIJ DIE UIT DE KAPOTTE PIJPLEIDINGEN STROOMT

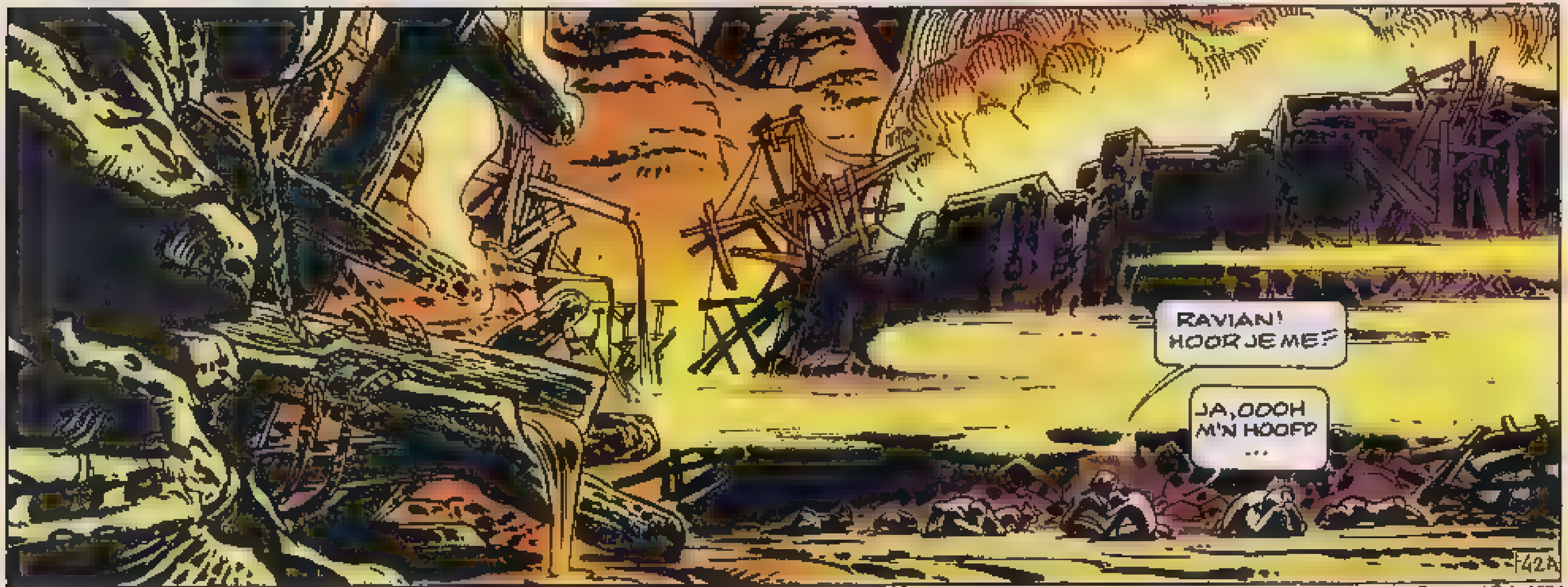

MENSENETENDE SPONSEN DOEMEN OP.
...WEERZINWEKKENDE, SLIJMERIGE WORMEN...
.. EN GIFTIGE STENEN DIE DE BEWONERS VAN ORTOKZOK ZO VREZEN
41

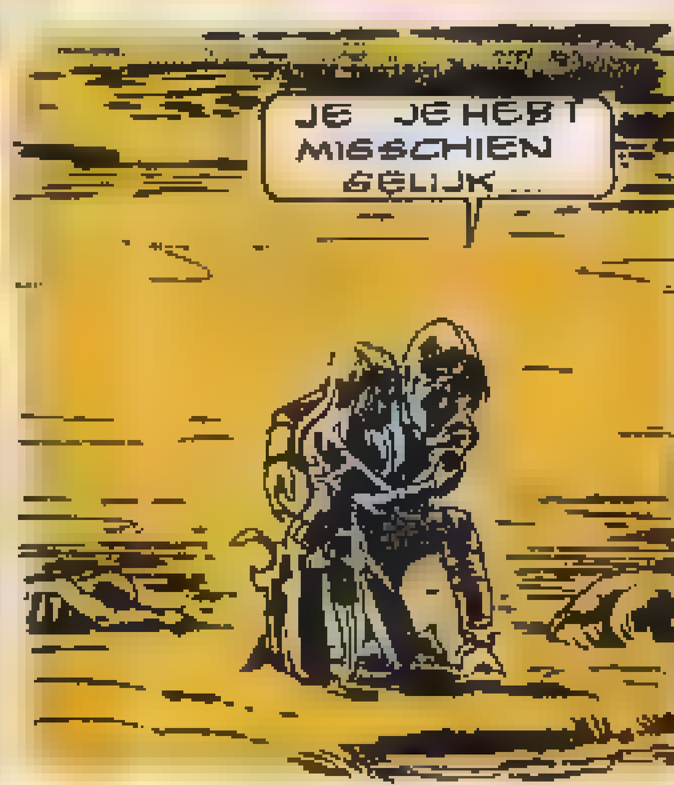
de vogels van de meester

WORDT VERVOLGD

ERWIN

IK WIL NIET DAT JIJ DAAR HEENGAAT, HOOR JE?!! N-NAAR DIE GRIEZELIGE VROUW.. ALS JE HERKEND WORDT
ZE KENNEN ME NIET! WAT KAN ME DAN GEBEUREN?
HOE! LEVE HET GEVAAR.

JA MAAR... JE WEET 'T MAAR NOOIT, ERWIN! EN WAAROM ZOU JE 'T DOEN? IS DIT ZAAKJE NOU BELANGRIJK GENOEG OM ER JE LEVEN VOOR OP 'T SPEL TE ZETTEN?
WIE WEET WAT ER OP 'T SPEL KOMT TE STAAN, ALS WIJ ER NIET ACHTERKOMEN WAAR ÉN KERWYD ÉN YN EN COLE HEN ACHTER ONZE RUG MEE BEZIG ZIJN!
COLE HEN?!?

JA NATUURLIJK! DIE ZOGENAAMDE ARCANIS WERKEN TOCH ZEKER VOOR DIE OUWE BEMOEIAL! OF GELOOF JIJ SOMS ÉCHT, DAT 'T ARCANIS ZIJN?
NEE, DAT GELOOF IK NIET MEER

SINDS IK ZAG HOE DIE ENE JOU TE PAKKEN NAM, WEET IK 'T ZEKER!

D-DAT GING NIET EERLIJK! OP DE STIEKEME FOEFJES VAN DIE KEREL WAS IK NIET VOORBEREID. DAT LUKT 'M GEEN TWEEDE KEER, HOOR! BOVENDIEN, TWICC WAS HÉM TE GLAD AF! TWICC! EEN OUD MANNETJE!
HA!
NOU JA, DÁT BEWIJST NIKS. OP TEGENSTAND VAN ZO'N OUWE SPILLEPOOT IS NIEMAND BEDACHT!

MAAR JIJ WIST VAN TEVOREN DAT DIE ARCANI ZICH ZOU VERDEDIGEN! TOCH LEGDE JIJ 'T AF! GELOOF ME NU, ERWIN... JIJ BENT VAN ONS ALLEN DE BESTE ZWAARDVECHTER, MISSCHIEN WEL DE BESTE VAN 'T HELE NOORDEN... MAAR TEGEN EEN ARCANI KAN JIJ NIET OP! DIE ZIJN MEESTER OP ÁLLE WAPENS! ZE HEBBEN STUK VOOR STUK EEN GLADIATORENOPLEIDING GEHAD!

EN JOUW IDEE, DAT 'N ARCANI IN DIENST ZOU ZIJN VAN COLE HEN IS RONDUIT BELACHELIJK IN DE TIJD VAN DE ROMEINEN STONDEN ZIJ RECHTSTREEKS ONDER DE ROMEINSE OPPERBEVELHEBBER! ZIJ WAREN HET GEZAG! DACHT JIJ DAN DAT DEZE JONGENS ZICH NU LIETEN BEVELEN DOOR DEZELFDE COLE HEN, DIE ZE VROEGER DE WET KONDEN VOORSCHRIJVEN?!
MAAR WAT IS DIT VOOR GEHEIMZINNIGS? WIE BEVEELT ZE DAN NU?

WEET IK 'T? EN IK BEN ER OOK NIET NIEUWSGIERIG NAAR! HOE MINDER JE JE MET DIT SOORT ZAKEN BEMOEIT, HOE BETER! TROUWENS, JE KRIJGT DE KÁNS NIET JE NEUS IN HUN ZAKEN TE STEKEN.
'T SCHEELDE TOCH NIET VEEL, ZOPAS!

--EN ZE STEKEN HUN NEUS OOK IN ONZE ZAKEN!
TJA, DA'S HUN WERK...
LARIE! MAAR IK KRIJG DIE ENE WEL. WE HEBBEN ZIJN PAARD NOG! HA!
OH NEE, DAT HEB IK AL LANG 'T BOS IN GEJAAGD!
WAT?!

JE LIJKT WEL NIET GOED SNIK! DAT PAARD WAS EEN PRACHTIG LOKAAS GEWEEST, MAN! IK HAD...
HEEL GOED, KELL!

JIJ WIL JE OVERAL MEE BEMOEIEN! MET YN, MET KERWYD, EN NU WIL JE NOG PROBEREN ZO'N ARCANI TE VANGEN OOK? HEB JE NIETS BETERS TE DOEN? ZOU JE NIET EENS...
LA-ME-LOS! IK HEB NIKS GEDAAN! IK KOM JULLIE KONING MIJN DIENSTEN AANBIEDEN--...

IEDERE VORST HEEFT EEN BARD! ALLEEN DIE VAN JULLIE NIET! DÁÁROM KWAM IK HIER. IK KAN ZINGEN EN DICHTEN. LAAT ME LÓS!

TWICC BETRAPTE HEM TERWIJL HIJ ONS BEGLUURDE TOEN WE DIE DODE BEGROEVEN! EN HIJ WAS ÉRG NIEUWSGIERIG NAAR DIE DODE.
ERW-- UH- HEER [redacted]. MAG IK EVEN...

DIE KEREL IS MIJ TE POTIG VOOR EEN BARD. WEES VOORZICHTIG MET WIE JE IN HUIS HAALT! JUIST NU! EEN ARCANI DEINST VOOR NIETS TERUG OM Z'N DOEL TE BEREIKEN. BEGRIJP JE?

DOOR
HANS G. KRESSE

KLEUR: MARIANNE VELDHUIZEN

de ware koning

MAAR DÉZE IS VEEL GROTER DAN DE ARCANI IN 'T BOS.
ER ZIJN SPOREN VAN *TWEE* RUITERS GEVONDEN, WEET JE NOG?
U HUH

MORGAN! BRENG DE... BARD IN DE GROTE HALL! WIJ KOMEN-UH-ZÓ!
RHYD EN Z'N VROUW ZIJN HIER NOG! KOM!

ZO RHYD, 'T GAAT GOED MET JE VROUW, EH? HM. ZÁG JIJ DE SCHADUWEN DIE DE GEWONDE BIJ JE BRACHTEN?
ZEKER HEER. HIJ SPRAK ZELFS MET ME. 'T WAS ER MAAR ÉÉN, TOCH?

JAJA - ZOU JE HEM HERKENNEN ALS JE HEM TERUGZAG?
Z'N GEZICHT? NEE. 'T WAS DONKER EN HIJ DROEG DIE KAP.
HIJ WAS GROOT... ÉRG GROOT.

IN DE HALL ZIT 'N GROTE KEREL, ZOGENAAMD EEN BARD. MAAR IK DENK DAT 'T EEN ARCANI IS. GA JIJ NU NAAR HEM TOE EN.
OH NEE. ALSJEBLIEFT HEER...RHYD!

MOET DAT NU ZÓ? RHYD KAN HEM OOK VANACHTER 'T GORDIJN BEKIJKEN. EN ÁLS 'T EEN ARCANI IS, WAT DAN NOG? HIJ KOMT HIER ALLEEN MAAR OM UIT TE VISSEN OF DIE GEWONDE NOG WAT HEEFT LOSGELATEN. ALS-IE NIKS WIJZER WORDT, DRUIPT-IE VANZELF WEL AF!

JA... MAAR *IK* SLUIT 'M OP, ALS RHYD HEM HERKENT! NÉT-ZO-LANG TOT HIJ ME VERTELT *WIE* HEM ZIJN BEVELEN GEEFT.
?!

HÓ EVEN! WIJ HEBBEN JE TROUW GEZWOREN, DA'S WAAR! MAAR MAAK ER GEEN MISBRUIK VAN! JIJ WIL JE HAND IN 'N WESPENNEST STEKEN EN DE *MIJNE* ERBIJ! DAT VERTIK IK! DAN *GA* IK!

ARCANIS ZIJN NET WESPEN! LAAT ZE MET RUST EN ZE DOEN JE NIKS. STÓÓR ZE EN ZE STEKEN! *GEMÉÉN!* ZAL JIJ *NIET* WETEN WIE HUN BAAS IS. ÓÓK ERG! ER ZIJN TROUWENS BELANGRIJKER ZAKEN OP 'T OGENBLIK. WAT KERWYD UITSPOOKT BIJVOORBEELD...
GOED GOED, MAAK JE NIET DRUK! MAAR LAAT RHYD TOCH KIJKEN OF-IE DIE MAN KENT! DAN WETEN WE TENMINSTE WAAR WE AAN TOE ZIJN!

EN?
IK... IK WEET 'T NIET, HEER. HIJ IS WÉL ONGEVEER EVEN GROOT... MAAR HEM HERKÉNNEN... NÉÉ... TOCH NIET.
HM-BEDANKT RHYD. IK HOOP DAT JE JE NIET VERGIST! KOM, KELL!

ZO BARD; DUS JIJ WIL HIER BLIJVEN? VERTEL EENS WAARÓM?
HI! EN VERTEL 'M DAN METEEN, WÁÁROM JE WETEN WOU WIE DIE DODE WAS, EN *WIE* 'M GEDOOD HAD, EH?

ACH, IK BEZING DE MENSEN EN HUN DADEN. DE BEGRAFENIS VAN DIE MAN, DAAR IN 'T BOS, TROF MIJ. AH! GROOTS IN ZIJN EENVOUD... ZIEDAAR MIJN BELANGSTELLING, EDELE HEER! BEROEPSMATIG, ZUIVER BEROEPSMATIG...

AH. IK BEGRIJP 'T. JAMMER DAT WE JE NIET HELPEN KUNNEN. WIJ KENNEN DIE MAN NIET. TOEN WIJ HEM VONDEN WAS HIJ AL ZWAARGEWOND...
ACH? EN HIJ HEEFT... NIETS MEER GEZEGD? GEEN LAATSTE GROET, OF ZO? HOE TRAGISCH... HOE *DIEP* TRAGISCH...

TJA, ZO *IS* 'T LEVEN, BARD. MAAR EH- JE BEGRIJPT, DAT WE JOU, ZOLANG WE JE NIET BETER KENNEN, LIEVER NIET IN DE BURCHT LATEN WONEN. JE KRIJGT VOORLOPIG EEN HUT OP 'T BUITENERF! MORGAN ZAL HEM AANWIJZEN.
HÉÉL VRIENDELIJK VAN U, HEER. DAN-UH-GA 'K NU MAAR.. WELLICHT MAG IK U MORGEN IETS VOORSPELEN??

30

DE JAREN VERSTRIJKEN. 'S NACHTS...
HEÉÉ. MOOIE WACHTERS ZIJN JULLIE! *ALARM*, ZEG IK! DIE UITGEDROOGDE WINTERPEEN, DIE-DIE BARD IS ER TUSSENUIT!

WORDT VERVOLGD

DE WERELD VAN LUCKY LUKE: ROY BEAN

tekst en illustraties verzorgd door Henk Albers

Rechter Roy Bean, één van de kleurrijkste rechters uit het Wilde Westen, had drie liefhebberijen. Het handhaven van de wet, het drinken van grote hoeveelheden whisky en het beminnen van de Engelse actrice Lily Langtry — een platonische liefde helaas — want hij kende haar slechts van een oude vergeelde foto uit een tijdschrift...

OPGEHANGEN

Roy Bean werd geboren in een arm gezin te Mason County, Kentucky. In 1825 besloot Roy het avontuur op te zoeken en trok naar Mexico. Hoewel hij toen pas 13 jaar oud was, deinsde hij er niet voor terug om in het plaatsje Chihuahua een duel aan te gaan met de plaatselijke scherpschutter, die de „Gringo" wel even een lesje zou leren.

Tot ieders verbijstering — niet in de laatste plaats van de schurk zelf — knalde Roy hem koelbloedig neer... Hetzelfde gebeurde in San Diego — tijdens de „Gold Rush" — weer schoot Bean in een eerlijk duel zijn tegenstander neer, maar nu werd hij veroordeeld tot een maand gevangenisstraf.

Na zijn straf te hebben uitgezeten reisde Roy door naar de missie van San Gabriel, waar hij — even buiten Los Angeles — een hachelijk avontuur beleefde en daarbij diepe verwondingen aan zijn hals opliep.

Volgens zijn eigen zeggen was hij gewond geraakt na een ruzie met een Mexicaan over een beeldschoon meisje.

Roy wilde hem doden, maar zijn rivaal schoot sneller... hing hem aan een boom op... en liet hem voor dood (dacht hij) achter.

Het meisje sneed kort daarop het touw door en redde daarmee het leven van Roy. Toen op 12 april 1861 de burgeroorlog uitbrak, kreeg Roy in San Antonio de opdracht om goederen vanuit Mexico dwars door de Noordelijke blokkade te vervoeren.

Deze onderneming was een kolfje naar zijn hand. Toch werd zijn toewijding om de Federatie te dienen in twijfel getrokken, omdat hij regelmatig moeilijkheden had over financiële afspraken.

Hij bracht dan ook vele uren door in rechtszalen om zijn zaken te verdedigen.

WHISKY

In de twintig jaar die volgden, gebeurde er weinig schokkends. Pas in het begin van de tachtiger jaren zou Roy zich onsterfelijk maken. Hij vestigde zich in Vinegaroon en riep zich in 1882 uit tot vrederechter. Omdat hij zoveel rechtszaken had meegemaakt, wist hij alles van de wet af. En wat hij niet wist, verzon hij eenvoudig.

Na enige tijd trok de rusteloze Bean verder naar een gehucht dat als overstapplaats diende voor zeereizigers van de Southern Pacific. Hij noemde dit plaatsje Langtry, naar het meisje van zijn dromen. In Langtry was hij zo'n twintig jaar rechter en werd hij regelmatig herkozen door zijn „vaste klanten".

Zijn rivaal Jesus P. Torres won in die tijd slechts één verkiezing omdat bij de telling bleek dat er meer stemmers dan kiezers waren.

Roy Bean opende toen een nieuwe saloon de „Jersey Tilly saloon" en ging gewoon verder met zijn praktijk. Voor twee tot vijf dollar kon je bij Bean trouwen of scheiden. Na een trouwplechtigheid, had hij altijd de gewoonte om te zeggen: „Dat God uw ziel bij moge staan".

In de rechtszaal trok hij nogal eens een fles whisky open. Een loffelijk streven dat navolging verdient. Dat Roy het na het drinken van zo'n fles niet meer zo scherp zag zitten, spreekt voor zich. Hij deed dan de meest vreemde uitspraken.

Toch kon hij erg mild zijn voor zijn „vaste klanten". Eén van hen was een spoorwegarbeider die beschuldigd werd van moord op een Chinese collega. Bean keek langdurig in het wetboek en zei: „Verdomme, er staat geen enkel artikel in dat het doden van Chinezen verboden is". En zijn „vaste klant" ging vrij uit...

Als hij niet zo'n goede bui had, ging hij minder menselijk te werk. Dat ondervond een veedief die schuldig werd bevonden.

Roy sprak toen de volgende tekst uit: „De jury heeft u schuldig bevonden. Het leven gaat verder. Binnenkort wordt het lente. De knoppen zullen ontluiken en overal ruik je de heerlijke geur van de bloemen en het verse, sappige, groene gras.

Dan volgt de zomer, we kunnen ons dan koesteren in de zon en genieten van de prachtige kleuren, als hij ondergaat.

Vergeet de herfst niet, met het landschap in goudbruine en oranje tinten. Waarop de winter volgt en de heuvels en dalen bedekt zullen zijn met een smetteloze deken van wit sneeuw... U zult dit alles niet meer meemaken. U wordt opgehangen tot de dood er op volgt. Verstaat u, de dood! Dood! Dood!"

Aldus Roy Bean. Zowaar een aardig stukje proza voor iemand die van zijn leven nog nooit een boek gelezen had.

LILY LANGTRY

Toen Roy's grote liefde, de actrice Lily Langtry, uit Engeland overkwam voor een optreden in San Antonio, verzekerde hij zich van de beste plaats in het theater en beleefde de avond van zijn leven.

In 1903 kwam de actrice zelfs naar Langtry, maar helaas mocht Roy Bean dit niet meer meemaken.

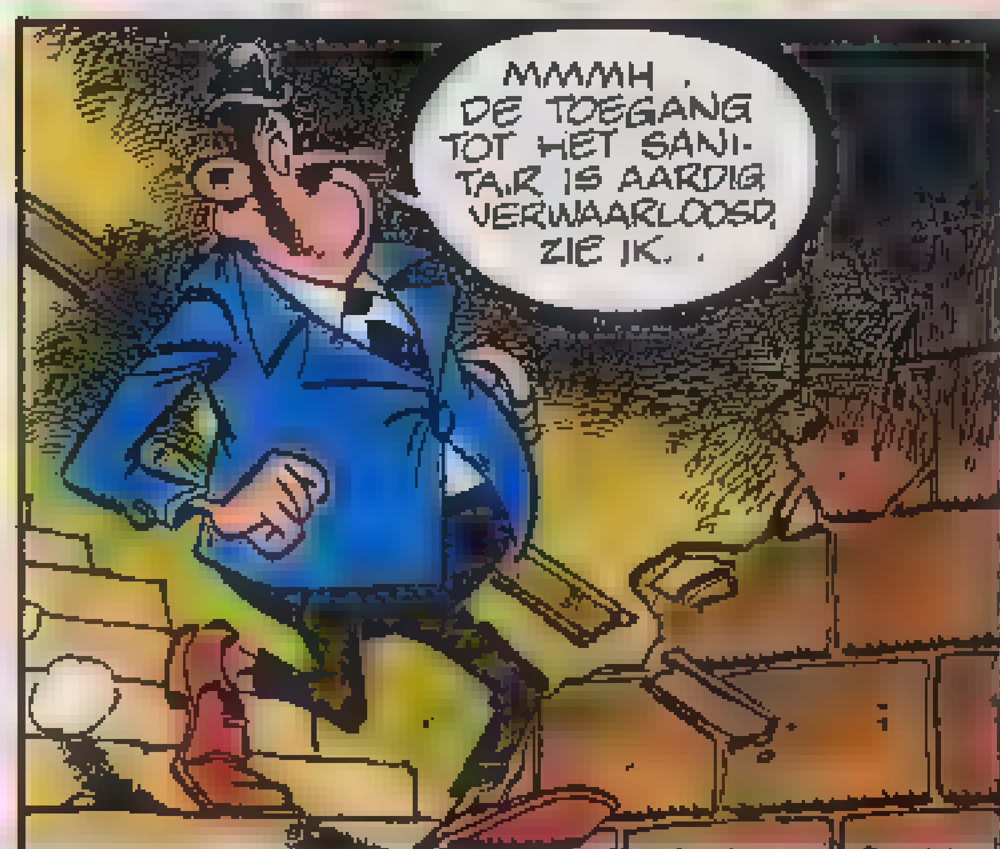
Hij overleed enige maanden voor haar komst op tachtigjarige leeftijd. Natuurlijk bezocht Lily de beroemd geworden saloon-rechtbank, „The Law West of the Pecos", waar ze door de inwoners werd herkend. Als aandenken schonken ze haar Roy's lievelingsdier — een beer — die jarenlang zijn huisdier was geweest. Maar het eigenwijze beest smeerde hem. In plaats daarvan gaven ze haar toen maar zijn revolver. Het wapen kreeg een ereplaats in Lily's huis in Engeland. Een herinnering aan een minnaar die ze nooit had gezien.

LILY
LANGTRY
LILY LANGTRY

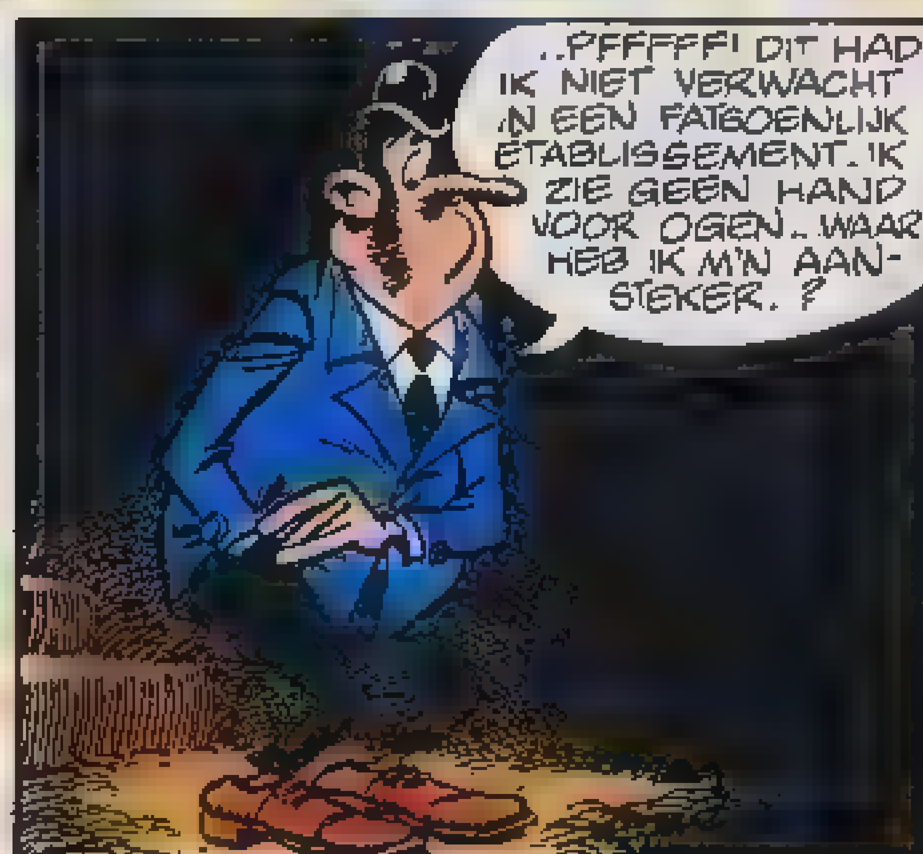
Baron van Tast tot Zeveren

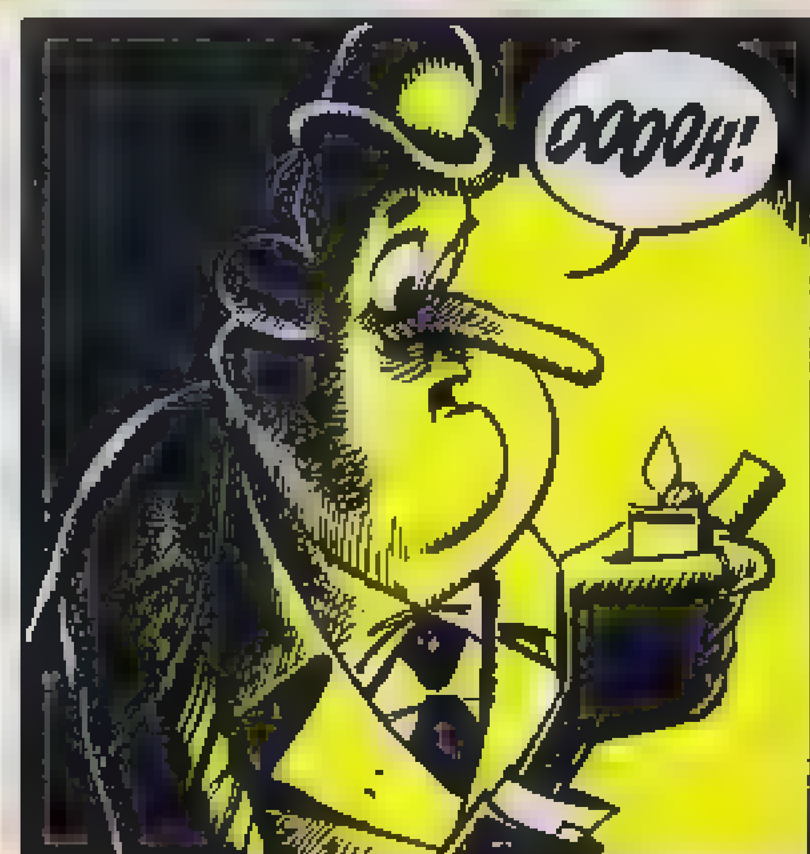

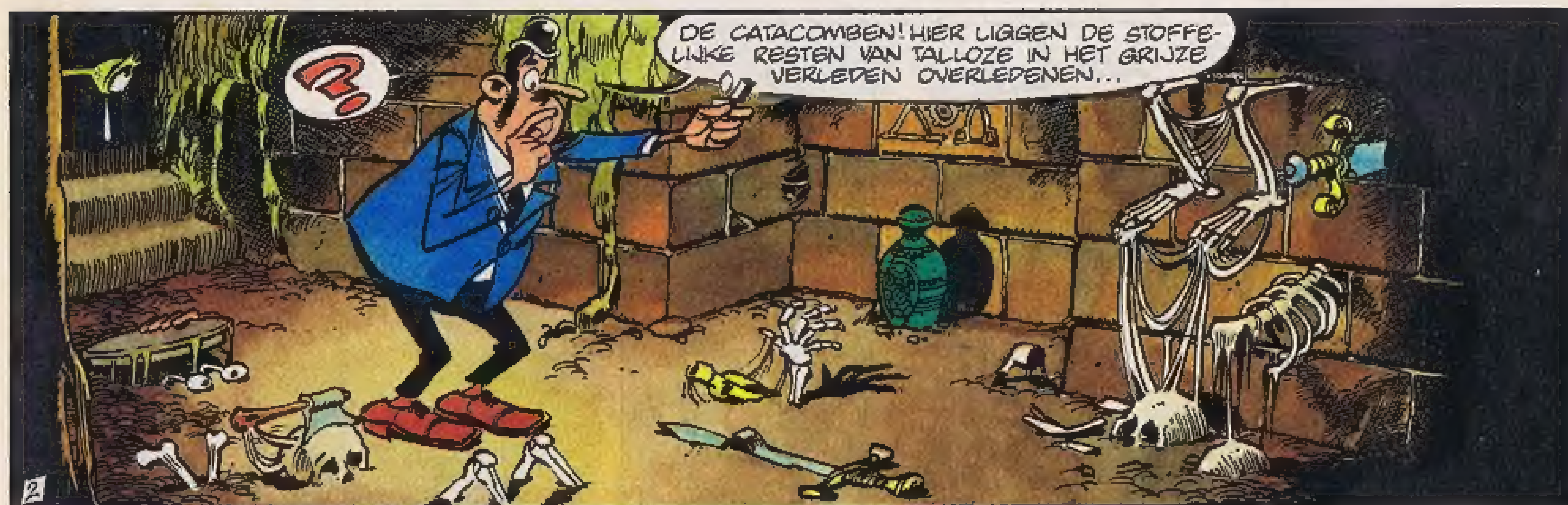

TEKENINGEN:
JAN VAN HAASTEREN
TEKST:
FRITS VAN DER HEIDE
KLEUR: PHILIP SOHIER

de natuur roept

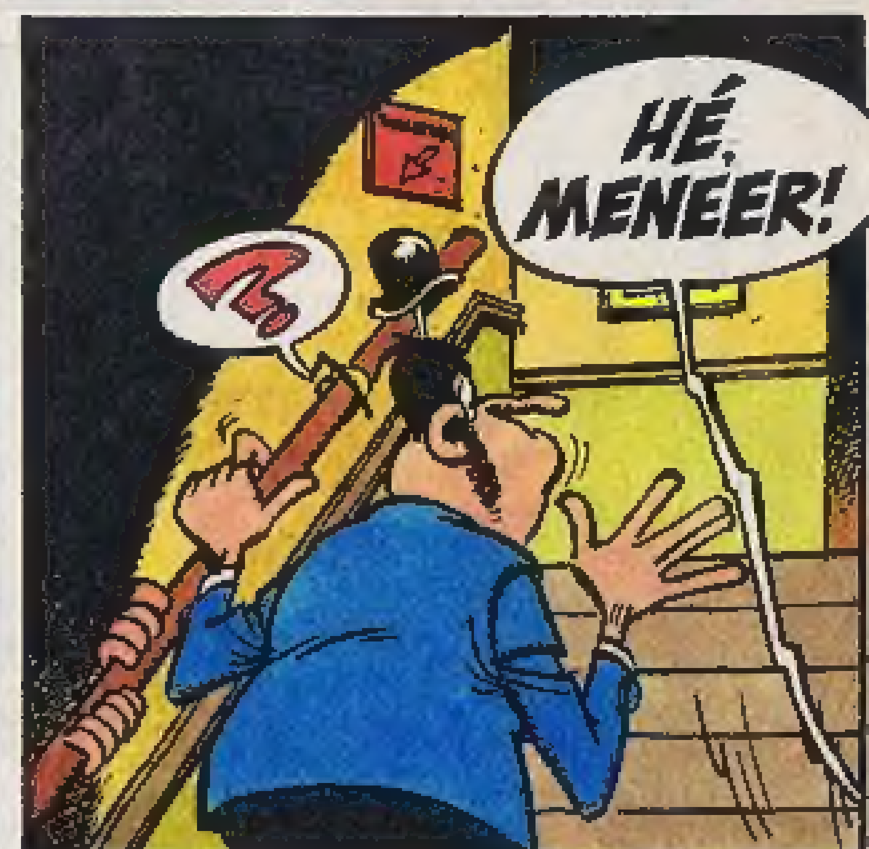

Baron van Tast tot Zeveren

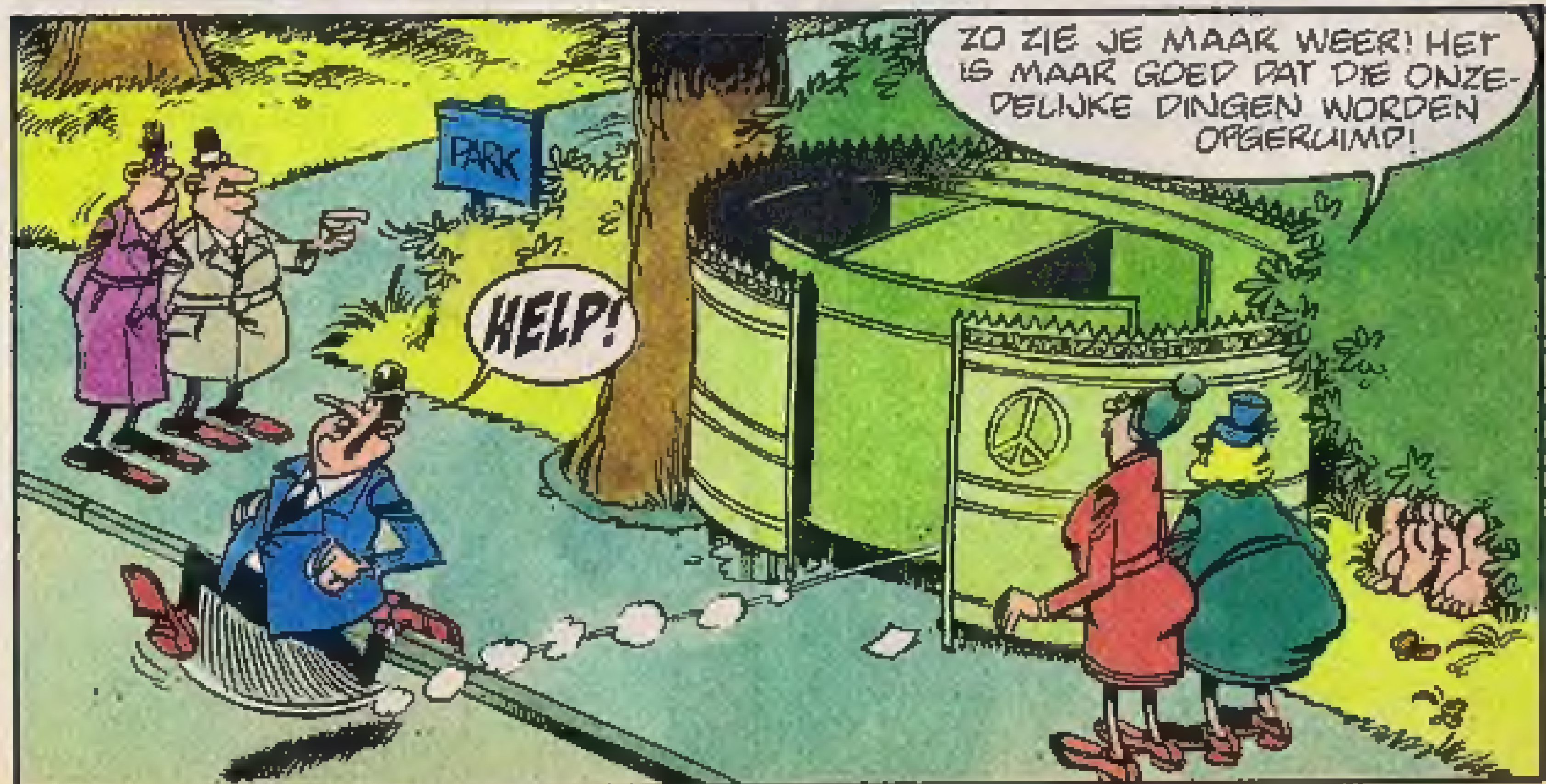

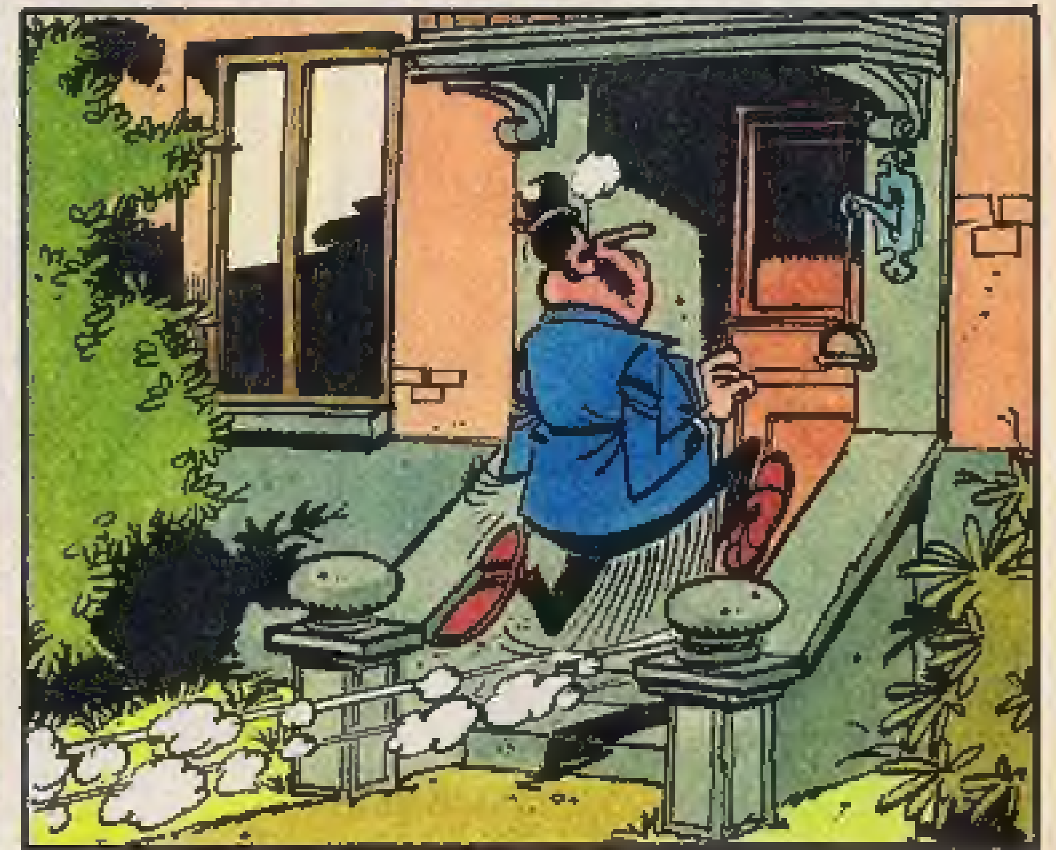
de natuur roept

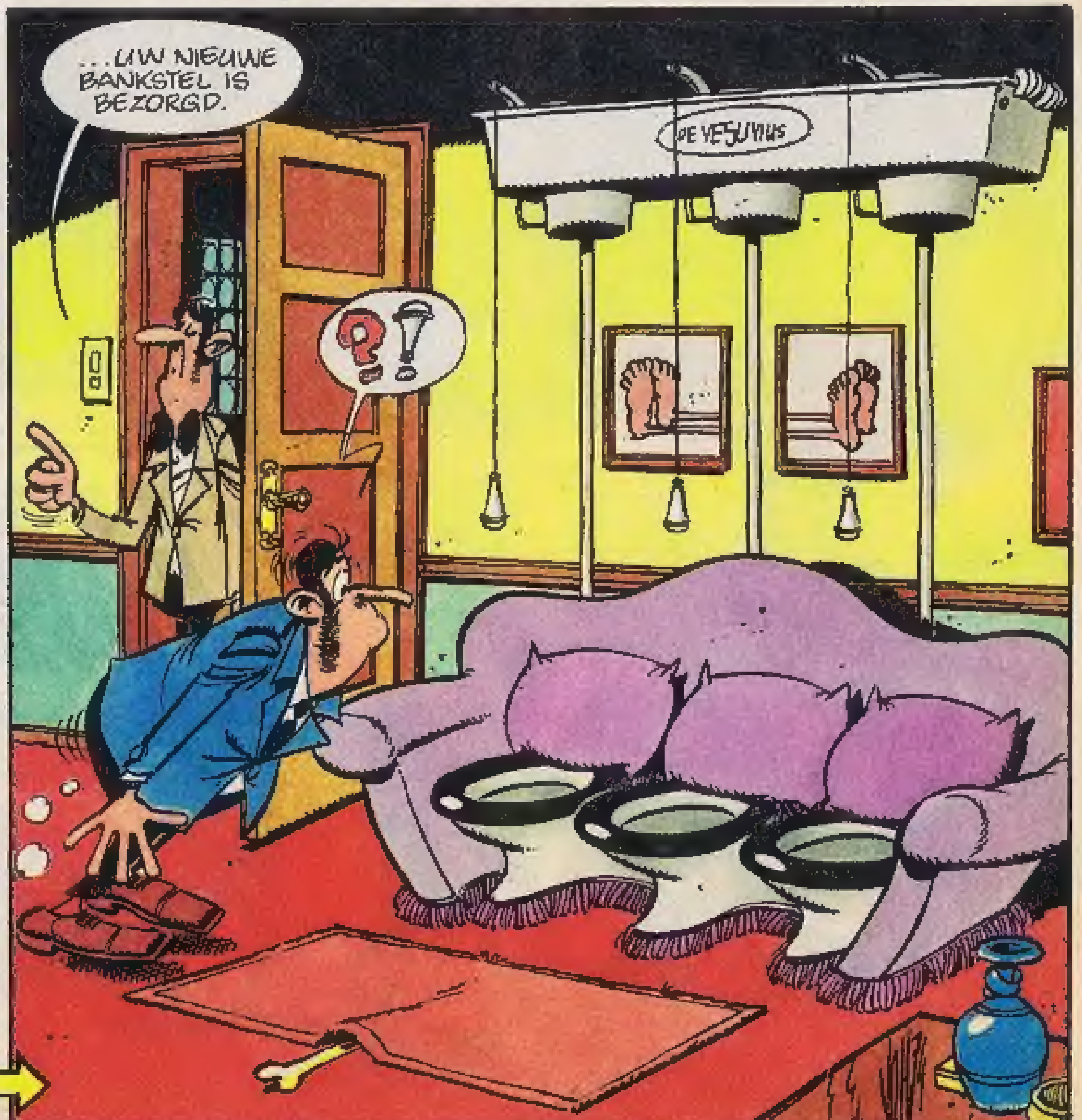

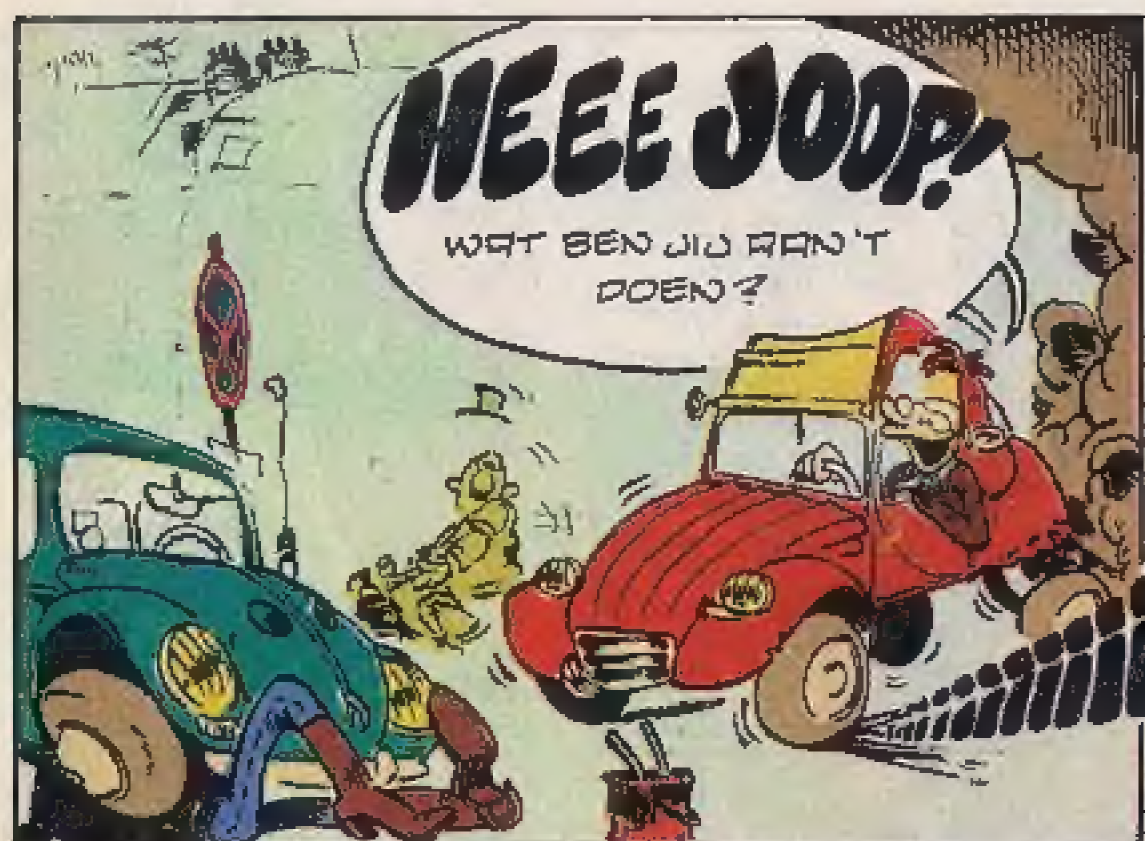

EPPO

DOOR: UCO EGMOND
KLEUR: TONNY KOOT

SERVICE

'T IS AL NIET MEER NODIG!